

ఏప్రిల్ 2006

Rs. 13 /-

చందమామ

Vandana

NOW AVAILABLE AT ALL LEADING BOOK SHOPS

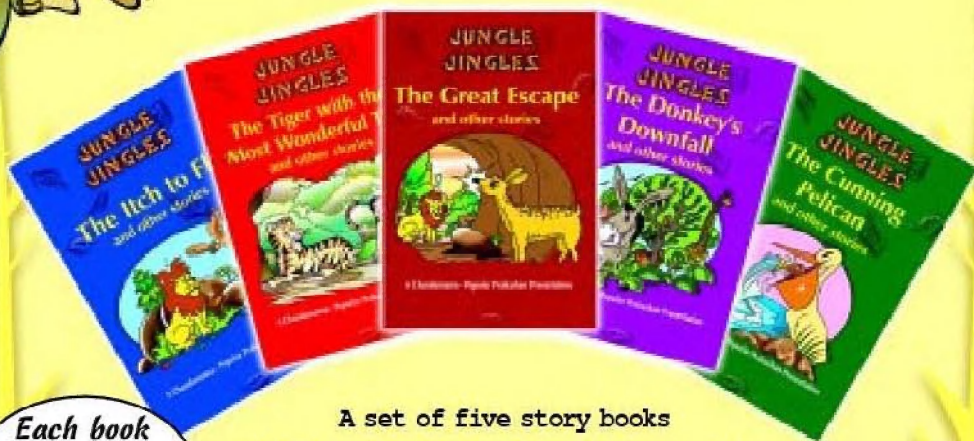
Hiya! What has hit the animal world?

Listen hard and look keenly.

Do you hear the jingle of the jungle?

JUNGLE JINGLES

Each book
priced Rs.35/-
only

A set of five story books
with the whackiest and most interesting
collection of animal stories ever written -
for Rs.175/- only

CHANDAMAMA

**Popular
prakashan**

**FOR FURTHER ENQUIRIES CONTACT :
CHANDAMAMA INDIA LTD., 82, DEFENCE OFFICERS COLONY,
CHENNAI - 600 097.**

మాడు తరాల మధురానుబంధం

ప్రతి ఇంటా తీయదనపు పరిమళాలు

జి. పుల్లారెడ్డి స్వచ్ఛమైన నేతి మిఠాయిలు

మిఠ్యాద్రవ్య అధీయమంబు నేతి దునులు -
 విండుంబూ, మోదాం క్షృణ్వంతి సుధీరణ
 అమృతమయ రుగంధిణిలు అనంద్యు రీసరణ
 తిళ్ళుంబూ పిల్లలంబూ ఎల్లరీ సేదరణ -
 యే మంమ తీరుమంబు హోహరీ కన్యదం,
 మేలు దునులంబుంబు హోమ హోమ
 తెలుగుదం - యే విదేశాభ్యంతా శరణంబూ
 దునుంబుంబు విలసంత్యుంబు పోగులన్పు ఎల్ల
 దునుల మేననెంపు స్వచ్ఛమైన మిఠాయిల
 హిందీ గుణాశీర్వా.

జి. పుల్లారెడ్డి
 స్వచ్ఛమైన నేతి మిఠాయిలు

కర్నూలు

ఫోన్ : 244188, 221445

అలిక్య, నాంబల్లి స్టేషన్ రోడ్

ఫోన్ : 2320 1833, 2320 3176

హిమాచలగూడ, హైదరాబాద్

ఫోన్ : 2341 1441

కుశల్పేద్ది, హైదరాబాద్

ఫోన్ : 5528 7777

దిల్లీ సెంటర్

ఫోన్ : 5575 5151

చార్మిన్

ఫోన్ : 5534 7777

చందమామ

సంపుటి: 59

ఏప్రిల్ 2006

సంచిక: 4

ఈ నెల విశేషాలు

ఈ సంచికలో...

- * పాఠకుల లేఖలు ...06
- * ఫలింపిన ఉపాయం ...07
- * అనుమానం మనిషి ...11
- * రాకాసిలోయ - 8 ...13
- * భారత దర్శిని ...24
- * వ్యాపారం-వ్యాపారి ...29
- * సాహితీ కదంబం ...32
- * చందమామ కబుర్లు ...34
- * కోడలియ్యక్తి ...35
- * చందమామ క్వీజ్ - 3 ...39
- * గ్రూపాటు ...42
- * తాను తెప్పిన గొయ్యి ...45
- * మంచిమనసు ...55
- * అజేయుడు గరుడుడు! 3 ...59
- * మనదేశపు సాంస్కృతిక ఉత్తరాలు :
మసంతానికి స్వాగతం! ...63
- * విజ్ఞానం ... బినోదం ...
వికాసం ...64
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...66

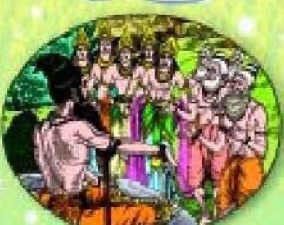
శరనిధి చదరంగం
(జే.కె) ... 19

భూస్వామి-మరకత్తి
... 25

విలువలకు సంబంధించిన
విషయం! ... 40

రామాయణం - 4
... 49

SUBSCRIPTION

For USA and Canada

Single copy \$2

Annual subscription \$20

Remittances in favour of

Chandamama India Ltd.

to

Subscription Division

CHANDAMAMA INDIA LIMITED

No. 82, Defence Officers Colony

Ekkatuthangal,

Chennai - 600 097

E-mail :

subscription@chandamama.org

చందా

నిల్వ రీఫైల్డ్ లు చందా అన్నిదేశాలకు పిన్పంత్ సేవికలు రూ : 900

ఇండియాలో బుక్స్ డిస్ట్రీబ్యూటర్ రూ. 150.00

చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, వనీ ఆర్డర్ ద్వారాగానీ

'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ కు పంపించండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shivaji : Ph : 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 9841277347

email: advertisements@chandamama.org

DELHI : OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email: oberoi@chandamama.org

© The stories, articles and designs contained in this issue are the exclusive property of the Publishers.

Copying or adapting them in any manner/ medium will be dealt with according to law.

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

దృఢమైన శరీరం-మనసు

నాణానికి బొమ్మ-బొర్ర న్నొ లాగా వున చేతలన్న ప్రభావితం చేసే వున ఆలోచనలలోనూ మంచి చెడూ ప్రతిబింబిస్తూ ఉంటాయి. అయితే, ఈ మంచిచెడులన్నవి దేశ, కాల, పరిస్థితులపై ఆధారపడి ఉంటాయి. అంటే-నిన్న వుంచి అన్న కున్నవి ఇవాళ వుంచివి కాకపోవచ్చు. ఇక్కడ మంచి అనుకున్నది మరోచోట చెడుగా కనిపించవచ్చు. అంతేందుకు? ఒక వు నిషీ త్తంచి అన్న కున్నది త్తరో త్త నిషీక చెడుగా తోచడం మనం నిత్యజీవితంలో చూడవచ్చు!

అలా అయితే, మంచి చెడులన్నవి లేనే లేవా అంటే, ఉన్నాయి. మొత్తం మీద మానవాళికి వుల్లు చేసే, ఉపయోగపడే, అభ్యుదయానికి దోహదపడే అంశాలన్న, ఆలోచనలన్న ఉన్నతమైన వుంచి మానవతా విలువలుగా చెబుతాం. అలాగే హాని కలిగించి, పతనానికి దారితీసే వాటిని చెడుగా చెప్పవచ్చు. మానవజాతిని ప్రగతి పథంలో నడిపించే విశ్వజనీనమైన విలువలనే వ్యక్తిగత వికాసానికి కూడా స్వకరించి వుండు కు నడవాలి. అందు కు దృఢమైన శరీరమూ, వునస్సొ కావాలి!

దృఢమైన శరీరమూ, వునస్సొ ఉన్నప్పటికీ విశాల ద కృథం కొరవడినప్పుడు వ్యక్తులు తవు శక్తియుక్తులను స్వార్థప్రయోజనాలకోసమే వనియోగిస్తారు. అలా సాటి మానవాళి వుంచిన త్తంగలో తొక్కి, ప్రితిప్రించిన స్వార్థంతో హద్దులు లేని లభికారం కోసం అత్తల్లు సాచిన వారో వున మోఱాణాలు, శాస్త్రాలు రాస్సెల్లు గాబర్కొంటు న్నాయి. వునకిన్ని సిద్ధ పొయ్యాల సెవు కూర్చిన సమాజానికి మనమేం చేయగలం? అన్న బాధ్యతాయుతమైన మంచి ఆలోచన ప్రతి వోర్తనిలో కలగాలి. వుంచి అలవాట్లు, ఆలోచనలు, క్రవు శీణ కలిగినవారో సెవు జానికి ఉపయోగపడగలరు!

ఏప్రిల్ 7వ తేదీ ప్రపంచ ఆరోగ్య దినోత్సవం జరుగిషితుంటూ న్న ఈ సందర్భంలో ఆరోగ్యకరమైన శరీరమూ, మనసూ కలవారో సిండ్లైన మనుషులు అని గుర్తుంచుకుందాం!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

ఫలించిన ఉపాయం

వడ్డిపిల్ల అనే గ్రామంలో, రాజయ్య అనే గ్రామాధికారి వద్ద, నందెయ్య అనే గ్రామనెక్కరండేవాడు. వాడు గ్రామాధికారికి నమ్మకంబంటుగా వుంటూ, వృత్తి సంబంధమైన పిన్నలతోపాటు, ఇంటిచాకిరీ కూడా చేస్తూ, రాజయ్య భార్య రంగమ్మ అభివృద్ధి నాన్న కూడా సింపాల్సి ఉండేది. రంగమ్మ వాడితో తరచుగా, “నీవూ లంగా నాకు ఎంతో నష్టంగా మారింది. నీకు వుంచి సిహాయం నావల్లగానీ, నీయ జవూ నివల్లగానీ ఎప్పుడైనా అవసరపడితే, నీకు వుల్ల జరిగేలా చూస్తాను,” అంటూ ఉండేది.

ఇలా మూడగా, జవ్విందార్ల దివాణంలో పనిచేయడానికి రెండు ఉద్యోగాలు ఖాళీ పడ్డాయి. రాజయ్యకు సమర్థుడైన గ్రామాధికారి అని పేరుండడంవల్ల, ఆ రెండిల్లో ఒక ఉద్యోగానికి ఎవరైనా మంచివాణ్ణి ఎంపికచేసి అవకాశం జవ్విందార్ల, ఆయనకిచ్చాడు.

నందెయ్యకు ఈ విషయం తెలియగానే వాడు, రంగమ్మతో, “నా కొడుకు కొద్దిపాటి

చదువు మూడి. వుల్ల వుల్ల నమ్మకున్నాను. అయ్యగారితో, వాడికి దివాణంలో ఉద్యోగం వచ్చేలా జవ్విందార్ల గారితో ఒక చిన్నపూట చెప్పమనండి,” అని కోరాడు.

రంగమ్మ తప్పక ఉద్యోగం వచ్చేలా చూస్తూ నని పూటల్లు చ్చింది. ఆరోజు సాయంత్రం నందెయ్య గ్రామ కచేరీ నుంచి రాజయ్యతో కలిసి ఇంటికి వచ్చి, ఇంటి పిన్నల్ల పై రైచేసీ తన ఇంటికి వెళుతూ, దారిలో ఏదో గుర్తుకు వచ్చి వుల్ల గ్రామాధికారి ఇంటికి వచ్చాడు.

ఆ సమయంలో ఇంటి తల్లి మిల్లు దగ్గరకు వేసీమన్నాల్లు. లోపల నుంచి రంగమ్మ తనకొడుకు గురించి రాజయ్యతో ఏదో చెప్పతూ మూడడంతో, నందెయ్య గ్రామ దగ్గరే ఆగి పోల్లు, చెవులు రిక్కించాడు. తమనే నమ్ముకున్న నందెయ్య కొడుకుకు ఉద్యోగం వేల్పుంచు నీ ఆమె, భర్తను అడుగుతున్నది.

ఇంధుకు రాజయ్య, “చూడు, నీ అంత అవూయ కురాలెక్కడా మూడవు! నందెయ్య

కొత్త కిక్కిరింపులతో, తనకు ఓపిక ఉడిగి పొయ్యిందని, వాడు పునదగ్గర చేస్తాన్న ఉద్యోగం పూసేసి కొత్తకు దగ్గరకు వెళ్ళి పావడం ఖాయం. అదే ఉద్యోగం రాకపోతే, తన తరవాత ఉద్యోగంలో కొత్తకునే ప్రవేశ పేడతాడు. పునకు పుంచి నౌకర కావాలంటే నువ్వూ, నందెయ్య కొత్తకు ఉద్యోగం వేయించవుని అడక్కుడవు,” అన్నాడు.

“నజవు! పుంపుండు పూమీనాకు లేక పొయ్యింది,” అన్నది రంగప్ప.

నందెయ్యకు ఆ మాటలు చెవినపడగానే పుతిపొయ్యి నట్టుంది. వాడు గిరుక్కునపెను దిరిగి ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ రోజు నందెయ్య ఇంటికి అతడి బావ పురిదివచ్చాడు. అతడికి పేళ్ళిచ్చి కొచ్చిన కూతురుంది. ఆమెను నందెయ్య కొడుక్కి వ్యాలని అశుడుతున్నాడు. నందెయ్య ఎవరి

తోనూ పూట్లాడకుండా భోజనం చేసుకొని గదిలోకి వెళ్ళాడు. అతడి భార్య, బావమరిది వెనకగా గదిలోకి వెళ్ళారు.

బావ పురిది, నందెయ్యను, “ఏమిటి బావా, ఏదో విచారంలో మళ్ళుట్టున్నావా?” అంటూ నవ్వుతూ అడిగాడు.

నందెయ్య, గ్రామ ధికారి ఇంటిలో తన విన్న సంభాషణ గురించి చెప్పి, “నా కొడుకు, నా తరవాత నౌకర గా పనిచేయడం గురించి, నేను బాధపడను. కానీ, విశ్వాసాన్ని బానిసత్వంగా భావించే వారి పద్ధతిని చూసేందుకు దిగులు తోకుంగిపాతున్నాను,” అన్నాడు.

పిరిస్థితి గ్రహించిన నందెయ్య బావమరిది, “బావా! నీ విలువ తెలిసిన గ్రామ ధికారి నిన్ను గౌరవించడమే కాక, నా పునల్లుడికి జమీందారు గారి దివాణంలో ఉద్యోగం వచ్చేలా సీఫార్సు చేసేందుకు, నేనే ఉపాయం ఆలోచించాను,” అన్నాడు.

నందెయ్య అదేవిట్నట్టు పూశాడు. అప్పడు అతడి బావ పురిది, “గ్రామ ధికారి తో నువ్వూ పనిపూసేయడం కున్నాననీ, నీ కొత్తకుకు దివాణంలో కాకపోతే, నీస్థానంలో గ్రామ నౌకర గా అల్లు నా ఉద్యోగానికి జమీందారుకు సీఫార్సు చెయ్యమనీ అడుగు. తర్వాత కథ నేను నత్తుమీతాను,” అని, తానె చెయ్యదలచుకున్నదీ చెప్పాడు.

“ఇది జరిగేపనేనా?” అంటూనే నందెయ్య అంగీకరించాడు.

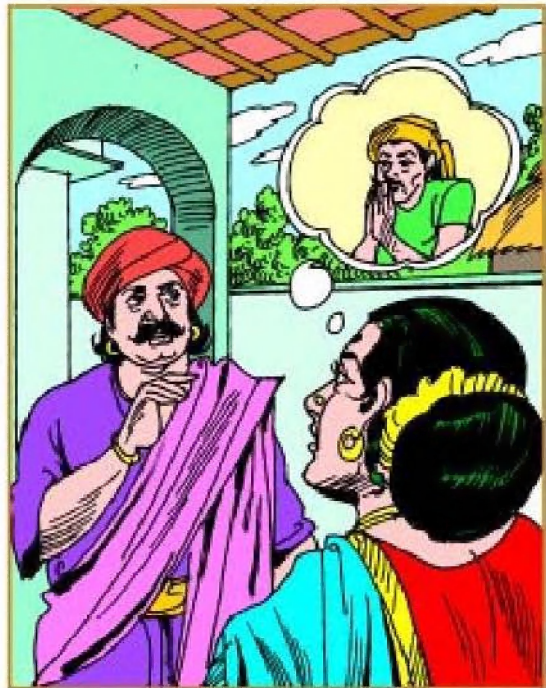
ఆ మర్నాడు మామూలుగానే నందెయ్య గ్రామ ధికారింటికి వెళ్ళాడు. రంగప్ప నందెయ్యతో, “రాత్రి నీ గురించి ఆయనతో పూట్లా

డాను. ఒక నెల రోజుల లోపల దివాణంలో ఉద్యోగానికి ఎవర్నో ఒకర్ని ఎంపిక చేయాలట. ఖాళీలు రెండున్నాయట కదా! అందులో ఒక ఉద్యోగం వూత్రపు, వీ అయ్యగారి చేతిలో మూడి. వీ వాడికన్న అర్హతగల వాళ్ళు మూర్ఖులు. అందు చేత, పనిలో పనిగా - నువ్వు వయస్సు పెట్టడిన కారణంగా నీ కొడుక్కు ఉద్యోగం ఇవ్వని అర్హి పేట్టుకున్నావన కో, ఏ కారణం చేతనైనా ఆ ఉద్యోగం రాకపోతే, మంశపారంపర్యం హిక్కుగా నీ ఉద్యోగం నీ కొడుక్కు వచ్చేస్తోంది. ఒకవేళ దివాణంలోన ఉద్యోగం వచ్చినా రావచ్చు. ఈలోగా నీ కొడుక్కు గురించి, వీ అయ్యగారికి నేను నాలుగై మంచి ముక్కలు చెబుతాను. వాడిని నీ స్థానంలో నౌకరీలో ప్రవేశపెట్టడానికి తటపిటాల్పించకు,” అన్నది.

ఇంపు కు నందెయ్య విషయంగా, “అప్పు గారూ! వీ కు తెల్పు న్ని గదా. నా తమ్ముడు, వాడి భార్య పావడం చేత, చిన్నతనం నుంచి వాడి కొడుక్కు కూడా నేనే పేంవాను. నా కొడుక్కు పేరు జయ్యుడైతే, వాడి పేరు విజయ్యుడు. నా తరవాత నేను చేసే ఉద్యోగంలో వాళ్ళల్లో ఎవరో ఒకరికి వ్యాలని వీ కనిపిస్తా - ఒక నెల రోజుల పాటు, నా బదులుగా ఇద్దర్నీ వీ దగ్గర మూపు తాను. నా కొడుక్కు దివాణంలో ఉద్యోగం వస్తావుంచిదే. లేకపోతే వీ కు నచ్చితే నా తమ్ముడి కొడుక్కు విజయ్యుడిని, నా స్థానానికి సీఫార్సు చేస్తుంది,” అన్నాడు.

రంగమ్మ సరేనని భర్త కచ్చేరీ నుంచి రాగానే ఆయనకు విషయం చెప్పింది. రాజయ్య కొద్ది సేపు ఆలోచించి, “నందెయ్య కోరిక

కొంతనిబబ్బ గానే మూడి. ఆ జయ్య విజయ్యు లిద్దర్నీ ను పిక్కు గ్రామంలోని గ్రామాధికారి మునెయ్య వద్ద తాత్కాలికంగా నౌకరీలో మూపు తాను. ఆ తర్వాత, ఆ ఇద్దరిలో ఎవడు గ్రామ నౌకరీ గా పనికి వస్తాడో, ఎవడు కచ్చేరీ ఉద్యోగానికి అర్హుడో, ఆయన అభిప్రాయం అడుగు తాను,” అన్నాడు.

రంగమ్మ ద్వారా గ్రామాధికారి ఆలోచన ఏమిటో విన్న నందెయ్య, సంగతి తన బావపు రిడికి చెప్పి, “జయ్యుడికి దివాణం ఉద్యోగం వచ్చేందుకు ఎదో ఉపాయం మళ్ళీ దన్నావడదా! అదెంతవరకు ఫలిస్తోందో చూడు,” అన్నాడు.

బావపు రిడి జయ్య, విజయ్య లను పీలిచి, పిక్కు గ్రామం గ్రామాధికారి దగ్గర ఒక నెల పాటు చేయవలసిన నౌకరీ గురించి చెప్పి, “వీ పేదనాన్న ఎంత ప్రియ త్నీంచినా, నీకు

చదువు ముఖాగా అబ్బిందికాదు . దానికిప్పిదు విచారించనవసరం లేదు . జయ్య డికి కాస్తా కూస్తా చదువు మూది . ఎలాగేనా బ్రతు కుతాడు . లేకపోతే నేనెలాగూ అల్లుడిని చేసుకునే ఉద్దేశంలో మన్నాను . కాబట్టి వాడికి నా అండ మూటుంది . పేదనాన్న కోరిక తీరాలంటే ను మ్మా ఇప్పిదువు వు న గ్రామ ధికారి పింపిన చోట వినయంగా మూటూ వుంచుచురు తెచ్చుకో,” అన్నాడు . ఆ తరువాత జయ్య డితో, “ను మ్మా పినిలో చేరగానే, ఉద్యోగానికి సింబం ధించిన పిన్నులు తప్పి, ఇంటి పిన్నులు అసిలు వుట్టుకోనని చెప్పె . నీ ఉద్యోగానికి సంబం ధించిన బాధ్యతలను వూత్రం చాలా జాగ్రత్తగా, నేర్పుగా పెద్దల మెప్పు పొందేలా నిర్వహింపు . అది నీకు వైలు చేప్పింది,” అన్నాడు .

రాజయ్య పింపిగా జయ్య, విజయ్య లిద్దరూ పిక్క గ్రామం గ్రామాధికారి మునెయ్య దగ్గర పినిలో చేరారు . జయ్య డు , ఆయనతో, తనకు ఉద్యోగ సంబంధమైన పనులు మాత్రమే చెప్పమనీ, ఇంటి పనులు చెప్పొద్దనీ నిర్మోహ వూటంగా చెప్పేశాడు . విజయ్యుడు మాత్రం వత్తి పిన్నులతో పాటు ఇంటి పిన్నులు కూడా

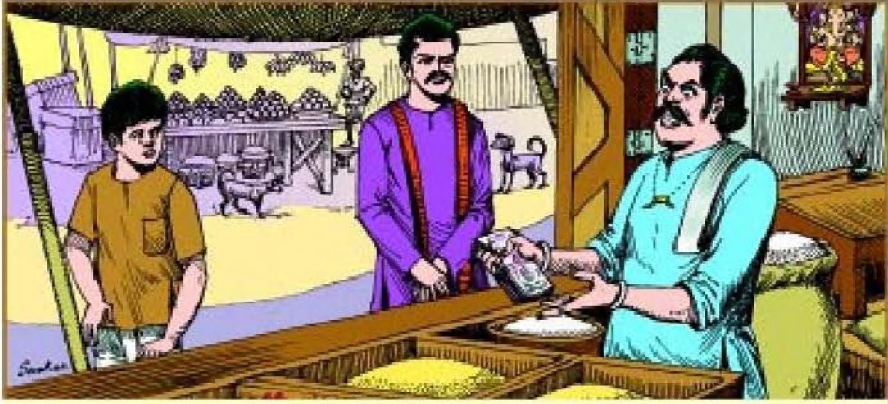
చేస్తూ, మునెయ్య మెప్పు పొందాడు . నెల గడిచాక మునెయ్య, రాజయ్యను కలుసు కుని, “నీ గ్రామనోకరు నందెయ్య కొడుకు జయ్య డు , తండ్రి తర్వాత గ్రామనోకరైతే, ను మ్మా ఇంటి పిన్నులకు వేరే నోకర్ని పేట్టుకోక తప్పిదు . వాడు వురు సు వెధవ . ఆ రెండో వాడు న్నాడే విజయ్య డు , వాడిలో వినురుంతో పాటు చురు కుడును కూడా మ్మన్నది,” అని తన అభిప్రాయం చెప్పాడు .

రాజయ్య బాగా ఆలోచించి నందెయ్యను పిలిచి, “నీ తమ్ముడి కొడుకు విజయ్య డే నీకు తగిన వారని దని తేలిపొల్లుంది . వాడి వినయం, చెప్పిన పనులు మారు మాటాడకుండా చేయడం మునెయ్య డుకు బాగా నచ్చాల్లు . నీ కొడుకు చదువు మ్మన్నవాడు గనక వాణ్ణి దివాణంలో ఉద్యోగం కొనిం జప్పిం దారు గారికి సీఫార్సు చేస్తాను,” అన్నాడు .

ఇది విన్న నందెయ్య పరమానంద పడి పొత్తూ ఇంటికి వెళ్ళి, బావమరిదితో, “అహ, ఎంత తెలివగలవాడివి; నీ ఉపాయం ఫిలిం చింది!” అంటూ సంగతి చెప్పి, ఆప్యాయంగా అతడి రెండు చేతులూ పిట్టుకున్నాడు .

అనుమానం మనిషి

హీరాణా కొట్టు నడిమి పిరంధావు య్యవు హా అన్న పూ ను వు నిషీ. పేగ్గా, తానే అందరికన్నా తెలివైనవాడినన్న కుంటూ, తన వద్ద పనిచేసే గ్ర పూ స్త్రాలన్న చిన్నపూ మిక్చూ స్త్రీలంటాడు.

ఒకసారి సిర్ర కుల్లు కొనడానికి పిరంధా వు య్యవ్వుహీత్రుడు గ్ర ర్నాధం, ఆ కొట్టుకు వెళ్తే, తనకు ఒక వుంచి గ్ర పూ స్త్రీ కావాలనీ, తెలిసినవాళ్ళవద్దైనా వుండే చూడమనీ, గుర్నా ధాన్ని అడిగాడు పిరంధావు య్యవు.

గ్ర ర్నాధం మూడే వీధి చివరలో, రంగడు అనే కుర్రవాడున్నాడు. వాణ్ణి వెంటబెట్టుకుని పిరంధావు య్యవుదగ్గరకు వెళ్ళాడు, గుర్నాధం.

పిరంధావు య్యవు, రుగణ్ణి, “నీకు డబ్బు లెక్కలు బాగా వచ్చా?” అని అడిగాడు. వచ్చునన్నట్టు తలూ పాడు రుగణ్ణు.

పిరంధావు య్యవుపక్కగదిలోకి వెళ్ళి, ఒక నోట్లకట్టతో తిరిగి వచ్చి, “ఈ కట్టలో ఐదు వేల రూ పాయలు లుండాల్సి. సరిగ్గా వున్నాయో లేవో లెక్కపేట్టు!” అంటూ రంగడి చేతికిచ్చి, పిక్క

గదిలోకి వెళ్ళి తపేగా లెక్కపేట్టుకు రున్నాడు. రంగడు గదిలోకి పొగానే పిరంధావు య్యవు, గ్ర ర్నాధంతో, “ఈకాలంలో ఎవ్వు నమ్మడానికి వీలేదు. ఈ కుర్రాడికి ఐదు వేల రూ పాయల కట్ట ఇచ్చానా! అందు లో వందయ్య ఛెర్నూ పా యల నోట్లుండే, ఒక నోటు ఎక్కువగా పేట్టాను. వాడు అదనంగావన్న నోటు ను జేబులోవేసి కుని, కట్టలో ఐదు వేలు సిరిగ్గా మన్నాయని అంటాడు. వాడి అసిల్లు రంగే వు టో బయటపెడుతుంది!” అంటూ నవ్వు సాగాడు. అంతలో రంగడు అక్కడికి వచ్చి, నోట్లకట్టను పిరంధావు య్యవుకిచ్చాడు. ఆయన రుగణ్ణి, “ఏం, డబ్బు సిరిగామాదా?” అని అడిగాడు. “లేదండీ, ఒక్క య్య ఛెర్నోటు తక్కువమిది,” అన్నాడు రంగడు.

“ఒరేయ్, ను మ్మసిరిగ్గా లెక్క పేట్టలేదు. నీకు లెక్కలు రామాచూడు, ఇప్పిదు వుళ్ళి లెక్కపేడదాం,” అని పిరంధావు య్యవుకోపంగా అరిచి, “గ్ర ర్నాధం! ఈ నోట్లకట్టలో ఎంత

న్నదో, ను మ్మకాస్తి లెక్క పేట్టిచూ థు ,” అంటూ నోట్లకట్టన గు ర్నాధానికి ఇచ్చాడు . గు ర్నాధం నోట్లను లెక్కించి, “ఇందు లో తొంభైవైవైది నోట్లమాత్రాలు ,” అన్నాడు .

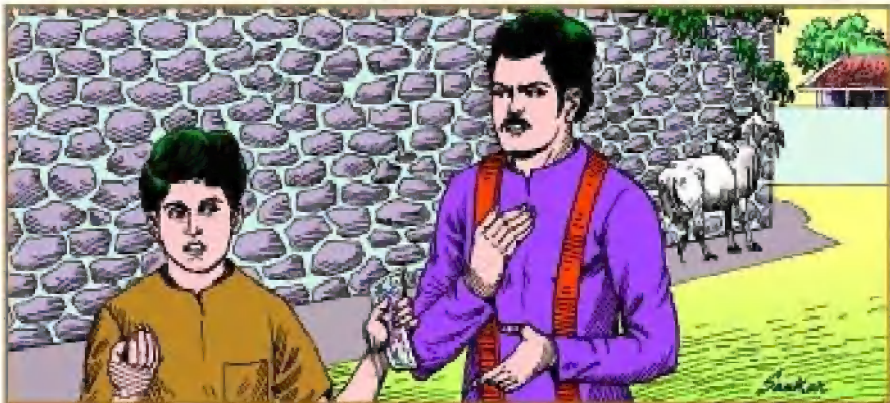
“అలాగా! ఇదంతా మోసం. నేను నూటా ఒక్కనోట్లుల్లా, రెండు నోట్లు మాయంచేసి తొంభైవైవైదే వున్నాయంటావా? వెధవా నీ సింగతి చెబుతాను,” అంటూ పిరంధా వు య్య ఆవేశంగా లేచి, రంగడి చొక్కా లాగు జేబు లన్నివెదికాడు. గదిలోకి వెళ్ళి అంతటా వెదికాడు. ఎక్కడా డబ్బు కనిపించలేదు . అప్పిదు గు ర్నాధం, పిరంధావు య్యతో, “నీవే తప్పుగా లెక్కించి మాటామా ఈ రంగణ్ణి అనమి రంగా అను వూ నిస్సినామానిరే, వేరే కుర్రా డిని వూ న్ని కో!” అంటూ బయ బడి నడిచాడు .

వీధిలో కొద్దిదూరం నడిచి వు లు మితిరి గాక, రంగడు గు ర్నాధంతో, “అయ్యో, నిజా నికికట్టలో నూ టా ఒక నోట్లున్నాయి . పిరంధా వు య్య చాలా అను వూ ను వు నిపిసి అందరూ చెప్పుకుంటారు. అను కున్నట్టేకట్టలో ఒక నోట్లు ఎక్కువమూది. అది నన్ను పిరంధానికన్న వూ ట. ఆ సంగతి ఆయన మీతో చెప్పడం

కూడా విన్నాను . అందుకే దాంతో పాటు వు రొక నోట్లు కూడా తీసి దాచేశాను . అనవసిరంగా గు వూ స్త్రాల నిజాల్ని తీసి అను వూ నించే య జవూ నివద్ద అను ాణం అవవూ నంతో పినిచేయ డంకన్నా భిక్షమెత్తుకోవడం మేలు. నేను ఆయ సవద్ద పినిచేయ లేను . ఈ డబ్బు తీసుకెళ్ళి వీరే ఆయ నకివ్వండి,” అంటూ తాను వేసుకున్న లాగుపట్టిలోంచి రెండు యూ ఖెరూ పాయ లనోట్లు పేక్కిలాగి గు ర్నాధం చేతిలో పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు.

గు ర్నాధం రంగణ్ణ మెచ్చుకుంటూ ఆ డబ్బు తీసి కుని పిరంధావు య్య దగ్గరికి తిరిగి వెళ్ళి జరిగింది చెప్పి, ఆయనకు నోట్లు ఇస్తూ, “పిరంధావు య్యో, ను మ్మపిరపు అను వూ నం వు నిపివని డూరూ వాడా ఎరిగిందే. అది నీకు వే లు కన్నా కీడే ఎక్కువ చేస్తేందని రంగడు త్ర జువజేశాడు . ఆలోచించి చూ డు ,” అని అక్కణ్ణించి వెనుదిరిగాడు.

ఆనింఘటంతో పిరంధావు య్యో వూ ర్వు వచ్చింది. ఆ నాటి నుంచి గు వూ స్త్రాలను అనమరుగా అను వూ నించి కించపరచకుండా అందరిచేతా వుంచివాడనిపించు కున్నాడు .

రాకాసిలోయ

8

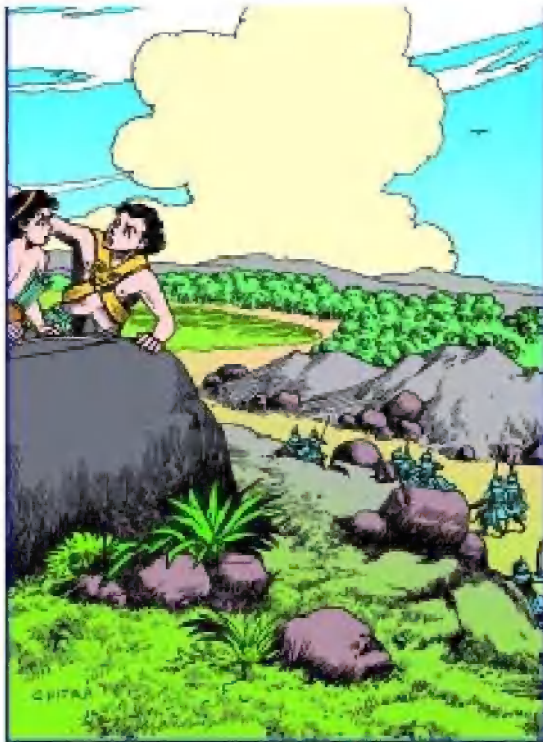
[కాలభైరవమూ విగ్రహం పుంపు, బ్రహ్మచారి పూంత్రికుడు చేసిన పోతం పల్ల పోగలేది, గ్రహ సంతా పుట్ట వేసింది. ఆ విధంగా వాడు పుట్ట రాజు పింపిన స్వేకులకు తెలిసిపోయింది. పుంత్రికా పుంత్రికా తెలిసిన రాజగురువు కొందరు సైనికులను వెంటబెట్టుకుని స్వయంగా కొండ దగ్గరికి వచ్చి, కాలభైరవ మూ సోర కట్టేశాడు. పూంత్రికుడు కేవలం, జయ పుల్లనా ఎటైనా పారిపామున్నాడు. తరువాత-]

కొండ ఎక్కుతున్న బ్రహ్మచారి సేనకుల్లో భయపెట్టటం, పూంత్రికుడు అతడి కేపు ఒకడు, కేవలం, జయ పుల్లనా గ్రహిస్తుంది హాని చెయ్యలేదు. బయటికి రావటం చూశాడు. వాడు రాజ గ్రహిణి, “అయ్యో, గ్రహిణిమన్నది ఒకడు కాదు, ఇద్దరు పూంత్రికులు, అదిగో చూడండి!” అంటూ గ్రహిణికి చెప్పు చూపాడు.

సేనకుడలా చెప్పగానే రాజగురువుతో పాటు, కేవలం పుంత్రికులకు కూడా అటు కేసి చూశాడు. అతడికి ప్రాణం లేచివచ్చినట్లు అనిపిస్తుంది. తన కొడుకు బతికే మానాడు! తన

రాజగురువు మా పారిపాటున్న కేవలం, జయ పుల్లనా చూస్తూనే, “వాళ్ళు పూంత్రి కులు కాదు, వాటి శిష్టితామరలు. పూంత్రి కులు ఈ సరికే గ్రహిస్తుంది పారిపోయి మా టాడు. లేదా, అక్కడ వాడికి దాక్కునేందుకే డెన్టా రహస్య ప్రదేశం మాడిమాట్టుంది. వాడి శిష్టితామర కూడా పుంత్రికులకు కోవాలి. పుంత్రి అన్నివైపుల నుంచి చుట్టుముట్టండి,” అని సేనకుల నాజ్ఞాపించాడు.

గుంమీనా నత్తున్న సేస్థికులందరూ , రాజగురు మఱజ్జ వింటూనే జట్లు జట్లుగా చీలిపోయి , వలయాకారంగా కొండ మీదికి ఎక్కసాగారు . పారిపోతున్న కేశమత్తూ , జయపుల్లూ వాళ్ళను చూసి, ఎట్ట పారిపోవాలో తెలియక తికవు కపిడ్డారు . “సేస్థికులు అన్ని వైపులనుంచి నన్ను చుట్టువు ట్టిపిట్టుకోవాలని చూస్తున్నారు . వాళ్ళ కంట బడకుండా పారిపోవటం ఎలా?” అన్నాడు కేశమత్త .

“వువ్వంతనిన్ని హిడికు, కేశవా. వును వాళ్ళకు దొరక్కండా దాక్కునేంపుకు ప్రియత్నిద్దాం. ఒకవేళ దొరికామో, ప్రాణాపాయం రాకుండా బయటపడే వూర్గం నేను ఆలోచించే మన్నాను,” అన్నాడు జయపుల్లు .

జయపుల్లేదో పేద్ద ఎత్తుగడ ఒకటి వుందే అలోచించి మాచాదని కేశమత్త అర్థం చేసుకు

న్నాడు . అప్పుడు “ఐవే జయపుల్లు పిక్కన మళ్ళీ ఒక సొరంగ వూర్గంలోకి ఎగిరి దూకుతూ , “కేశవా, చీకటని భయపడకు. నా వెన్నగారా. ఈ సొరంగ వూర్గం, నాకు బాగా తెలిసిందే,” అని కేశమత్త .

కేశమత్త వురిచేసేదేవు లేక జయపుల్లు వెనక సొరంగంలోకి దూకాడు . లోపల చీకటిగా మళ్ళీది. జయపుల్లు రెండు చేతులనూ , పిక్కలకు బారచాచి, సొరంగమీదంపులను తాకుతూ , జాగ్రత్త అని కేశమత్తకి వాచ్చరికలిస్తూ త్వరత్వరగా వుంపుకు సడసుసాగాడు .

రాజగురు మఱజ్జ విని, వూంత్రికుడు నుగుహినూ , ఆ పిరిసిర ప్రాంతాలనూ చుట్టువు ట్టడానికి బయలుదేరిన సేస్థికులకు, కేశమత్తూ , జయపుల్లూ కనిపించలేదు . వాళ్ళల్లో నలుగురు ప్రితి గుహలోకి తొంగి చూస్తూ, చివరికి బ్రహ్మాదండి వూంత్రికుడి గుహ దగ్గరకు వచ్చి, లోపలకు చూస్తూనే, కాలభైష్టమతి విగ్రహాన్ని చూసి, వూర్పు పోయి నంత పినిచేసారు .

“ఉగ్రరూపిం, భయంకరాకారం, కాళ్ళకింద నేల గిత్త న తిరిగి పోతున్నది!” అంటూ ఇద్దరు సైనికులు గుహముందు వెల్లకిలా పిడిపొయ్యారు . సేస్థికుల అరుపు విన్న రాజగురు వై, నునానాయకుడూ అక్కడికి పరిగెత్తుకు వచ్చారు . గుహ వుంపు ఇద్దరు సేస్థికులు వూర్పుపిడి మన్నారు , వురిద్దరు గుహకు అనుకుని నిలబడి, గట్టిగా కళ్ళు మూసి కుని, ఏదో దండకుం గొణుగు తున్నారు .

సేస్థికుల వాలకు చూస్తూ నునానాయకుడికి వుండిపోయింది. అతడు కింద పిడి మళ్ళీ

సేస్థికులనై కాళితో తన్నుతూ, “చచ్చారా, బతికున్నారా?” అంటూ పిల్చు కొరికాడు.

ఁనానాయ్ కుడితాపిఠకు కిందపిడిమన్ను సేస్థికులిద్దరూ ఎగిరి లేచి నిలబడ్డారు. దండకం పిరిస్తిన్న వాళ్ళు చప్పిన కళ్ళు తెరిచారు. తరవాత నలుగురు సేస్థికులూ ఏకకంఠంగా, “గుహలో మన్ను భయంకర స్వీరూ పొన్ని చూస్మానే, మాకు శరీరాలు స్వాధీనం తప్పినై, సేనానీ,” అన్నారు.

“అహా, ఎంతటి సాహసి వికవూర్తులాయ్, పునఃబ్రహ్మిహిత సేస్థికులు!” అంటూ రాజగురు మగ్గుహిలోకి ప్రవేశించాడు. గుహలో అంతా నిశ్శబ్దంగా మన్నుది. కాలభైరవమఱి విగ్రహం ముందు మాంత్రికుడు వెలిగించిన పుంటలు ఇంకా చల్లారలేదు. వాడు వేసిన వూపిం తాలూకు పోగ, ఇంకా గుహలో అక్కడక్కడా తారట్లాడు తున్నది.

“ఁనానీ!” అని కేకవేశాడు రాజగురు మా పుట్టరా కలయ్ చూస్మాఁనానాయ్ కుడు గుహలోకి వచ్చాడు.

“ఈ గుహలో నుంచి ఎక్కడికో రహస్యి వూర్గం మూడి మూటుంది. మాంత్రికుడు దాని వెంట పారిపోయి పుంటాడని నా అనుమానం. వాడి అన్న చర్య లిద్దరూ గుహలోంచి బయటికి పారిపోవటం వునం చూశాం. వాళ్ళును రాజుగారి అంగరక్షకుడు వెతికి పట్టుకుంటాడు. వునం, ఈ మాంత్రికుణ్ణి కలుగు లోంచి బయటికి లాగాలి,” అన్నాడు రాజగురు మా

ఁనానాయ్ కుడు గుహకు అన్ని వైపులా పిరీగా చూశాడు. అతడిక్కడా ద్వారం వున్న

గుర్తు కనిపించలేదు. “గుహలోకి వునం ప్రవేశించిన దారి తప్పి, పారిపోయేందుకు వురే వూర్గం మన్నుట్టు కనిపించటం లేదు, గురువర్యా,” అన్నాడతడు.

“వూడగానే కనిపించేదైతే, అది రహస్యి వూర్గం ఎలా అమరుంది? గుహలో ప్రతి అంగుళాన్ని నొక్కుతూ కదిలించి చూడండి. ఏదైనా రహస్యిద్వారం మూటే తెరుచుకుంటుంది,” అన్నాడు రాజగురు మా

ఁనానీ, నలుగురు సేస్థికులూ గుహ సుతాచేతులతో, కుడిచేతులతో, నొక్కి పూశారు. ఎక్కడా రహస్యిద్వారం మన్ను సూచనలెల్లా కనిపించలేదు. ఈ లోపల రాజగురు మా కాలభైరవమఱి విగ్రహాన్ని పిరీగా చూడ సాగాడు. ఁనానాయ్ కుడు వచ్చి గుహలో ఎక్కడా రహస్యిద్వారం లేదని చెప్పగానే,

రాజగృథ మూకాలభైరవమణి విగ్రహాన్ని అతడికి చూపిస్తూ, “బహుశా, ఈ విగ్రహం అదుగున ఏదైనా రహస్యబిలం వున్నదేమో! లేక పాతేపూంత్రికుడు ఎట్లా పూయ వున్నాడు? విగ్రహాన్ని కదిలించి చూడండి,” అన్నాడు.

సేస్థికులూ, సునానాయ్ కుడూ కాలభైరవమణి విగ్రహాన్ని పైకెత్తేందుకు ప్రయత్నించారు. అది కదలలేదు. అట్లా ఇట్లా పక్కలకు లాగేందుకు యత్నించారు. కానీ, అది మళ్ళీ చోటు నుంచి అంగుళమైనా జరగలేదు. రాజగృథ మూకాసారి విగ్రహాన్ని తల దగ్గర నుంచి అతి జాగ్రత్తగా తడిచి చూస్తూ, దాని వెన్నుపై దవేళ్ళతో నొక్కుతూ, “అహా, ఇదీ రహస్యం! ఇదేదో పాతపాసిన విగ్రహం అవుతున్నాను, కాదు. ఇది అత్రుకులవారి బొమ్మ. ఎక్కడో ఏదో ఒక భాగాన్ని కదిల్చి,

ఇది తప్పక రెండు గా విచ్చుకుంటుంది. పూంత్రికుడు దీని పొట్టలో మాడి మాటాడని నా అనుమానం,” అంటూ పేదగా నవ్వాడు.

రాజగృథ మూకా అనగానే, సునానీ, సేస్థికులూ కాలభైరవమణి విగ్రహాన్ని, తలా, కాళ్ళూ పట్టుకుని గుంజసాగారు. సేస్థికులకు పూత్రం ఆ విగ్రహం అంటే ఇంకా భయం పోలేదు. వాళ్ళేదో కాలు త్రన్నలోహాన్ని తాకి చూస్తున్న వాళ్ళలాగా అట్లా ఇట్లా గెంతుతున్నారు.

ఇదుతాగవు నిస్తిన్న రాజగృథ మూకాపింగా వాళ్ళకేసీ చూస్తూ, “ఎందుకంత భయపడి చిచ్చిన్నారా? వీ ప్రాణాలకేం ప్రమాదం రాదు,” అని గట్టిగా కోసాడు.

సేస్థికులకా పూటల్లో ప్రాణభయం పోక పొల్లునా, ఉద్యోగాలకు వుప్పి వస్తోందేమోనన్న దడు మిక్కిలింది. రాజగృథ మూకార్లు సువర్ణం. రాజుగారి దగ్గర ఆయన పూటకు తిరుగులేదు. ఇలా అనుకుని సేస్థికులు ఎక్కడ లేని తెగు వా తెచ్చుకుని కాలభైరవమణి విగ్రహాన్ని, అట్లా ఇట్లా కుదిలించసాగారు. వాళ్ళల్లో ఒకడు విగ్రహంతోక పట్టుకుని గుంజేసిరికి, ఉరివి నట్లు ఫేళఫేళ వుంటూ విగ్రహం రెండుగా చీలి పక్కలకు పడిపోయింది.

రాజగృథ మూకాందిన ఆశ్చర్యం అంతా ఇంతా కాదు. పూంత్రికుడు కాలభైరవమణి పొట్టలోంచి కొండలోకి ఎక్కడికో ఒక రహస్య బిలవూర్గం ఏర్పాటు చేసి కున్నాడన్న పూట! ఇప్పుడు వాడు ఆ బిలవూర్గంలోంచి బయ

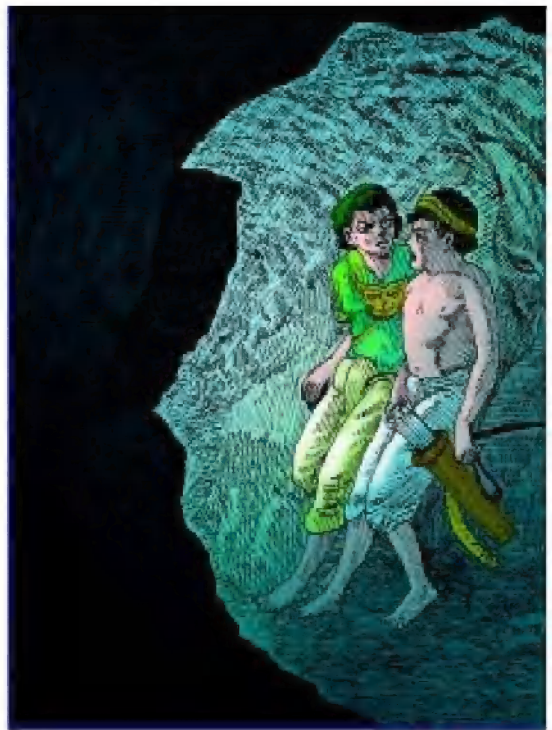
టికి పొరిపొర్లు మూటావు. లేదా, అందులోనే ఎక్కడైనా దాక్కుని అయినా వుంటాడు.

రాజగ్రు రు మాఇలా ఆలోచించి, నానాయ్ కుడితో, “ఁనానీ, వూంత్రికుణ్ణి పిట్టుకునే పిని ఒక విధంగా స్థి కరవుల్లు ఉందనుకుంటావు. వు న స్థికులు కొండ గుహలన్నీ గాలిస్తి మూడగా, వాడు కొండదిగి పొరి పొయ్యింపు కు ప్రియ త్నించువు. ఈ బిలం చూశామాగా? ఇది ఎక్కడికి పొత్తు ఉందో తెలియవు. కాని, వూంత్రికుడు ఇంపులోనే ఎక్కడో దాక్కుని మూటావు. వు నవాళ్ళకు కాగడా లిచ్చి, బిల మంతా వెతికించు,” అన్నాడు.

గుహలో మాంత్రికుడు సొంత ఉపయోగానికి దావు కున్న కాగడాలు స్థికులు, అక్కడే వున్న చమురులో తడిపి, వెలిగించి, ఁనానాయ్ కుడు వుంపు ఉడి దారితీయ గా, కాలభృష్మ పొట్టలో వుంచి దిగు వకు మన్ను బిలంలో దిగారు.

కాలభృష్మ రెండుగా విరిగి పడినప్పుడు అల్లు న పేర్ల ధ్వనిని, మ చ్చల సీంహం గుహలో దాక్కుని మన్ను కేశమత్తు, జయ వుల్లా విన్నారు. సీంహం గుహ వుంపు న్న బండరాలు ప్రి ద పిత్తు కుని నిద్ర వుత్తుతో జోగ్రు త్తు న్నది.

“బ్రహ్మదండిగాడి రహస్యం స్థికులకు తెలిసిపొయింది. ఇక వాణ్ణి వాళ్ళ పింది కొక్కున కలుగు లో వుంచి లాగినట్లు బయటికి లాగు తారు,” అన్నాడు జయ వుల్లు. ఇంతలో వాళ్ళు దాక్కున్న గుహవెనక భాగాన అదుగుల చచ్చివు వినిపించింది.

“స్థికులకు వు నం దాక్కున్న చోట్లు తెలిసిపొయింది!” అన్నాడు కేశమత్తు, ధ్వని వచ్చిన వైపుకు చూస్తూ.

జయ వుల్లు ఒక్క ఎగురున వెళ్ళి, గుహ వెనక భాగాన నల్ల చదరంగా మన్ను ఒక రాతికి అడ్డంగా, ఇనపికప్పి నొకదానిని తోసి, దగ్గిరకు వచ్చి, రహస్యంగా అతడితో, “ఇక వు నకు ఆ వైపునుంచి ప్రమాదం రాదు. అక్కడ ఏదో నల్ల చదరమాలి మన్నుదని తప్పి, అది గుహలోకి తెచ్చి వు కునే తల్లి మీ అని వాళ్ళ గ్రహించలేదు. ఇంతకీ బ్రహ్మదండిగాడు ఏవుల్లు నట్లు? వాళ్ళకు దొరికి పొయ్దా?” అన్నాడు అను వూ నంగా. కేశమత్తు జవాబు చెప్పబోయేంతలో గుహవెనుక భాగాన్నుంచి, “శిష్యో, శిష్యో,” అన్ను సిన్నని పిలువినాని పిందింది. ఆ స్వరం గుర్తు

పిద్దు తూనే, జయమల్లు నిలువెల్లా కంపించి పొయ్యాయ్ . అతడు కేశవుడి చెవిలో రహస్యంగా, “కాలభైరవమణి విగ్రహం అద్దు గు న ఏదో రహస్యబిలం మన్నదని నాకు తెలు సు కాని, అది నిరిగా ఈ గు హిలోకి వస్తుందని నే నెరగను. బ్రహ్మదండిగాడి రహస్యం సేస్థి కులకు తెలిసేపాగానే, వాడు ఇక్కడికి పారి పొల్లి వస్తున్నాడు. వు నం ఆ నలు చదరమీ రార్లు కి అడ్డు తీసి గుహలోకి దారి ఇచ్చామో, వు నం కూడా సేస్థికులకు చిక్కిపోతాం. అందు కని వు నం గు ట్టు చప్పిత్తు కాకుండా వు ర్త కోపటం వుంచిది,” అన్నాడు .

ఈలోపల బ్రహ్మదండి వూరికి వచ్చి, శిష్యులు, శిష్యులు, అంటూ చాలాసార్లు కేకలు పేట్టి, గు హివెనుకభాగాన్ని తన మంత్రదండంతో కొట్టసాగాడు . కాని, అతడికి ఇవతలి వుంచి ఎలాంటి జవాబూ రాలేదు . కేశవమూ, జయ వుల్లా కిక్కురు వు నకుండా గు హిలో ఒక వూరికి కొదిగి కూర్చున్నారు .

అక్కడ రాజగురు మాత్రం విని బిలంలోకి దిగి నునానాయ్ కుతూ, సేస్థికులూ, వూరికి వచ్చి వెళ్ళిన మార్గం కనుక్కోలేక, పక్క

దార్ల లమెట చాలా సేపు తిరిగి, చీకటికోణాల్లో నానా అవస్థలూ పిడి, కొంతానిపిడికి రాజగురు మన్నుచోట్ల కు తిరిగి వచ్చాడు . “వూరికి వచ్చి దొరకలేదా?” అని అడిగాడు రాజగురు మా

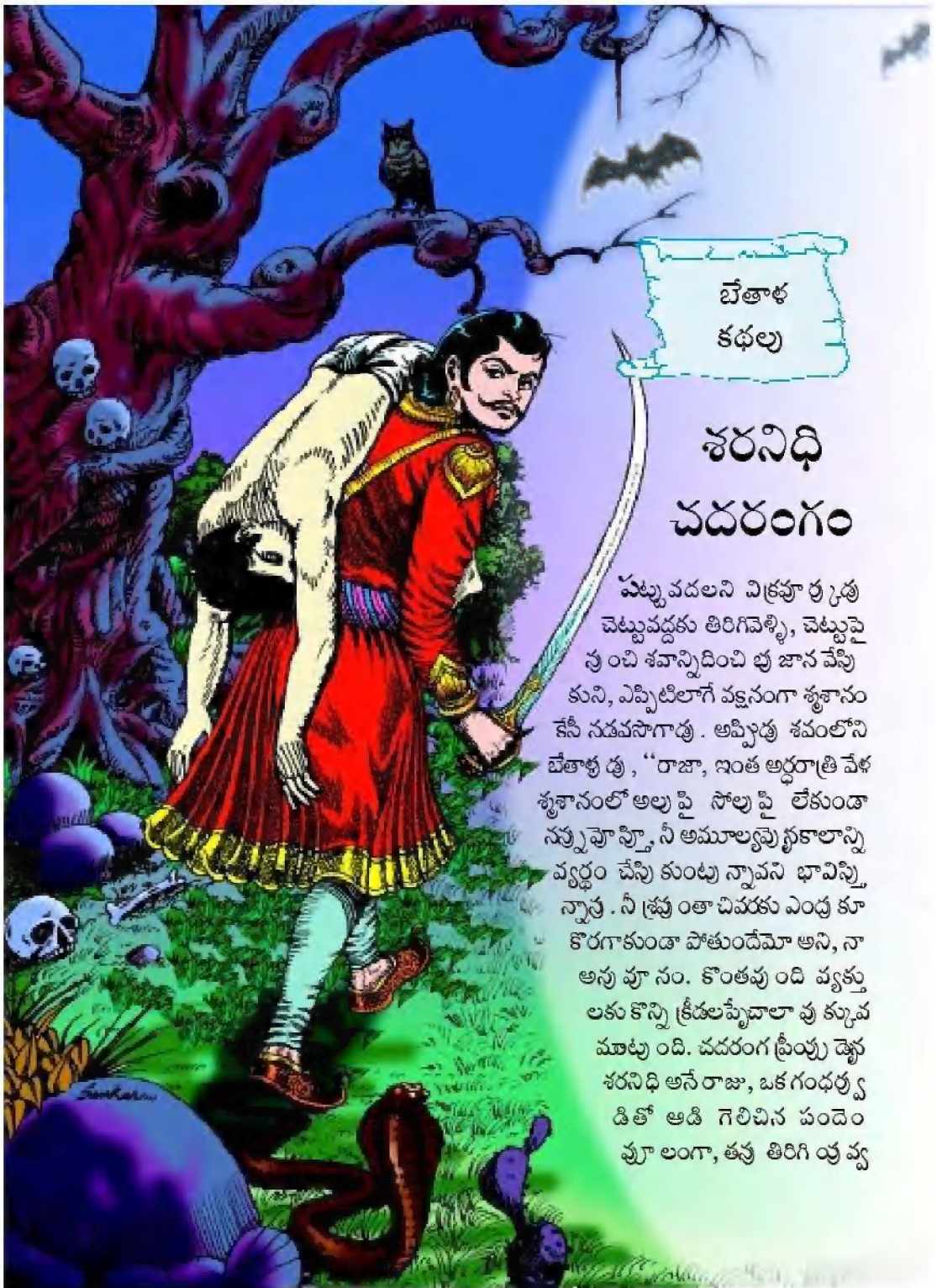
“గురు వర్యా, వాడా బిలంలో మన్ను న్ని చ నలేం కనిపించలేదు . బిలవూర్గం ఎక్కడా న్ని టిగా లేదు . చేతివెళ్ళలా అందు లో అన్ని వైపులకూ సొరంగ మార్గాలున్నై. వాడెక్కడా కనిపించలేదు,” అన్నాడు సునానాయ్ కుడు .

“అలాగా,” అంటూ రాజగురు మరొకరిని “అమితాలోచించి, “వాడు, ఈ బిలంలోని, ఏ సింధు లోనో దాగి మన్నాడనే దాంట్లో సిందేహిం లేదు . వాణ్ణి బయటికి రప్పించటానికి ఒకే వూర్గం మన్నుడి . పురంతా వెళ్ళి ఎండు పిల్లలూ, అకలవ్వులూ పొగు చేసి కు వచ్చి, బిలవూర్గాన్ని వాటితో నింపి, నిప్పి పేట్టండి. వాడు ఆ పొగకు తట్టుకోలేక, ఏదో ఒక సొరంగం వుంచి బయటికి వస్తాడు . అప్పుడు పిట్ట కోవచ్చు,” అన్నాడు .

సేస్థికులు బిలద్వారాన్ని ఎండు పిల్లలతో నింపి, దాని వీధి ఇంత చప్పురు పోసి, నిప్పింటించారు . (ఇంకా మూడి)

బేతాళ
కథలు

శరనిధి చదరంగం

పట్టువదలని విక్రమార్కుడు
చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై
వుంచి శవాన్నిదించి భుజాన వేసి
కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసంగా శ్మశానం
కేసీ నడవసాగాడు. అప్పిడుత శవంలోని
బేతాళుడు, “రాజా, ఇంత అర్ధరాత్రి వేళ
శ్మశానంలో అలుపు పై సోలు పై లేకుండా
న్నువూ న్ని, నీ అమూల్యమైన కాలాన్ని
వ్యర్థం చేసి కుంటున్నావని భావిస్తూ
న్నాన. నీ శ్రమంతా చివరకు ఎందుకూ
కొరగాకుండా పోతుందేమో అని, నా
అనుమానం. కొంతపుంది వ్యక్తు
లకు కొన్ని క్రిడలపైచాలావు కుప్పవ
మాట్లుంది. చదరంగ ప్రీయ డ్డెస్
శరనిధి అనే రాజు, ఒక గంధర్వు
డితో అడిగెలిచిన పందెం
మూలంగా, తన తిరిగియవ్వ

నవంతు డయ్యే సి వర్ణావకాశాన్ని పుండ
బుద్ధితో జారవిధు పుకున్నాడు . అప్పు న కథ
చెబుతాను, శ్రవు తెలియ కుండా, విను ,”
అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

పురుషుని పాలించే శరనిధికి చదరంగం
అంటే ప్రాణం. రాజధానిలో ఏడాది పొడవూ
చదరంగం పోటీలు నిర్వహిస్తూండేవాడు .
శరనిధి భార్య ప్రభావతీ దేవి, ఆయన ఇద్దరూ
కుమార్తెలు వైజయంతి, మేఘన చదరంగం
పట్ల ఎక్కడలేని ఆసక్తి కనబరిచేవారు .

ఇలా మాడగా-ఒక షిక్షువు నాటి రాత్రి
వైజయంతి, మేఘన ఉద్యానవనంలో చంద్ర
శిలాపేడికప్పకూర్చుని చదరంగం ఆడసాగారు .
ఆసిప్పు యంతో ఆకాశయానం చేస్తూన్న సింహ
పురుషుడు అనే గంధర్వుడు , ఈ చదరంగం చూసి
పుచ్చటపిడిరూపు ఉద్యానవనంలో దింపాడు .
తర్వాత అదృశ్యరూపంలో వుండి, వైజయంతి

ఆటలో నెగ్గగానే వారి ముందు ప్రత్యక్షమై,
“అహా, అద్భుతంగా ఆడావు వైజయంతీ!”
అని మెచ్చుకున్నాడు.

అకస్మాత్తుగా తన ఎదుటపడిన గంధ
ర్వుణ్ణి చూసి యువరాణులు అయోమయ
ంలో పడ్డారు . గంధర్వుడి పూర్వాజాలం
నుంచి మొదట తేరుకున్న వైజయంతి,
“గట్టి కాపిలామ్మ, ఈ ఉద్యానంలోకి ఎలా
రాగలిగారు ?” అని ప్రశ్నించింది.

“నామర సింహపురుషుడు ; గంధర్వుణ్ణి, చద
రంగ ప్రయుణ్ణి. వెన్నెల్లో రథంమీద గగన
విహారం చేస్తూ, విప్రుల్ని చూసి కిందికి
దిగావు . అభ్యంతరు లేకపోతే, పురుషులతో
చదరంగం ఆడాలనిమ్మని,” అన్నాడు .

ఇంపుకుమైజయంతి సింహుని తల ఊపింది.
వెంటనే ఆట ప్రారంభమైంది. అరగడియ
కాలంలోనే గంధర్వుడు , మైజయంతిని
ఓడించి, మేఘనవైపు తల తిప్పి, “నీకు
ఆడాలనిమ్మని?” అని అడిగాడు .

ఎలాగూ తాను ఓడిపోతానని తెలిసినా,
గంధర్వుడితో ఆడిన అనుభవం ఒక అపైర్వ
మైనన్ని తిగా మూపురిందని భావించి, తల్పా
పింది మేఘన.

ఆట ఆరంభమైంది. మేఘన ఎంతో జాగ్ర
త్తుగా, ఆచితూచి ఎత్తులు వేయ సాగింది.
ఐతే, పిదపిది ఎత్తుల్లో గంధర్వుడు , మేఘ
నను చిత్తుగా ఓడించి, పూర్వా నాకొశం
అన్నట్లు చిరు నవ్వానవ్వాడు .

“వచ్చే షిక్షువుకి ఇదే సింహపురుషుని
పుశ్చివస్తాను . పురుషుని ఆడదాం!” అని
చెప్పి, గంధర్వుడు రథం వైపుకు నడిచాడు.

య్య మరాణు లిద్దరూ కొంత ఆలస్యంగా అంతఃపితానికి రావడం చూసి, వు హాణి, “ఎప్పు టింత ఆలస్యం? ఇంతకుపై ఉద్యాన వనంలో చదరంగం ఆడు తూ కూర్చున్నారన్న వూ ట!” అంటూ చిరు కోపంతో వు ందలిం చింది.

వై ఘనతల్లి వూ టలు పిట్టింపు కోకుండా, “అవ్వా! ఒక గంధర్వపు నాతో, అక్కతో చదరంగం ఆడాడు ,” అన్నది.

కువూరైవూ టలకు ప్రిభావతీదేవి, “ఔరా! నిజమే నా?” అని అశ్చర్యపాత్రా వైజయంతిని ప్రిశ్నించింది.

“ఔనవ్వా, మేఘున చెప్పింది నిజమే. రాబోయే పున్నమి నాడు మళ్ళీ వస్తానని చెప్పి వెళ్ళాడు,” అని బదులిచ్చి, తల్లిసిందేహాన్ని నివ త్తి చేసింది వైజయంతి.

ఇంతలో, రాజు శరనిధి అక్కడికి వచ్చాడు . రాణి ఆయ నకు, గంధర్వపు , య్య మరాణు లతో చదరంగం ఆడిన విషయం చెప్పింది. ఇది విన్న శరనిధి అబ్బురపడిపోతూ , కువూ రైల ద్వారా వివరంగా అంతా తెలు పు కుని, “ఐతే, గంధర్వపు వు శ్శీవస్తాడన్న వూ ట!” అని ఏదో ఆలోచించసాగాడు .

వూ స్త్రాండగానే వు శ్శీ విశ్వావి వచ్చింది. తొలిజాపు గడూస్తూండగా, వైజయంతి, వై ఘనలు ఎప్పటిలా చంద్రశిలా వేదికపై కూర్చున్నారు . రాజదంపిత్రు లు దామినిస్త న్న వు రు వు లై పోదవాల్స న నిలబడి, ఆసిక్తిగా గంధర్వపి రాక కోసం వూ డసాగార .

కొద్దిపిట్టో గంధర్వపు ఆకాశం నుంచి రథంలో ఉద్యానవనంలో దిగి తూనే, వు రు

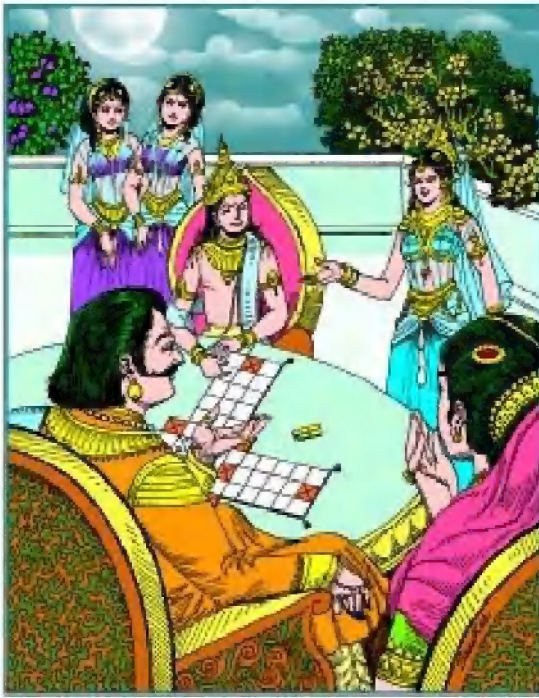

వు లై పోదకేసి ద స్త్రీని సారించి, “శరనిధి! పిట్టమితేవేరితో, ప్రి పోద వూ టు న నిలబడడ మెందు కు? నీకు అభ్యంతరం లేకపోతే, నీతో చదరంగం ఆడాలని మాది,” అన్నాడు చిరు నవ్వుతో.

గంధర్వపు స్వయం గా ఆహ్వానించ డంతో, శరనిధి సంతోషంగా అంగీకరించాడు . రాజు, సివీ రు డు చంద్రశిలా వేదికపై ఎదు రు బొదు రు గా కూర్చున్నారు . విక్రన ప్రిభావతీ దేవి, వైజయంతి, మేఘునలు ఆసీను లయ్యారు .

“పోటీ అంటే ఏదైనా పందెం ఒడ్డితే ఆస క్తిగా మాట్లాండి. ఏవుంటామా?” అంటూ ప్రి చనచేశాడు, పామన్నసిర్దతూ సివీ రు డు .

ఆ ప్రశ్న విని శరనిధి అయోమయంగా, “మరేపందెంగా ఏం ఒడ్డాలంటావు?” అని అడిగాడు .

అప్పిడు గంధర్వడు, “నన్ను పాటిలో ఓడిపోతే, నా గంధర్వ పుష్ప వల్ల, నడి ప్రాయంలో మన్ను నిన్ను పుష్ప నవయ వ్య నుణ్ణి చేస్తాను. నువ్వు ఓడిపోతే, నీ కుమార్తె లలో ఒకరిని, నాకిచ్చి వివాహం చేయాలి; సిమ్మతవు నా?” అన్నాడు.

రాజు ఆలోచనలో పడ్డాడు. తాను ఓడి పోతే, ఎంతో యోగుడైన గంధర్వుడు తనకు అల్లుడమతాడు. తాను గంధర్వుడిపై గెలిస్తే, వద్దాప్యం వుంటుందన్న తని తిరిగి యవ్వన మంత్రడమతాడు. ఓడినా, గెలిచినా తనకేమీ లు జరగవు అని కుంటూ సింబరయిడాడు.

అదేసిప్పు యంలో యువరాణు లిద్దరూ, తమ తండ్రిని గంధర్వుడు ఓడిస్తా, తామిరు ములో ఎవరిని పోణిగ్రహణం చేస్తాడో అని పుణపిడసాగారు. ఇక, రాణి ఆలోచనలు వేరుగా మార్చాయి. వద్దాప్యంలో అడుగిడబో

తున్న భర్త, ఒకవేళ గంధర్వుడిపై గెలిచి యవ్వ నమంతుడైతే, యవ్వనం సిడిలి నడిప్రాయ లో మన్నుతనను తణికించి, పురోయ వతితో హిరర్వివాహానికి సిద్ధపిడడు కదా! ఇలా సాగాలు ఆవు ఆలోచనలు.

ఇంతలో ఓ చిత్రం జరిగింది. ఆకాశం నుంచి పురోక రథం ఉద్యానవనంలో దిగింది. అంతా దిగ్భ్రాంతితో అటుమై పుస్సొండగా, అప్పుత నందర్యరా అల్లు న ఒక గంధర్వ స్త్రీ వాళ్ళకేసి వచ్చింది.

రాజు శరనిధి, ఆమెకేసి పరీక్షగా ఒకసారి పూసీ, తనను సిమ్మ పీంచగానే, “అశ్చర్యంగా మూది. ఇంతకూ నువ్వెవరు?” అని అడిగాడు.

“ఈ గంధర్వుడి అర్ధాంగిని. ఇప్పిడియ న వివాహిపూ డడానికి కుతూహిల పిడు తూన్న సిందరాంగి ఎవరా అని పూడవచ్చాను,” అన్నదామె వ్యంగ్యంగా.

రాజు పురోక ఒక నిర్ణయానికి వచ్చి, గంధర్వుడివైపు తిరిగి, “సిరే, ఆట ప్రారం భిద్దాం. కానీ ఒక ఒప్పందం! ఈ చదరంగం ఆటలో గెలుపోటములు ఎవరివైనా, నాకూ నా కుటుంబానికి ఎలాంటి హాసీ కలగ కూడదు. ఇండు కు సిమ్మతవు నా?” అని అడిగాడు.

గంధర్వుడు తన భార్యకేసి ఒకసారి అల్లు స్థింగా పూసీ, శరనిధితో, “నీ ఆలోచననన్ను గ్రహించాను! ప్రిపూణి ప్రిర్యకంగా పూట ఇన్నిన్నాను. మీలో ఎవ్వరికీ చిన్నమెత్తుకూడా కీడు జరగదు!” అన్నాడు.

ఆట ప్రారంభంకాగానే, గంధర్వుడు పుధ్య పుధ్యబిడియంగా తన భార్యకేసి పూస్సొ,

అట కొనసాగించాడు . అటలో గంధర్వుడి భార్య, రాజు శరనిధికి పిరోజుగా సాయపడింది. గంధర్వుడు ఓడిపోయాడు .

దీనికి భిన్నుడైపోయిన గంధర్వుడు , శరనిధిని యువ్వనవంతుణ్ణిచేయడానికి ఏదోవుంత్రం పరిచబడగా, ఆయన, “నాకు ఏయవ్వనమూ అవసరంలేదు!” అన్నాడు .

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, శరనిధి ప్రవర్తనలో, ఏదో తెలియని సిందిగ్ధువు , చపిలత్వపు మశ్వువని తెలుస్తూనే మశ్వుడి కదా! రాజు చదరంగంలో ఓడినా, గెలిచినా లాభదాయకంగా మూడేపిందాన్ని గంధర్వుడు అర్జునడం, శరనిధి అదర్శిం. తీరాపందెం గెలిచాక, యువ్వనం వద్దనడం చపిలత్వం కాదా? ఒకవేళ రాజు పందెంలో ఓడివుంటే, తన కుమార్తెలలో ఒకరిని, గంధర్వుడికిచ్చి వివాహం జరిపించాల్సివచ్చేది కదా? ఈ సిందేహాలకు సింహాధానం తెలిసి కూడా చెప్పక పోయావో, నీ తల పిగిలిపోతుంది,” అన్నాడు .

దానికి విక్రమార్కుడు , “నూనవ సింహ మైన బలహీనతతో రాజు శరనిధి, సింహుడు పందెం సూచించినప్పుడు-గెలిచినా, ఓడినా

తనకే లాభమని సింబరపిడ్డ మాట నిజం. ఇతే, అట మొదలు కాకముందే గంధర్వుడి భార్య, తన భర్త సింహుడి అసిలు రంగు బయట పెట్టింది. ఒకవేళ పందెంలో తాను ఓడిపోయి, తన కుమార్తెలలో ఒకరిని, గంధర్వుడితో వివాహం జరిపించి మరదలి, ఎంత అనర్థం జరిగి మూడేదో శరనిధి గ్రహించాడు . అలాగే, గంధర్వుడి మూలంగా తాను యువ్వనవంతుడైనా, భవిష్యత్తులో వచ్చే సింహుని కుశాగ్ర బుద్ధి కలిగిన ఆయన ఉపాచరణగాడు . తన కుమార్తెల మయసుకు తాను వస్తే, వాళ్ళు తనను తండ్రిగా ఎలా భావించగలరు? అదే విధంగా, తన పిట్టపిఠాణి నడిప్రాంతంలో మూడి, తానేమో మిసియవ్వనంలో వుంటే, ఇద్దరూ ప్రిజలద స్థిలో నమ్మలపాలు కారా? ఇండు వల్ల, శరనిధి తీసి కున్న నిర్ణయంలో, సిందిగ్ధుమూ, చపిలత్వమూ అంటూ ఏమీ లేమూ” అన్నాడు .

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సింహ మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు. - (కల్పితం)

[అధారం : రాఘవరాజు పట్టాభిరామరాజు రచన]

మన జాతీయ పక్షి

మన జాతీయ పక్షి నెమలి ఎన్నో ప్రత్యేకతలు సంతరించుకున్న పక్షి. క్రీ.పూ. 326 వ.సం.లో వున్న దేశంపేర్లందరూ త్ర చేసిన అలెగ్జాండర్ చక్రవర్తి, ఈ పి అందచందాలకు ముగ్ధుడై, తవు వెంట కొన్ని పక్షులను తమదేశానికి తీసుకువెళ్ళడానికి ఆశించాడని చెబుతారు.

సింస్కృతంలో నెమలికి 'య్యుక్తకంఠ' అనే ఒక పేరు ఉంది. వున్నప్పుడు నీలంబరగృ పోడవాటి మెడ, చిన్న తలపేర్లకిరీటంలాంటి కుచ్చు, ఈ కలతో నిండిన పోడవాటి తోకతో, పిల్లలన్నిటిలోకీ చాలా అందంగా కనిపిస్తుంది నెమలి.

ఒక్కొక్క ఈక బంగారు కన్నులా కనిపిస్తుంది. పింఛాన్ని పైకెత్తి విప్పి నువ్వుడు వెయ్యి 'కంఠ' గల నెమలి అందాన్ని చూడడానికి వెళ్ళు శ్రాత్తు కావాలి!

యేటా నెమలి తన ఈకలను రాల్చేస్తూ ఉంటుంది. వాటి స్థానంలో కొత్త ఈకలు పిట్టుకొస్తాయి. నెమలి ఈకలతో వింజావు రలను తయారు చేస్తారు.

జాజహాన చక్రవర్తి తయారు చేయించిన పుష్పి దీప్తి పుష్పి రసంహాసినం

పుష్పి ద రత్నాలు, పుష్పిలు, పూడికాల్సలు

పోడిగిన నెమలి రూపాలు ఉన్నాయి.

అమూల్యమైన ఆ సీంహాసినాన్ని

నాదీర్షా, పిర్షియా (ఇప్పటి

ఇరాన్)కు తరలించు కుని

వెళ్ళాడు.

శ్రీకృష్ణ నెమలి

పింఛాన్ని తలపేర్లధరించే

వాడని వున్న పితామహులు

బుర్రొంటున్నారు. దేవులనాధి

పితియైన, పుష్పి బ్రహ్మిణ్యస్వామి

పుష్పి రవాహిను ధుగా వర్ణించ

బడి ఉన్నాడు.

ఉత్తర ప్రదేశ్ జానపద కథ

భూస్వామి - మరకత్తి

కొశివన గ్రామంలో ఒక గిరిధారీలాల్ అనే భూస్వామి ఉండేవాడు. అయిన పోలాలలో చాలా మంది రైతుకూలీలు పని చేస్తూండేవారు. భూస్వామికి ఇంకా ఆస్తిని పేంపు కోవాలనే బరాళ లేదు గాని, తన పోలాలలో పనిచేసే కూలీలకు వెంటనే కూలీ డబ్బులు ఇవ్వాలంటే మాత్రం గింజుకునే వాడు. లేని పానిసాకులు చెబుతూనే ఉన్న మా అని వాల్చుదాల్చు వేయడంలో ఒకవిధమైన ఆనందం అనుభవించేవాడు.

పురోహిటికి వెళ్ళే అవకాశం లేనందువల్ల కూలీలు, అయిన ఇచ్చినప్పటికీ కూలీ డబ్బులు పుచ్చుకుంటూ నోరు మెదపకుండా కాలం వెళ్ళబుచ్చు సాగారు. కూలీలు తనను తిట్టుకుంటూ శాపిస్తాడన్న జాగ్రత్త కొద్దీ, భూస్వామి పంపు గపిర్వదినాల సింపుల్లో కూలీలను పీలించి వారికి చెందవలసిన దాంట్లో కొంత చెల్లించేవాడు. మనంగా దాన్ని మిక్చుకునే కూలీలు, ఆ ఒక్క రోజుగా ఇంట్లో తమ భార్యపిల్లలు కడుపుమీసంతా తినే భాగ్యం లభించింది కదా అని త ప్తీవిడేవారు.

ఇంట్లో పాలిచ్చే ఆమలు వట్టిపావడంతో, రెండు పొడిఅమలను కొనడానికి భూస్వామి ఒకసారి పక్క పట్టణంలో నెలనెలా జరిగే పక మా సంతకు వెళ్ళాడు. సంతలో రెండు ఆవులను చూసి సంతోషంతో బేరం కుదుర్చుకున్నాడు. అనుకున్న దానికన్నా తక్కువ ధరకు లభించాయని లోలోపల మురిసిపోయాడు.

అప్పుడే, ఇంటి నుంచి బయలుదేరే పాదా మణిలో డబ్బు సంచీని ఇంటి వద్దే వదిలి వచ్చిన సింగతి హిలాత్తుగా గుర్తు రావడంతో ఉలిక్కి పడ్డాడు. ఆ తరువాత పశు మాను కొనడానికి డబ్బు ఎలాగా అని ఆలోచనలో పడ్డాడు. ఫలించమక బేరం. ఇవాళ వదిలేస్తారేమిటంటాయన్న

చావు . భూ స్వామి కత్తిని వడ్డీ వ్యాపారికి ఇచ్చి, దబ్బు మిమ్మకుని, నాలుగైదు రోజులలో వచ్చి వడ్డీతోనూ అమ్మి చెల్లించి కత్తిని తీసుకుని వెళతానని చెప్పి, బయలు దేరి సంతకు వెళ్ళి, పిళ్ళల వ్యాపారికి దబ్బు చెల్లించాడు . తనవెంట వస్తే కత్తు మీనిండా భోజనం పేడతానని చెప్పి, ఒక య్యవకుడి సాయంతో రెండు పిళ్ళ మూస తోలుకుని తన గ్రామానికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఐదు రోజులు గడిచి పోయాయి . వారం గడిచి పోయింది . వడ్డీ వ్యాపారి భూ స్వామి కోసం ఎదురు చూశాడు . కాని ఆయన రాలేదు .

నవ్వుకం లేదు . ఎక్కడైనా, ఎలాగైనా దబ్బులు సిర్దుబాట చేసి కుని ఆ రోజే పిళ్ళ మూస కోని తీరాల్సిందే అన్న నిర్ణయానికి వచ్చాడు .

వడ్డీవ్యాపారిని వెతుక్కుంటూ బయలుదేరాడు . సంతకు సేపు పింట్లో ఒక వడ్డీవ్యాపారి కనిపించాడు . భూస్వామి అతనికి సంగతి చెప్పి దబ్బు కావాలన్నాడు . వడ్డీవ్యాపారి దబ్బు ఇవ్వడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు గాని, అందుకు ఏదైనా ఖరీదైన వస్తువుగానీ, ఆభరణంగానీ తాకట్టు పేట్టాలన్నాడు . భూ స్వామి వద్ద ఒక బంగార పీడిగల చురకత్తి తప్పి చురకే లేదు . ఆయన తాత అయిన నకు కాపు కగా ఇచ్చిన కత్తి లది . ఇల్లు వదిలి ఎప్పిడు బయలు దేరినా, దారిలో దొంగలభయం కారణంగా ఆత్మరక్ష కోసం ఆయన దాన్ని వెంట తెస్తూ ఉంటాడు . వడ్డీ వ్యాపారికి దాన్ని తీసి చూపాడు . దాన్ని తాకట్టు పేట్టుకుని దబ్బు ఇవ్వడానికి వ్యాపారి సిమ్మతిం

రెండు వారాలు, నెల, రెండు నెలలు దొర్లి పోయాయి . కాని భూ స్వామి జాడ తెలియలేదు . ఆయన ఇచ్చివెళ్ళిన బంగారు పీడిగల చురకత్తిని ఏం చేయాలో వడ్డీవ్యాపారికి తోచలేదు . దాన్ని అమ్మితే తన ఇచ్చిన అమ్మి, వడ్డీకి సిరిపిడే దబ్బు వస్తే అని ఆలోచించాడు . దాన్ని అమ్మి చూపితే తన ప్రతిష్ఠ దెబ్బ తినగలదని అనుచూ నించాడు .

భూ స్వామి వద్దకు తన నౌకరును పంపాడు . ఆ సమయంలో భూ స్వామి ఇంటి వద్ద లేడు . కాపుకుని కూర్చుని కూర్చుని ఎంతకూ రాక పోయే సరికి ఇక లాభంలేదని నౌకరు వట్టి చేతులతో తిరిగి వచ్చాడు . చురకత్తిని రోజుల తరవాత వడ్డీ వ్యాపారి చురక నౌకరు పంపాడు . భూ స్వామి ఒంటో నలతగా ఉందని, ఇప్పుడే పిళ్ళ కున్నాడనీ, లేపకూడదనీ ఇంట్లో వాళ్ళు చెప్పడంతో నౌకరు వెళ్ళిన పని పూర్తి కాకుండానే

తిరిగిరాక తప్పి లేదు . తను నొకరును పింపిన సింగతి భూస్వామికి తెలిసి ఉంటుంది గనక, ఆయన వచ్చి తన బాకీ చెల్లించి, కత్తిని తీసుకు వెళ్ళగలడని వడ్డీవ్యాపారి పురికొన్నాల్సిన అశతో ఎదురు చూశాడు . అయినా ఎలాంటి ప్రియోజనం లేక పోయింది. వడ్డీ వ్యాపారి తీవ్రంగా ఆలోచించి బాకీ వసూలుకు ఒక పథకం వేశాడు .

ఒకనాటి ఉదయం ఆ ఊరి ప్రరకుడు వ్యాపారి జుట్టు కత్తిరించడానికి వచ్చాడు . ఆ సమయంలో, వ్యాపారి పిక్క, ఊరి భూస్వామి గిరిధారీలాల్ పితృ ముఖం కొనడానికి, పురకత్తి ఇచ్చి డబ్బు పొందుకున్న సింగతి, ఆ డబ్బు ఇంతవరకు తిరిగి చెల్లించని సింగతి ఖరకు దీతో యథాలాపింగా ప్రిసాించాడు . ఆ తరువాత భూస్వామి తన వద్ద ఇచ్చి వెళ్ళిన బంగారు పీడి కత్తి ఇప్పింపు తన ఇంట్లో కనిపించడం లేదని; భూస్వామి డబ్బుతో ముప్పించేయలో తోచడం లేదని; ఆయన రాకుండా ఉంటేనే తనకు పుంచెదనీ నెమ్మదిగా చెప్పాడు.

రోజుకు కనీసం ఐదారు పుందిని చూస్తూ గనక, ఇలాంటి విషయాలు పిదిపుందికి తెలియజేయడంలో ప్రరకులు నేర్పరులని వ్యాపారికి తెలుసు . అందువల్లే భూస్వామి బాకీ వసూలు కాని సింగతిని ప్రరకుడికి చెప్పాడు. దాంతోపాటు భూస్వామి కత్తి పుట్టుకూ యింపులకు కూడా చెప్పాడు.

వ్యాపారి ఊహించి నట్లే ప్రరకుడు భూస్వామి

చందమామ

గిరిధారీలాల్ సేవ వద్దకు వెళ్ళినప్పుడు, వ్యాపారి చెప్పినదంతా ఆయనకు తు.చ. తప్పకుండా చెప్పేశాడు. తను పుచ్చుకున్న బాకీ తిరిగి చెల్లించనందుకు ఆయన అన్ని రోజులు నీర్మలదలేడు . ఎందుకంటే, అది వ్యాపారికి, తనకూ పూత్రు తెలిసిన విషయం అనుకున్నాడు . అయితే, ఇప్పుడా సింగతి ప్రరకుడి ద్వారా ఊరు ఊరంతా తెలిసిపోయింది. ఇక ఊరుకుని లాభం లేదనుకున్నాడు . వెంటనే వడ్డీవ్యాపారికి ఇవ్వవలసిన బాకీ మొత్తం అసలూ వడ్డీతో కలిపి ఒక పిట్టునిచీలో వేసుకుని, అందులో ఒక దమ్మిడి కూడా వ్యాపారికి ఇవ్వవలసిన అవసరం ఉండదన్న ధీమాతో బయలుదేరాడు .

వడ్డీవ్యాపారి వద్దకు వెళ్ళి డబ్బు తెచ్చాననీ, తన కత్తిని తీసుకురమ్మనీ చెప్పాడు. వ్యాపారి కత్తి నెవరో దొంగిలించారని చెప్పడంతో భగ్గువుంటూ లేచి, “ఏమిటీ, దొంగిలించుకు పాయారా? నా కత్తినా? దీన్ని నన్ను నమ్మవుంటావా? అసలు కత్తిని తాకట్టు పెట్టుకుని ఏ వడ్డీ వ్యాపారి అయినా అప్పు ఇస్తాడా? ఏమిటి

నువ్వంటున్నది?" అని గడ్డించాడు భూస్వామి తన తాకట్టు పేట్టింది బంగారు వీడిగలకత్తి అన్న సంగతి బయటకు చెప్పకుండా జాగ్రత్త పడుతూ. అయిన అరు మిల్లు విని, వీధిలో వెళ్తున్న కొందరు అక్కడ గుర్తు దారు.

వాళ్ళూ చూడగానే రుంత ఉత్సాహం మొదలుపెట్టిన భూస్వామి, "సరే, కత్తిని తాకట్టు పేట్టి తీసి కున్నాననే అనుకుందాం. వెళ్ళి ఇంట్లో పురొక సారి వెతికి చూడ వచ్చుకదా?" అన్నాడు.

వ్యాపారి ఇంట్లోకి వెళ్ళి, వట్టి చేతులతో తిరిగి వచ్చి కత్తి కనిపించలేదని అంటాడని, దాంతో తాను అతనికి దప్పిచే బాకీ లేదన్న సంగతి పదిమంది ఎదుటా రుజువై పోతుందని, భూస్వామి అశించాడు.

చేబది లేక వ్యాపారి, "సరే, వెళ్ళి మరోసారి వెతికి చూస్తాను," అంటూ సింకోచుగానే ఇంటి లోపలికి వెళ్ళాడు.

చాలా సుఖపరిచుకు బయటకు రాలేదు. భూస్వామి, చూటి చూటి తన వద్ద ఉన్న డబ్బు సింబిని తీసి పేళ్ళి చూపిస్తూ, బాకీని తిరిగి చెల్లించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నట్టు విడి పుండికి తెలియాలని తెగ ప్రియత్నించ సాగాడు. తనెంతో నిజాయితీపరుడని పిదిపింది నమ్మించాలన్నదే అతని తాపత్రయం.

ఉన్నట్టుండి, వడ్డీ వ్యాపారి ఇంటి నుంచి వెలుపలికి పూసిన కు వచ్చి, "దొరికిందా రబ్బే, దొరికింది. నీ కత్తి దొరికింది! దీన్ని ఎంతో జాగ్రత్తగా దాచావు. ఆ సంగతి పురిచిపొయావు. అందుకే పూసిన చోట్లలో కనిపించలేదు. ఇప్పుడు గుర్తొచ్చి అక్కడ చూశావు. దొరికి పోయింది! ఇదిగో పూ కత్తి. తీసికోండి! నాకు

చెందవలసిన బాకీ, వడ్డీతో సిహా చెల్లించండి. ఇన్నాళ్ళు రాని బాకీ ఇప్పుడు వచ్చేస్తోంది," అన్నాడు సంతోషంగా పుట్టుపెక్కల గుర్తు గాడిన జనాన్ని ఒకసారి కలయ జూస్తూ.

వడ్డీతో సహా బాకీని చెల్లించడం తప్ప, మరో పూర్ణం కనిపించ లేదు భూస్వామి కి. కత్తిని తీసి కుని డబ్బు సింబిని వ్యాపారి చేతిలో పేట్టి, తల వంచు కుని వెళ్ళిపోయాడు. అవమానంతో జనం కేసీ తిరిగి పూసా చూడలేదు. ఈ జరిగిన దానితో, భూస్వామి గొప్ప గృహపాఠం నేర్చుకున్నాడు. ఆనాటి నుంచి తన పొలంలో పినిచేసు కూలీలకు ఇదిగో అదిగో అంటూ వార్లు దాల్చి వేయ కుండా ఏ రోజు కూలీ డబ్బులు ఆ రోజే చెల్లించడం మొదలు పెట్టాడు. ఆ మార్పును చూసి కూలీలు ఎంతగానో సంతోషించారు.

వ్యాపారం-వ్యాపారి

కవు లాపితం అనే ఒక చిన్న పిట్టణంలో, రావు స్వామి అనే పేరు మోసిన బంగార నగల వ్యాపారి పు రణించటంతో, అతని కొడు కు రంగస్వామి వ్యాపారానికి, అస్త్రీకీ య జ్ఞాని అయ్యాడు. అతడు వ్యాపార వ్యవహారాలకు ప్రాప్తు ఖ్యత ఇవ్వకుండా, ఎప్పుడూ విందు వినోదాలతో కాలం గడిచ వాడు. వ్యాపారులో ఆదాయం, వ్యయం లాంటి వు ఖ్య విషయా లు కూడా పట్టించు కునే వాడు కాదు.

ఒకనాడు రంగస్వామి తన వూరు డి తోటలో తిరు గ్రు తూండగా, నగల వ్యాపార కార్యకలాపాలు చూసి వివాదాని అతణ్ణి సిచ్చి పించి, “అయ్యా! ఎక్కడి నుంచో వచ్చిన ఒక ప్రిస్తు ఖ వ్యాపార్యుడు, ఇక్కడ బంగార నగల దు కాణం ప్రారంభించన న్నట్లు సివూ చారం అందింది. అతడి పొటీ పు న వ్యాపా రాన్ని దెబ్బ తీయ కుండా మూడేండు కు ఎం చేయూ లో ఆలోచించాలి,” అని చెప్పాడు.

అందు కు రంగస్వామి బాధనగా నవ్వి, “పు న దగ్గర చేర్చి తిరిగిన పినివాళ్ళున్నారు. పు నం తయూ రు చేసి నగలు కొను గోలు చేసుండు కు పు ట్టుపిక్కల గ్రామాల నుంచి కూడా ప్రజలు వస్తూంటారు. కాబట్టి, ఈ కొత్త వ్యాపారి గు రించి పు నం భయ పడవల సిందేవ్వి లేదు,” అన్నాడు.

నెలతిరక్కుండానే కొత్త వ్యాపారి పిట్ట ణంలో దు కాణం తెరిచాడు. తర్వాత నాలుగైదు నెలల్లో బాగా మిజుకుని నాణ్యమైన నగల దు కాణంగా బరు సింపొల్లుంచాడు. ఈ కారణం వల్ల రంగస్వామి దు కాణంలో నగల అమ్మకం బాగా తగ్గిపొల్లుంది. పు రికొంత కాలం గడిచే సిరికి, రంగస్వామి పినివాళ్ళకు జీతాలు కూడా ఇవ్వలేని పిరిస్థితికి వచ్చాడు.

పిట్టపేరిగిన చోట ప్రిస్తు ఖ వ్యాపారిగా పిదిపుంది చేతా గౌరవంపిబడే తన, ఇక అక్కడ మూడే అవవూ నాలపాలు కావలసి వస్తోందని ఆలోచించిన రంగస్వామి ఒకనాటి

రాత్రి, ఇంటిని భార్యబిడ్డలనూ వదిలి బయటే రాత్రి. అతడు చీకట్లో తన ఎటుకేసి పాత్ర న్నాడో ఆలోచించకుండా, స్త్రీ ర్యోదయం అయి, ఎండ తీవ్రమయ్యే వరకూ నడిచి, దారి పక్కనవున్న చెట్టుబోదెకు ఆనుకుని కూర్చుని కళ్ళ పూసే కున్నాడు.

ఆ సమయంలో తన జవ్వ పోలాలను పిర్యవేంచడానికి వెళ్ళి, గుర్రపు బగ్గీలో తిరిగి వస్తున్నప్పుడు ఊరి జవ్వందార్ రంగస్వామిని ఒకసారి పిరిగా చూసి, “కట్టిన బట్టలవీ చూస్తోందే, ఇతనెవరో కాస్త సింపిన్న కుటుంబీకుడు లా మ్మాడు. దారిలో హిరత్తుగా అనారోగ్యనీగ్రి రుహ్మడేమో! దివాణం వసతి గ హింలో చేర్చి సింగతి కన్ను కొండి,” అంటూ వెంటవున్న నాకర్లకు చెప్పాడు.

నాకర్ల వెళ్ళి రంగస్వామిని ప్రశ్నించారు. కాని, అతడు బాగా శోషిలో మూడడంతో, స్పష్టంగా పూట్లాడలేక పొయ్యాడు. ఇది పిని గాదని వాళ్ళు రంగస్వామిని, తమ వెంట వున్న ఒక ఎద్దు బండిలో ఎక్కించి తీసి కుప్పాల్ని, దివాణం వసతి గ హింలో దించి, ఆకలి వీడ మ్మాడని గ్రహించి భోజనం పేట్టించారు. ఐతే, అతను ఆ తరవాత కూడా నాకర్ల ఎంతగా ప్రశ్నించినా తానెవరైంది మాత్రం చెప్పలేదు. వక్షనంగా ఉండిపోయాడు.

ఎవరూ ఊహించని విధంగా, ఆ రోజు రాత్రి దొంగల వుర్రా ఒకటి జవ్వందార్ భవనంలో చొరబడేందుకు ప్రియ త్పించింది. కావాలా వాళ్ళ కేళూ, అర్రమియో ఎన్న జవ్వందార్, కొందర్ల నాకర్ల చుప్పిన నిద్రలేచారు.

జప్సీందార అయ్యు ధాల్పుండే గదినుంచి కత్తులూ, కతార్లూ తీర్చుంచి, నౌకర్లను హేచ్చరిస్తూ తను వుండు దొంగల వురాను ఎదిరించాడు. పాముంట కాలం గడిచి గడవకప్పుండే దొంగల్లో కొందరు గాయపడ్డారు. రానున్న ప్రమాదాన్ని గుర్తించి తమ నాయకుడు వెనుదిరగగానే, మిగిలిన దొంగలందరూ అతడి వెంట అక్కడి నుంచి పారిపోయారు.

ఈ జరిగినదంతా వసతిగ హింపుండు నిలబడి చూసిన రంగస్వామికి చాలా ఆశ్చర్యం కలిగింది. అతడు వున్నాటి ఉదయం జప్సీందార దగ్గరకు వెళ్ళి చేతులు జోడించి నమస్కరించి, “అయ్యా! తమ భవన రక్షణకు ఎంతోమంది నౌకర్లు మూడగా, తమ స్వయంగా దొంగల నెదిరించి పోరాడడం, తమ హోదాకు తగినది కాదనిపించింది. ఇందులో తమకేదైనా ప్రమాదం జరిగే అవకాశం మన్నదికదా?” అన్నాడు.

ఆ ప్రశ్నకు జప్సీందారు చిన్నగా నవ్వి, “రక్షణకు నౌకర్లన్నారని దొంగలనుంచి నన్ను దాక్కోవుంటావా? అది పోరబాటు. వున్నానని

వాళ్ళతో పాటు వున్న కూడా ఎంతో కొంత పనిచేయాలి. తర్వాత, వాళ్ళ నుంచి వున్న పొందిన ప్రయోజనంలో, కొంత భాగం వాళ్ళకు అందాలూ చూడాలి. ఇది వ్యాపారమే డైనా, జమీందార్లైనా పాటించవలసిన సూత్రం, నైతిక బాధ్యత!” అన్నాడు.

ఆ జవాబుతో రంగస్వామికి నగల వ్యాపారంలోయ్యే జమానిగా తను చేసిన పోరబాటు అర్థమైంది. అతడు జప్సీందారుకు తన ఎవరైనా చెప్పి, “అయ్యా! వీళ్ళ ఒక జీవిత యోగ్యం, వ్యాపారానికే త్రంత్రె వున్నా కున్నాను. ఇక సేలమణుప్పించుకో!” అన్నాడు వినుంగా.

అప్పుడు అతడు జప్సీందారు చాలా సంతోషించి, రంగస్వామికి కొంత డబ్బూ, బంగారం ఇప్పించి, రక్షణకు ఇద్దరు నౌకర్లను నియమించి గౌరవంగా సాగనంపాడు.

కవుల పితం చేరిన రంగస్వామి, జప్సీందారు ఇచ్చిన డబ్బుతో వుళ్ళ నగల వ్యాపారం ప్రారంభించి, స్వయంగా వ్యాపార విషయాలను చూసి కుంటూ, అచిరకాలంలోనే తండ్రిలాగా సమర్థుడైన వ్యాపారిగా పేరు తెచ్చుకున్నాడు.

సాహితీ కదంబం

మహిమగల రాళ్ళు

పాఠశాలలో నంధుడు, సామిడు అనే ఇద్దరు పుత్రులు ఉండేవారు. నంధుడు ఆలోచనాపిరుడు. సామిడు డిగ్రీ తొందరపాటు ఎక్కువ. ఉచితంగా లభించే వాటి కోసం ఉబలాట పడేవాడు.

ఇద్దరూ ఒకనాడు బతుకు తెరుమాపెతుక్కుంటూ, గ్రామం వదిలి రాజధాని కేసీ బయలుదేరారు. అడవి మార్గం గుండా వెళుతూండగా వారికి ఎండలో ప్స హితప్పి పిడి మన్న ఒక వద్ద బెర్తాగి కనిపించాడు. పుత్రులు దానిని నున్న కొలనులో నుంచి నిశ్చయించి, ఆ బెర్తాగి పుంఖం మీద చల్లారు. స్పృహలోకి రాగానే తాగడానికి నీళ్ళిచ్చారు. నిశ్చయించి కూర్చున్న బెర్తాగి, పుత్రుల పిరొపికారబుద్ధికి సంతోషించి, వారిని గురించిన వివరాలు అడిగి తెలుసుకుని, “నాయనలారా, నుంచి వున్నంత ప్రయత్నిస్తూ, భగవంతుడు మీకు నుంచి భవిష్యత్తును ప్రసాదించగలడు.

మీకు చెప్పక మహిమగల రాళ్ళు ని ఇస్తాను. వీటిని తగిన సమయంలో తగిన విధంగా ఉపయోగించుకుని ప్రయోజనాలుకండి,” అని దీపించి, రెండిన దోపిడుగు రెండు చిన్న రాళ్ళు తీసి వాళ్ళకిచ్చి తనదారిన వెళ్ళిపోయాడు.

పుత్రు లిద్దరూ ప్రియం కొనసాగించి, నాలుగో రోజు సాయంకాలానికి రాజధాని నగరం శివార్లలోని ఒక సిత్రం చేరి, ఇంత తినినదుం వాల్చారు. వాళ్ళకు కొద్ది దూరంలో పుగ్గళ వ్యక్తులు గుసగుసలాడుకోవడం వాళ్ళ చెవిని పడింది: “అహ, ఇన్ని నగలను ఈ జన్మలో చూడలేదు. వీటితో పునదరిద్రం వదిలిపొందు,” అన్నాడు ఒకడు. “అమృత, రాజుగారి ఖజానా కదావురి! ఒక్క రోజులోనే ఇంత సంపాదించావు ను కోలేదు,” అన్నాడు రెండోవాడు. “తెల్లవారేపిరికి సిత్రం వదిలి పారిపోవాలి! భటుల కంటబడ్డామో, మనపని ఖాళీ,” అన్నాడు మూడోవాడు.

వాళ్ళ పూటలు పుత్రు లిద్దరూ విన్నారు. దొంగతనానికి పాల్పడిన వాళ్ళు, రాజభటులకు పట్టుబడి శిక్ష అనుభవించుతున్న కున్నాడు నంధుడు. విలువైన నగలని తెలియగానే సామిడు పునస్స ఉత్సాహంతో ఉరకలు వేయసాగింది. వాటిని ఎలాగైనా కాజేయాలని ఆలోచించాడు. దొంగలు నిద్ర

పాఠా క, బెర్గాని ఇచ్చిన పు హీవు గల రాలు ని తీసి కుని నొసిటకు తాకించి, “దొంగల సింఛీలోని నగలన్నీ, నా సింఛీలోకి రావాలి!” అన్నాడు. ఆ ఐవే ఆ నగలన్నీ సాము డి సింఛీలోకి వచ్చేవాయి. సాము డు వాటిని సింఛీలోకి తడివి చూసి కున్నాడు. నంధు డు పిడు కున్నాడే తప్పి, వేలు కుని దీన్నంతా ఓకంట కనిపెడు తూ నే ఉన్నాడు.

అర్ధరాత్రి సింఛీలో, “రాజుగారి ఖజానాను కొల్లగొట్టిన దొంగలు ఇక్కడే ఉన్నారని తెలిసింది,” అంటూ రాజభటులు కొందరు అక్కడికి వచ్చారు. ఆ వూటలు విని నంధు డు దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. నిజమైన దొంగ కాక పాలు నా, సాము డు భటులకు పట్టుబడక తప్పిందని గ్రహించాడు. వెంటనే బెర్గాని ఇచ్చిన రాలు ని తీసి తన నొసిటికి తాకిస్తూ, “సాము డి సింఛీలోని నగలు, పు శ్శీ రాజుగారి ఖజానాకు చేరాలి,” అని కోరు కున్నాడు.

రాజభటులు ప్రితి ఒక్కరిని బెదిరిస్తూ, సాదా చేశారు. కాని ఒక్క నగ కూడా లభించ లేదు. అంతలో నలు గ్ర ర్థ భటులు వచ్చి, నగలు ఖజానాలోనే ఒక మూల పిడి ఉన్నాయని చెప్పారు.

దొంగిలించిన నగలు పు శ్శీ ఖజానాకు ఎలా చేరావూ అని ము గ్గురు దొంగ లూ విన్నై పాఠా ర్థ. “పు న మొట్టమొదటి దొంగతనమే ఇలా బెడిసికొట్టింది. త టీలో శి తప్పింది. దొంగతనాల జోలికి వెళ్ళకుండా, ఎప్పటిలాగే కాయ క్షుం చేసి పు ర్యాదగా బతు కుదాం,” అని నిర్ణయించు కున్నారు.

మొదట అంతా అయోమయంగా కనిపించి నప్పటికీ, ఆ తరువాత ఆపిద నుంచి తనను

మంచి మార్కులు రావాలంటే....

“పిర్లలో పుంచి పూర్వులు రావాలంటే ఏం చేయా లి?” అని అడిగాడు ఉపాధ్యాయు డు.

ఒక్కో విద్యార్థి ఒక్కోలా జవాబు చెప్పాడు:

“శ్రద్ధగా చదవాలి,” బు ధ్రిపుంతు డి జవాబు.

“తెలివితేటలు ండాలి!” అవూ య కుడి జవాబు.

“వుం చదివిన ప్రిశ్నలే పిర్లలో రావాలి!” అద ప్లాన్ని నప్పుడాడి జవాబు.

చిట్టచివరగా ఓ కొంట విద్యార్థి ఇలా చెప్పాడు:

“పూ స్ట్రో, పీర్ పూ కు చక్కగా అర్థం అయ్యేటట్లు పాఠాలు చెప్పాలి!”

- ఆర్. జాహ్నవి, కాకినాడ - 533 003.

కాపాడింది నంధు డే అని గ్రహించిన సాము డు, ఇక ఈ జన్మలో డు రాకకు లోను కాకుడదను కున్నాడు. నంధు జ్ఞి అప్యాయంగా కౌగిలింపు కున్నాడు. పు త్రు డిలో వచ్చిన పూ ర్వుకు ఎంతో సింతోషించిన నంధు డు, బెర్గానికి పు నసిలో క తజ్జతలు తెలుపి కున్నాడు.

- జి.జె. జోషి, సన్ ఆఫ్ జి. పీఠా జోషి,

హైదరాబాద్ - 500 044.

చందమామ కబుర్లు

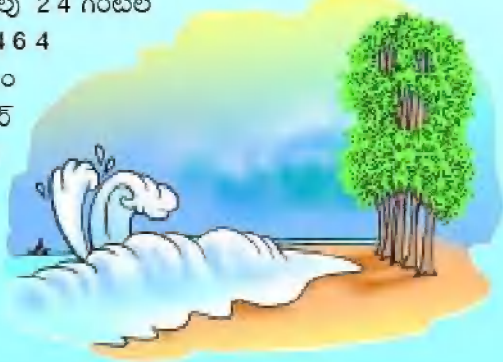
అతిపిన్నవయసు కళాశాల విద్యార్థి!

చైనా లియోనింగ్ ప్రావిన్స్ లోని పాంజిన్ నగరానికి చెందిన జాంగ్ సీన్యాంగ్ అనే పిదళ్ళ కుర్రాడు టియోంజిన్ నగరంలోని ఇంజనీరింగ్ కళాశాల విద్యార్థిగా నమోదు చేసి కున్నాడు. నేషనల్ కాలేజ్ ఎంట్రన్స్ ఎగ్జామినేషన్స్ (ఎన్.సీ.ఇ.ఇ)లో 5 0 5 పాయింట్లు సాధించి ఇంపు కు అర్హత పొందాడు. కాలేజీ ప్రవేశానికి కావలసిన కనీసి అర్హత కన్నా ఇది 47 పాయింట్లు అధికం. దేశంలోనే అతిపిన్న వయస్సు కళాశాల విద్యార్థి జాంగ్ సీన్యాంగ్, ఆరేళ్ళ ప్రాథమిక పాఠశాల విద్యను రెండేళ్ళలోనూ, మూడేళ్ళ జూనియర్ హైస్కూల్ విద్యను రెండేళ్ళలోనూ పూర్తిచేసి 2004లో గ్రాడ్యుయేట్ అయ్యాడు.

కళాశాలలో చదువు తీసుకుంటున్న పిదళ్ళ కున్నా జాంగ్ సీన్యాంగ్ వురి పీన్నవాడు కావడంతో, అతనికి తోడుగా అతని తండ్రి రావడానికి కళాశాల యాజమాన్యం అనుమతించింది. విశిష్ట ప్రతిభాశాలి అయిన జాంగ్ సీన్యాంగ్ అవసరాలకు అనుగుణంగా అతనికి విద్యనేర్పడం ఒక సవాలుగా భావిస్తున్నట్లు కళాశాల అధికారి అంగీకరించాడు.

మొక్కలు నాటడంలో రికార్డు!

తమిళనాడు నాగపట్టణం జిల్లా నముద్రతీరంలో ఉన్న రెండు గ్రామాల ప్రజలు తాము 2002వ సం.లో నాటిన వేలాది సురగ్రుడు చెట్లే, గత డిసెంబర్ 26న వాటిల్లిన సునామి నుంచి తప్పి కాపాడారని చెబుతున్నారు. నలువేడప్పిట్టి గ్రామ ప్రజలు రెండేళ్ళ క్రితం 23 గంటల్లో 80,244 మొక్కలు నాటారు. అది అప్పటికి ఒక రికార్డు. గత సంవత్సరం గాంధీజయంతి నాడు నలువేడప్పిట్టి, పిమ్మివనం గ్రామాల ప్రజలు 24 గంటల వ్యవధిలో 47 ఎకరాలలో 2,54,464 మొక్కలను నాటి పాత రికార్డును అధిగమించారు. దాదాపు 00 పుందిరెళ్ళలు అక్టోబర్ 1వ తేదీ వేకువ జామున 3.40 గం.లకు ప్రారంభించిన మొక్కలు నాటి కార్యక్రమాన్ని పుర నాడు సాయంకాలం 3.40 గం.లకు పురి చేశారు. ప్రపంచ రికార్డు సృష్టించిన ఈ కార్యక్రమాన్ని పుర గృహ విభాగం పరిశీలకులు పర్యవేక్షించారు.

కోడలియ్యకి

క్రిందపై డి అనే జమ్మి గ్రావు లో నివసించే స్త్రీ రఘుకు, సిదానుదు ఒక్కగానొక్క కొత్త కు. చిన్నప్పటి తండ్రి పొడంతో, స్త్రీ రఘు కొత్త కును ఆల్లార వు ధ్వు గా పేంచంది. అతడికి పొలికేళ్ళ వస్త్రా, ఏ ఒక్క పినీ చేతకాదు ; అలా అని చదు వ్త అబ్బలేదు .

స్త్రీ రఘు పిరవు కోపిష్టి. ఇర్ల గ్రా పొర్ల గ్రా కుట్టు లబాలతో ఏవూ త్రం కల్ల మిగోలు గా మూడేది కాదు . తనకు నచ్చని అతి చిన్న వెషి య్లా ల్లో కూడా, వాళ్ళ వీ డ కస్సిబు స్సి వు లటూ విర్ల చు కుపిడేది. వీటికితోదు పొదు మిబుర్ల తో పిరవు పీసీనారిగా ప్రివర్తిం చేది.

ఈ కారణాలవల్ల, స్త్రీ రఘు అంతో ఇంతో అస్తిపిర్ రాలెగ్గా, సిదానుదానికి తవు పీల్ల నిచ్చి అమెతో వియ్యమందానికి ఏవరూ వు లు కు రాలేదు . స్త్రీ రఘు, కిర్లంపై డికి చాలా ధూ రంగా మన్న వు రో గ్రావు లోని ాదింటిపీల్ల భవానితో కొత్త కు పేళ్ళిచేసింది.

కామియానికి వచ్చిన కొత్తల్లోనే భవానికి, అత్తగారి కోపిష్టితనం, ధ్వు లు ధ్వు కుస్విభావం అర్థమై పోయింది. సూరమ్మ చిన్నమెత్తుపని చేయ కుండా, భవాని చేత ఇంటి చాకిరి అంతా చేయి లచేది. వు ధ్య వు ధ్య ఇంటి పిను లు సిరిగా చేయ డంలేదని విస్తి కునడి.

తల్లి, తన భార్యన పిను ను నేపీకన్నా పానుగా వూ స్తిన్నదని తెలిసె, భయ ల్కోర్డీ సిదానుదుం నోరేత్తేవాడు కాదు . కోడల్ని రాచిరంపానపేట్టక పోతే, ఆ పీల్ల ఎక్కడ కొత్త కును కొంగ్ర కు వు డేస్తి కుంటు లందో అని స్త్రీ రఘుకు భయ లం.

ఇలా రోజులు గడు స్తిండాగా చలికాలం వచ్చి, స్త్రీ రఘు పేరట్లోని చిక్కుత్ర తీగ విరగ కాసింది. కాయ నిండా గింజ పిట్టి నిగిగలాడే చిక్కుదు కాయ లు కళ్ళకింమిగా కాశాలి . భవానికి చిక్కుదు కాయ కూరంటే చెప్పలే నుత ఇష్టం. కానీ, స్త్రీ రఘు తనకూ, కొత్త క్కూ సిరిపొయ్ లంత కూర వూ త్రవ్చే చేుది. కోడ లు కు ఒక్క పీసిర్ల కూడా వు గిల్చేదికాదు .

ఇంతలో సూరమ్మ చెల్లెలి కొడుకు పెళ్ళి కుదరడంతో, పక్క ఊరుకు వెళ్ళవలసిన పని పిడింది సూరమ్మకు. ఆమె కోడలిని పిలిచి, “ఇదు గో! దొడ్లో తీగకున్న చిక్కుడు కాయ లన్నీ కోసే సించీలో నింమీసేస్త తిరిగి వచ్చాక వాటిని సంతకు పింపితాను . ఒక్క కాయ తగ్గినా నాకు తెలిసీపోతుంది, జాగ్రత్త!” అని హేచ్చరించి, కొడు కున్న వెంటబెట్టుకుని పేళ్ళికి బయల్దేరింది.

అత్తగారూ , భర్తా అటువెళ్ళగానే చిక్కుడు కాయ లన్నీ కోసింది భవాని. వాళ్ళు ఇంట లేనిపూత్ర రోజులూ పు ప్పెటలా చిక్కుడు కాయ ల కూర చేసి కుని ప్పి ప్పిగా భోంచే సీంది. నాలు గో రోజు రాత్రి పేళ్ళిన్నుంచి తిరి గొచ్చిననూ రప్పు సించీలో నాలు గ్గు గ్గు ప్పేళ్ళ చిక్కుడు కాయ లే మూడడం చూపి కోపంతో భర్త వుంటూ , కొడు కున్న పిలిచి, “నీ పేళ్ళాం

ఇంటి దొంగ! ఈనాడు చిక్కుడు కాయ లు ; ఆ తర్వాత వీలు చూసి కుని ఇంట్లో మన్ను విలు వెళ్ళ వన్ను మలే దొంగిలించగలరు . దీన్ని ఇంట్లో మూడు కోవడం ఒంట పొన్ను న్న పాలు పాసి పంచడం . ఇప్పిడిప్పిడే, ఈ అద్ద రాత్రివేళ తీసి కుప్పాల్సి ఊరి పాలివే రలో అమ్మవారి గు డి దగ్గర న్న తాళ్ళతోమీలో విడి చిరా. ఈ గడ్డు చలికి బతికుంటే, తెల్లవారాక ఏం చేయా లో ఆలోచిద్దాం,” అన్నది.

నిదానందం ఏదో అడ్డు చెప్పబోయి, తల్లి రాద్రాకారం చూసి నేరు మెదపకుండా భవా నిని వెంటబెట్టుకు పోయి, చీకటి గుయ్యారంగా మన్ను తాళ్ళతోమీలో వదిలి, ఎక్కడలేని దిగు లు తో ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు .

ఒక పొమాంట కాలం గడిచి గడవక ప్పుండే భవానికి తాళ్ళతోమీచీకటి భయం కన్ను, రిమ్మలుంటూ వీచే చలిగాలి బాధ ఎక్కువైంది. ఆ దామిల్లో, అంతగా పి జామిశ స్కారాలు లేక కిథిలావస్థకు చేర్చ కుంటు న్న అమ్మవారి గు డి మూడని, భవానికి తెలు ప్పి . చలి బాధ తప్పించుకునేందుకు ఆమె ఆ గు డిలోకి వెళ్ళింది. అంతలో ఎవరో వు న్న ప్పి లు వన్నున్న కళ్ళవప్పిడు విని, చప్పిన అమ్మవారి విగ్రహం వెనక దాక్కున్నది.

చిన్నగా పూ ట్లాడు కుంటూ , నలు గు ర్న దొంగలు అక్కడికి వచ్చి, తాము దొంగిలించి తెచ్చిన బంగారు నగలు పింపు కోవడానికి గర్భ గు డి ప్పుంపు కూర్చుని వాడు లాడు కో సాగారు .

“ఇది నా వాటా!” అంటూ నగల్లో సిగం తీసి కున్నాడొక దొంగ.

“అదెలాకుదురుతుంది? పూ దో వంతు నాకు రావాలి,” అన్నాడు వు రొకడు .

“ఏల్లేదు . నేనసిలు ఒప్పికోవు . నలు గు రికిసివూ నవాటాలు !” అన్నాడు ఇంకొకడు కీవు గొంతు తో.

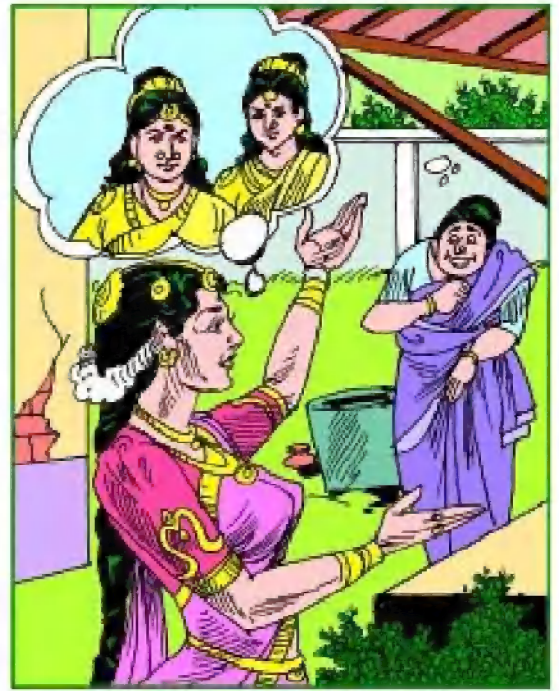
ఇదంతా వింటున్న భవానికి హఠాత్తుగా పై నకు వచ్చినట్టులు , “హి ! పు రి నా వాటా వూ దేవు టి? జాగ్రత్త, గొంతు లు కొరికి నెత్తుర తాగలవు !” అన్నది క్షు ర్త న్నట్టు .

అంతే! పు ర్త “ఐం దొంగలు , “అప్పు వారికి కోపం వచ్చింది!” అంటూ నగలు వదిలి, అక్కణ్ణించి పారిపోయారు .

భవానికి తన అనుకోకుండా చేసినదాన్ని హిసిం, దొంగలు బెంబేలెత్తి పారిపోవడం- అంతా కలలా తోచింది. ఇది ఒక వైపు కే, అన్న కుంటూ ఆమె, దొంగలు వదిలిపోయిన నగలన్నీ ధరించి, అత్తగారికి ఏం చెప్పాలో ముందే ఆలోచించు కుని తెలతెలవారు తూండగా ఇంటికి తిరిగివచ్చింది.

ఇంటి ముందు కళ్ళాపి చల్లుతున్న సొరమ్మ భవానిని చూస్తూనే పూర్వపాలు నుతపినిచేసి, “ఎవరే న్న మ్మ భవానివా? ఈ నగలేవు టి? అప్పు నాచిన్నతనంలో చూసిన గుడిలోని కావూ ప్పూలామ్మామా” అన్నది.

అత్త అలా ఆశ్చర్యపావడం చూసి భవాని చిన్నగా నవ్వి, “అత్తయ్యా, ఈ నగలన్నీ గుడి లోని కావూ ప్పూవారు కర్త ణించి ఇచ్చినవే! చలీ, చీకటి భయంతో నేను అమ్మవారి విగ్రహం వెనక సోపునీల్లి పిడు కున్నాను . కొంతుపిటికి గుడి అంతా వెలుగుతో నిండి పోయింది. ఇద్దరు పిండు ము తెదు మ్మ

లీలగా కనిపించి, ‘మేం అమ్మవారిని కలం. ఈ నగలు నీవే; అమ్మవారి ప్రసాదం,’ అంటూ నగలు నావుండు పేట్టికన్న పు ర్త గయ్యారు . నేను ఆశ్చర్యంగా నగల కేసి చూస్తూండగా, అమ్మవారు ‘ఏదో రహస్యం చెబుతున్నట్టు చిన్న గొంతు తో, ‘భవాని! ఈ లోకంలో అన్ని అనర్థాలకూ పూలరాబడ రికం. ను మ్మూబడ ఇంట మిట్టినందు వల్ల ఇన్ని కష్టాలు. గ్రామదేవతగా, ఎవరెటువంటి వాళ్ళన్నది నాకు బాగా తెలుసు . నీ అత్త కోపితాపాలు చూసి, సాధు స్వభావం అలవ ర్త పు కుందే, నిన్ను కరుణించినట్లే, ఆమెనూ ‘ఏదో విధంగా కర్త ణించడం,’ అని అన్నది,” అని యుక్తిగా చెప్పింది.

భవాని ఇలా చెప్పిగానే సొరమ్మకు, తనూ అమ్మవారి గుడికి పాలు నగలో, బంగార మోతెచ్చుకోవచ్చన్న ఆశ కలిగింది. ఆ రాత్రి

చీకటి పడ్డాక అమె, అమ్మవారి గుడికి పోయి, అమ్మవారికి చేతులెత్తి నవ్వు సిగ్గిరిస్తూ, “అమ్మా తల్లీ! ఈ రోజుతో నా కోపిష్టి గృణాన్ని వదిలేశావు . అంతగా కుదాన్నికావు . నన్ను, నా కొడలిని కర్మణించినట్లే కర్మణించు!” అన్నది.

సూరవు పూట పై రైచేల లోపల బయట అలికిడల్లుంది. ఎవరో వస్తూన్నారని పిసిగట్టి అమె అమ్మవారి విగ్రహం వెనక్కు పొల్చి దాక్కున్నది. ఇప్పుడు వచ్చిన వాళ్ళు రాత్రి వచ్చిన దొంగలే. తావు నిన్నటి రాత్రి ఎన్నది అమ్మవారి కంఠస్వరపూ కాదా అన్న అనుపూసం తేల్చుకోవడానికి వచ్చారు.

దొంగల్లో ఒకడు, అమ్మవారి విగ్రహానికి నవ్వు సిగ్గిరిస్తూ, “అమ్మా వేం వత్తి దొంగలం కాదు. బతుకుతెరు మురు రేం కనబడక చిల్లర దొంగతనాలు చేసే బతుకీడు స్త్రీన్న వాళ్ళం. నిన్నటి లాగే ఇవ్వాల దొంగిలించిన ఈ నగలు పించు కోవడానికి, నీ పించవేరాం. వుమ్మల్ని దొంగతనాలు పూ నవ్వు ని ఆజ్ఞాపించడం, ఆ పూటకాస్త గట్టిగా చెప్పు, తల్లీ!” అన్నాడు.

ఆ వెంటనే సూరమ్మ పెద్ద గొంతుతో, “ఒరే, ఆ నగలు అక్కడ పేట్టి తిరిగి పూడ

కుండా పారిపోండి. అలా చేయక పోతే, మీ అందర్నీ నిలు మా విరువు కు తింటాను!” అన్నది.

పూరిన కంఠస్వరం పిసిగట్టిన ఓ దొంగ, ధైర్యం చేసి అమ్మవారి విగ్రహం వెనక్కు వెళ్ళాడు. అక్కడ సూరవు కనిపించేసిరికి కోపం పట్టలేక, చేతులు రెండూ పట్టుకుని బయటికి లాక్కువచ్చాడు. భయం కంపితు రాలెస సూరవు తన కొడుకు తెచ్చిన నగల సంగతి దొంగలకు చెప్పింది.

పొల్చిన నగలు రాబట్టుకునేందుకు దొంగలు, సూరవును వెంట బెట్టుకుని వాళ్ళింటికి వచ్చారు. తన అత్త ఏం చేయబోతున్నదో వుండే ఊహించిన భవాని, తాన పిలిపించిన జమ్మిందారు నొక్కకు వాళ్ళు, నగలనూ అప్పగించింది.

భవాని తెలివితేటలనూ, సవయ సూర్యుని, నిజాని తీసివెచ్చుకున్న జమ్మిందారు ఆమెను కాను కలతో బహిర కరించడమే కాక, అమె భర్తకు దివాణంలో ఉద్యోగం ఇచ్చాడు. అనాటి నుంచి సూరవు కోడల్ని పిల్లెత్తు పూట అనకుండా, కన్న కూతురులా పూడ సాగింది.

చందమామ క్వీజ్ - 3

Co-sponsored by
Infosys FOUNDATION,
Bangalore

అన్నీ సరైన సమాధానాలు
రాసిన ఒకరికి బహుమతి
రూ. 250లు.*

ఈ క్వీజ్ లో అడిగే ప్రశ్నలన్నీ 2005 జనవరి-

డిసెంబర్ మధ్య వెలువడిన చందమామ సంచికలలోని కథలు, స్పృశల నుంచే ఉంటాయి. మంచి ఉన్నట్టుయితే బహుమతి మొత్తం ద్రావ్యరాచదివిని జ్ఞాపకం ఉంటే వీటన్నిటికీ సమాధానాలు రాసి పంపించండి.

ధానాలు వెంటనే స్పందిస్తాయి. లేకుంటే పన్నెండు సంచికలను పక్కన పెట్టుకుని తిరిగిస్తే ఇట్టే తెలిసిపోతాయి. కనుగొనడం కూడా చాలా సరదాగా ఉంటుంది.

మీరు చేయవలసిందేమంటే : 1. సమాధానాలు రాయండి. 2. పూర్తి, వయస్సు (16 ఏళ్ళలోమీదా), పిన్ కోడ్ తో సహా పిర్చి చిరునామా రాయండి. 3. చందాదారు అయితే, ఆ నంబర్ రాయండి. 4. కవచ పూర్వ చందమామ క్వీజ్ - 3 అని రాసి, చందమామ పిర్చి చిరునామా రాసి పూకు పంపించండి. 5. ఏప్రిల్ నెలాఖరులోగా పూర్తి పూకు అందాలి. 6. జూన్ నెల సంచికలో ఫలితాలు వెలువడతాయి.

1. పిడకొందేళ్ళ ప్రాయం వరకు అతడు అందరిలాగే ఉండేవాడు. ఆ తరువాత ఎనిమిదేళ్ళ పాటు వేగంగా పెరిగాడు. అమితమైన అతని ఎత్తే అతన్ని నానా ఇబ్బందులకు గురి చేసింది. అతడి బారేపుటి?
2. బానిసవంశ ఆధిపత్య ఎవరు?
3. "పూర్ణులు ఇటువంటి పుస్తకం కాదు, అపూర్ణులైన మరదలైనా పొగొట్టుకుంటారు. పూర్ణులు తన అవివేకాన్ని తనకు తానే పిదివుంది ఎదుటాచాటు కుంటాడు," అన్న పూవడి వాడి పూటలు ఏ కథలో చోటు చేసుకున్నాయి?
4. తన జ్ఞాన సింహితో తన తమ్ముళ్ళని దుర్బిణి జలరాసి నుంచి విడిపించిన రాకుమారుడు ఎవరు?
5. జెన్నపు తండ్రిని రెండు శాఖలు ఎవి?
6. జోరాష్ట్రీయన్ ప్రార్థనాస్థలం బారేపుటి?
7. సుప్రసిద్ధ భారతీయ చిత్రకళాత్మక ఎం.ఎఫ్.మోస్సెస్ కు పారితోషికంగా 101 కోట్లు ముందుగానే చెల్లించి, ఆయన చేత 100 చిత్రాలు గీయడానికి పిన్చుకున్నాడు బొంబాయికి చెందిన ఒక వ్యాపారవేత్త. ఆయన బారేపుటి తెలుసా?

8. ఈ చిత్రం ఏ కథలో చోటు చేసుకున్నది?

మహానీయుల జీవితాల్లో ఆసక్తికర ఉదంతాలు (4)

విలువలకు సంబంధించిన విషయం!

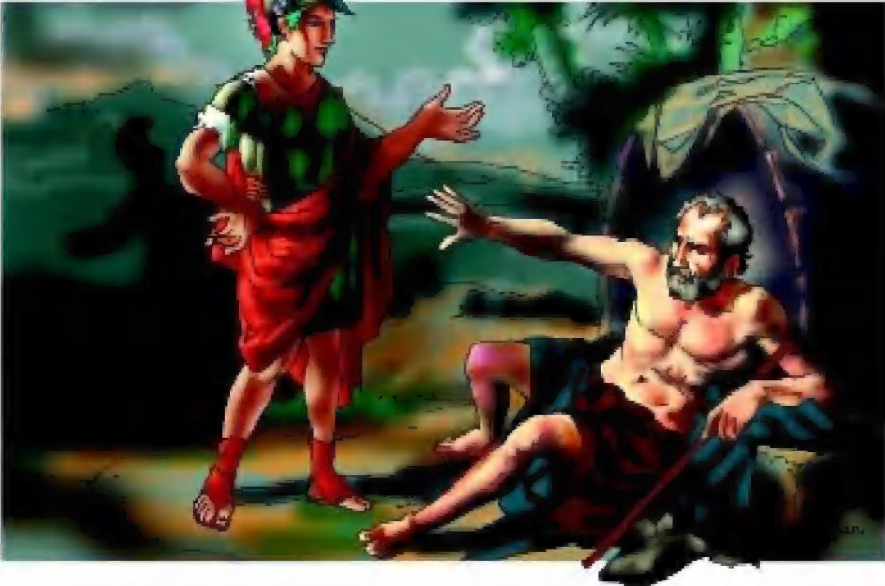
మోసేడోనియా రాజు ఫీలిప గృ రించీ, అయ్య నకన్నా సుప్రసిద్ధుడైన అయ్య న కువూ రు థు అలెగ్జాండర్ జీవితంలో జరిగిన కొన్ని ఆసక్తికర ఉదంతా లవు గృ రించీ గత సంచికలలో పు ఛటంపు కున్నాం. ఇప్పుడు పు రొక విశేషం చూ డ్దాం. అలెగ్జాండర్ పిన్నమయ్య పు లోనే అనేక దేశాలలో విజయ కేతనం ఎగ్గ రవేశాడు. పెర్సియా ను , ఈజిప్టు జయిం చాడు . భారత దేశంపై దండయా త్ర చేశాడు .

ప్రిపించ విజేత కావాలన్న కాంతో ఇన్ని చేసినప్పటికీ, ఆనాటి గొప్ప తత్వవేత్తగా ప్రిసిద్ధిగాంచిన అరిస్టాటిల్ శిష్యుడైన అలెగ్జాండర్ మనసు యు డ్దాలు , విజయా లవు గృ రించి వూ త్రవై సర్వ వేశలా ఆలోచిస్తూ ఉండేదికాదు . వీలయి నప్పుడల్లా తత్వవేత్తల, పండితు ల సొపా చర్యం కోరు కునేది. జ్ఞాన

లతో ఇష్టాగోష్ఠి జరపడానికి అలెగ్జాండర్ తనివితీరని ఆసక్తి కనబరచేవాడు .

ఆ కాలంలో ఏథెన్స్ నగర పరిసర ప్రాంతంలో డియో జినిప అనే పు ప్రిసిద్ధ తత్వవేత్త ఉండే వాడు . అయ్య న నివాసం ఒక రాతి తొట్టి. అధికార దర్బాన్ని, అహంభావాన్ని అయ్య న తీవ్రంగా నిరసించేవాడు . నిరాడంబరుడైన ఆయనను విరాగిగా, రంధ్రాన్వేషిగా చెప్పుకునేవారు. అయితే ఆయన లోని అసమానమైన వివేకం, అద్భుతమైన వాక్యా తు ర్యం అందరినీ అలరించేవి!

ఒకనాడు అలెగ్జాండర్ అయ్య న్ను చూ డడానికి వెళ్ళి, కొన్ని ప్రశ్నలు అడిగాడు . డియో జినిప అన్నిటికీ పూ టిగా సపూ థానాలు చెప్పాడు . వాటిని విన్న అలెగ్జాండర్ ముగ్ధుడై, తత్వవేత్తను చక్కని కాను కలతో సత్కరించాలని ఆశించాడు . తలపె

కప్పికూడా లేని ఆ గొప్ప తత్వవేత్త పీద అలెగ్జాండర్ కు కనికరం కలిగింది. ధనమో, భవనమో ఆయన కోర్కె కున్న సింపిడలను ఇవ్వాలని నిర్ణయించాడు. “డియోజిసిస్, నీకు ఏంకావాలో కోరుకో, ఇస్తాను,” అన్నాడు అలెగ్జాండర్.

డియో జిసిమ సిపూ ధానం ఇవ్వలేదు. బమిళా ఎలాంటి కోరికలు కోరుకుందామో అని ఆయన అలోచిస్తున్నాడేమో అని భావించిన అలెగ్జాండర్, ఆయన కోరిక వినడానికి కుతూహలంతో నిరీంచాడు. అయితే, తత్వవేత్త వక్షసంగా ఊరుకున్నాడే తప్ప నోరు విప్పలేదు.

అలెగ్జాండర్ పుట్టి, “ఏం కావాలో కోరుకో,” అనడంతో తత్వవేత్త ప్రశాంతంగా, “నా పీద పిడే సూర్యకాంతికి అడ్డంగా నిలబడ్డామో అది నా పీద పిడేలా కొద్దిగా పిక్కకు తప్పిపో చాలు,” అన్నాడు.

రాజుచెనక నిలబడ్డ ప్రముఖులు డియోజిసిస్ అసింద్రుని పోగ్ర బోత్త సిపూ ధానానికి ఆగ్రహించి, రాజు అతన్ని శింపగలడని భావించాడు. అయితే

రాజు వారితో నెప్పుదిగా, “నేనేగనక అలెగ్జాండర్ కానట్టలు తే, డియో జిసిమలా ఉండేవాణ్ణి!” అంటూ అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

డియో జిసిమకు ఒకటే అభిపూని ఉండేవాడు. అతడే తత్వవేత్తకు తన తినేదాంట్లో రోజూ ఇంత పేర్చేవాడు. ఒకనాడు అరిస్టిమి అనే పురోక తత్వవేత్త డియోజిసిస్ ను చూడవచ్చాడు. ఏథెన్స్ నగర రాజు పొషణలో ఉండడం వల్ల అరిస్టిమి పుణ్యం చేవితం సాగిస్తున్నాడు. ఆయన వచ్చినప్పుడు డియోజిసిస్ జావ తాగుతూ కనిపించాడు. దాన్ని చూసిన అరిస్టిమి, “పుత్రా, రాజు అభిపూ నానికి పాత్ర దివ్యేలా నడుపుకోవడం నీకు తెలిసే ఉందే, ఇలా ఈ జావ తాగి బతకవలసిన దుస్థితి ఉండేది కాదు,” అన్నాడు.

“జావతాగి బతకడం ఎలాగో తెలిసే ఉందే, నీకు రాజుకు అభిపూ సపాత్ర దేగా నడుపుకోవలసిన దుస్థితి ఉండేది కాదు, పుత్రా,” అని ప్రత్యుత్తరం చెప్పాడు డియోజిసిస్ హేళనగా. -(ఎం.డి)

చందమామ క్వేజ్ - 1 (ఫిబ్రవరి '06)

విజేతలకు అభినందనలు.

1. ఎ. తేజస్విని, నాగ్ పూర్ - 441 122 (ఎం.పి)
2. కె. విరోడ్, బండారులంక - 533 22, తూ.గో. జిల్లా (ఆం.ప్ర)
3. జి. చంద్రశేఖర్, త్యాజయ్యూడి - 534 306, ప.గో. జిల్లా (ఆం. ప్ర)
4. శృతికీర్తి, బొట్టిలి - 535 558, విజయనగరం జిల్లా (ఆం.ప్ర)
5. పి.వి. అంజనీలాస్య, తెనాలి, గుంటూరు జిల్లా (ఆం.ప్ర)

చందమామ క్వేజ్ - 1 సమాధానాలు

1. పుంబలులోని ఛత్రపతి శివాజీ టర్కినవ.	4. కళరిపింపుట్టు, బోధిధర్మపుత్ర.
2. విచిత్ర స్వప్నం.	5. ఆ తోటలో ఎర్ర గ్రలాబి.
3. తాజపు హిల్.	6. పుగ్గురు రాకుమారులు.

గ్రహపాటు

సారంగధర రాజ్యంలో, అంజనేయ శర్మ అనే దైవజ్ఞ జ్యోతిష్కర్త మూడేవాడు. జాతకం చెప్పడంలో అతనికి అతనే సాటి. చుట్టూ పక్కల గ్రామాలనుంచి ఎంతో వుంచి వచ్చి, తన జాతకాలు చెప్పించుకునేవారు.

ఒకరోజు ఉబు న్ని పొక శర్మ ఆ రాజ్యం ఏలు త్తున్న విక్రమ్మ డి జాతకం చూశాడు. వీ న్న పొల్ల గ ణించాడు. తాళిపత్ర గ్రంథాలు పరిశీలించాడు. ఎన్ని చూసినా రాజుగారి జాతకం బాగ్ న్నట్లుగా అతనికి కనిపించలేదు.

విక్రమ్మ డికి గొప్ప రాజ్యపాలనాదర్శం ఉంది. ప్రజల అవసరాలు తెలుసుకుని, అడగకుండానే వారికొర్రెలు నెరవేరుస్తూ ఉంటాడు. ఉత్తరాధికారి అయిన రాజుగారి కుమార్తె డికి ఇంకా బాల్యదశ ఉంటేదు.

ఆ దేఖుర్రు డ్దగా మూటూ, రాజుగారికి ప్రేమాదం బరగబోతున్నట్లు తెలుసుకుని కూడా, అసంగతి ఆయనకు చెప్పకపోవడం దేశద్రోహం అని భావించాడు శర్మ. అందు కని

తన రాజ్యానికి రాబోయే గండాన్ని నివారించినవాడినమతానని ఆలోచించి, స్వీయంగా తన అశ్వం మీద అప్పిటికప్పిడే రాజధానికి బయల్ పడేవాడు.

మూడు రోజులు ప్రియాణించి, అంజనేయ శర్మ రాజుగారి ప్రాసాదం చేరు కోగలిగాడు. ఐతే, అతన్ని అక్కడ ద్వారపాలకులు అడ్డగించారు.

“నేను అంజనేయ శర్మ అనే జ్యోతిష్కర్త. రాజుగారితో ముఖ్యమైన పనివుంది. వెంటనే పొల్ల వారిని దర్శించుకోవాలి,” అని అతడు, ద్వారపాలకులకు విన్నవించుకున్నాడు.

“ఆ పనివుంటే తనరు తెలియజేస్తా, వేపు రక్షణాధికారికి చెప్పి, మిమ్మల్ని రాజదర్శనానికి పిలిపిడానికి అనువుతి తీసి కుంటాం,” అన్నారు ద్వారపాలకులు.

“ఆ పని చాలా రహస్యమైంది. కేవలం రాజుగారికి మాత్రమే చెప్పాలి!” అని వాదించాడు అంజనేయ శర్మ.

“ఏమోగి”

అంతలో రఠాధికారి అట్లు గా వచ్చి, అంజనేయ శర్మను చూసి, ద్వారపాలకులను, “ఎవరైనా నా ఏవిటి గడు?” అని అడిగాడు.

ద్వారపాలకులు జరిగింది ఆయనకు వివరించారు. రఠాధికారి, శర్మకేసీ పిరీగా ఒకసారి చూసి, “శర్మా! అందరి వుండూ ను మ్మావచ్చిన పని చెప్పడం ఇష్టంలేకపోతే, నా చెవిలో చెప్పు,” అన్నాడు.

అంధు కు అంజనేయ శర్మ, “వు న్నించాలి! ఆ విషయం ఒక్క రాజుగారికే విన్నవించుకోవాలి. అతి రహస్యం!” అని చెప్పాడు.

“నేను రాజుగారి ప్రాసాద ప్రిధాన రఠాధికారి. నాకు తెలియని రహస్యాల ఏమీ మూడమూ సిందేహించక విన్నవించుకో,” అన్నాడు అజ్ఞాపిస్తున్నట్లు రఠాధికారి.

అంజనేయ శర్మ కామితటపిటాల్నించి, అతని చెవిలో చిన్నగా చెప్పాడు. అది వింటూనే అదిరిపిడిన రక్షాధికారి, “నీకలా తెలుసు?” అని అడిగాడు.

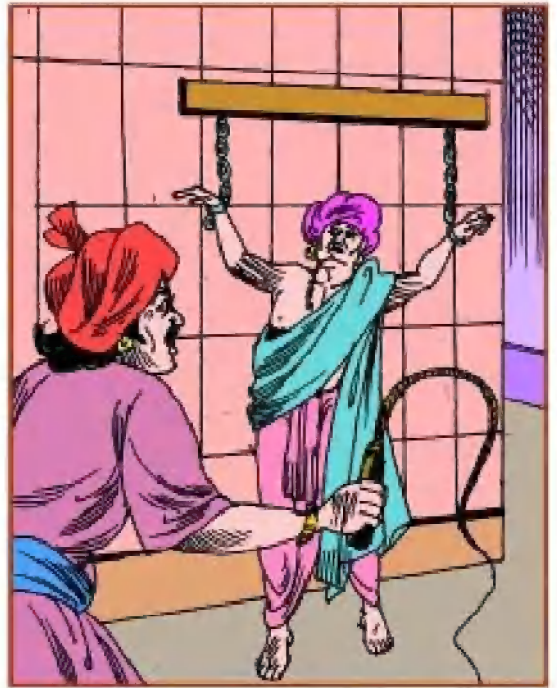
“శాస్త్రం ఏదీ, శాస్త్రం!” అన్నాడు శర్మ.

“వు విక్రమేంద్రుడు. నేను భవనంలోకి పోయి, అనువు తి కోరివస్తా,” అంటూ రఠాధికారి, భవనంలోకి పోయి, జ్యోతిష్కుడు చెప్పినవార్తను, మంత్రిగారి చెవిలో ఊదాడు.

మంత్రి కంగారు పడిపోతూ కొద్దిసేమి పూట్లాడలేక వక్రసంగం మూడిపోయాడు.

“రాజుగారికి ఈ విషయం చెప్పమంటారా?” అని అడిగాడు రఠాధికారి.

“ఏమూ త్రం వద్దు. ముందు వాణ్ణి చెరసాలలో బంధించి, అనివు విషయం కక్కించండి,” అంటూ అజ్ఞాపించాడు మంత్రి.

రాజుగారి దర్శనం, ఆయన నుంచి సిన్యానం కోసం కలలు కంటున్న అంజనేయ శర్మను, రాజభటులు వచ్చి బంధించి చెరసాలలో వేశారు. శర్మ కళ్ళనీళ్ళు పేట్టుకుని ఎంత బ్రతివూలినా వాళ్ళ వినకుండా, “చెప్పి, నీకీ విషయం ఎలా తెలిసింది? నీతో పాటు మరెవరు ఉంది రాజద్రోహులైనారే?” అంటూ శర్మను చిత్రహింసివు పేట్టసాగారు.

గంట తర్వాత రఠాధికారి, అంజనేయ శర్మను చూడవచ్చాడు. శర్మ, అతణ్ణి చూస్తూనే భోలువుంటూ, “నాకీ వుగ్గతి ఏమిటి? ఏదో రాజుగారి ఆపిద తొలగిద్దావు నీ హస్త, నేను ఆపిదల్లో చిక్కుకోవడమేమిటి? నా పొటికి నేను, నా దగ్గరికి వచ్చిన వారి జాతకాలు చూసి కోకుండా, ఎక్కడో తాళపత్రాల్లో పూల పిడిమన్న రాజుగారి జాతకం చూడడం

ఎందు కు? అంతా కొరివెతో తలగోక్కున్నట్టు
యింది. ఇప్పిదు నాకు బుద్ధి వచ్చింది,
వుహా ప్రిభూ! తవు రు నన్ను వదిలి పేడితే
వురు ం వూ ఊరుకు వెళ్ళిపోతాను.
ఇదంతా నా ప్రారబ్ధకర్మ గ్రహిపాటు!”
అంటూ కాళ్ళావేళ్ళాపిడ్డాడు .

“ఓయ్ , శర్మ! ఊరికే కర్మసీద్ధాంతం వల్లం
చకు. అన్నిలు వీ రాజద్రోహుల వు రాలో
ఎంతవుంది మూర్ఖు? ఏరకం ఎత్తుగడలూ ,
వైవిధ్యమూ చేశారు? మేరం బయటపేట్టు,”
అంటూ రంణాధికారి కళ్ళార చేశాడు .

“బాబూ , నవుమ్మడి! నాకే పాపిం తెలి
యదు ,” అని శర్మ రెండు చేతులూ ఎత్తి
రంణాధికారికి నవు స్మరించాడు .

ఐతే, రంణాధికారి, శర్మ వూ టలు నవుక్ర
భటులతో, “ఇతను నిజం చెప్పేవరకూ, అన్ని
రకాల హింసలూ ప్రయోగించండి!” అని
అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ వు ర్నాడు సారంగధర రాజు విక్రవుడు ,
వాహ్యళికి పాతు న్నప్పిడు , ఎవరో గుర్తు తెలి
యని వ్యక్తి, ఆయన్ని బాణంతో కొట్టి పారి
పొయాడు . రాజు స్వర్గస్తిడయ్యాడు .

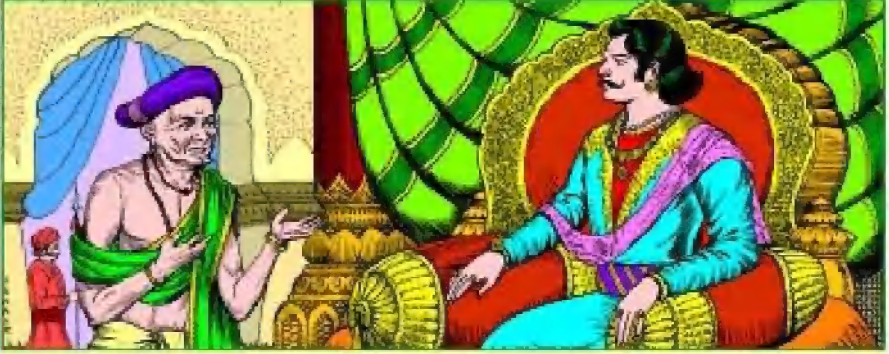
రాజు వు రణించిన సింగతి తెలియ గానే,
ఆస్థాన జ్యోతిషుడు , వుంత్రితో, “రాజు
గారికి జాతకరీత్యా రావు న్న గండాన్ని అడ్డు
కునే వారికి కూడా వు రణం తప్పదన్నది జాత
కంలో స్పష్టింగా మశ్చుది. ఇది ఎరిగిన నేవు ,
రాజుగారిని ఎలా హెచ్చరించడవూ అని
అలోచిస్తొండగా, ఈ వూ రు జరిగిపాల్సింది!”
అంటూ కళ్ళు తుడుచు కున్నాడు .

వుంత్రి ఎంతో విచార పిడు తూ , “అంజ
నేయ శర్మగొప్ప రాజభక్తి గలవాడు . అనవని
రంగా అపార్థం చేసి కున్నాం. అతణ్ణి
ఘనంగా సిన్మానించడం వు న విధి!” అని,
రంణాధికారిని పీలిచి, శర్మ వు తనసివు ంనికి
తీసి కురవున్నాడు .

రంణాధికారి అక్కణ్ణించి బయల్దేరి వెళ్ళి,
అరగంట తర్వాత తిరిగి వచ్చి వుంత్రితో,
“వుంత్రివూ! అంజనేయ శర్మ వు ను బంధిం
చిన చెరసాలలో చిత్రహింసిలకు లొనై గుండె
ఆగి, వుహారాజుగారికన్న వుండు గానేకాలం
చేశాడు . వుహారాజుగారి జాతకం వూ సిన
శర్మ, పాపిం, తన జాతకం వూ సి కోవడం
వు రిచి పొయాడు!” అని చెప్పాడు .

తానుతవ్విన గొయ్యి

బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పరిపాలించే కాలంలో ఆయన వద్ద పీంగళుడు డన్ మిహిహేతుడు ఉండేవాడు. ఆయన శరీరచ్ఛాయ పీంగళ వర్ణం, ఆయన తల బట్టతల, నోరూ బొసినోరు. బోధినిత్వపు తక్కురియ్యుడనయ్యే వకుడుగా పీంగళుడికి శిష్యుడై విద్యాభ్యాసం చేస్తూ ఉంటున్నాడు.

రాజమితోహతుడైన పీంగళుడికి ఒక బావవు రిది ఉన్నాడు. ఆయన కూడా పీంగళ వర్ణమూ, బట్టతలూ, బొసినోరూ కలవాడు. అంతేగాక పీంగళుడితో సమానమైన విద్యుత్తు కలవాడు కూడా. బావవు రుద్దు లిద్దరూ ఒకరి కంటే వురొకరు గొప్పవారవునీ తలచడంవల్ల ఇద్దరి వుద్వబద్ధులరం ఉంటూ వచ్చింది. తన బావవు రిదిని ఎలాగైనా నాశనం చేద్దామనే ధుర్బుద్ధితో పీంగళుడు చాలా యత్నాలు చేశాడుగాని, అవే ఫలించలేదు.

చిట్టచివరకు పీంగళుడు తన బావవు రిదిని చంపేయ్యటానికి ఒక యుక్తి పన్నాడు.

ఆయన రాజుగారి వద్దకు వెళ్ళి, “మహాప్రభూ, వున కాశీనగరం భారత దేశానికంటే టిక్కి అత్యుత్తమ నగరం. తాము దేశంలోని రాజులందరిలోకి చాలా గొప్పవారు. అలాటప్పిడు వున కోటలోనే నిర్మాణ లోపం ఉండటం శోచనీయం. వున దాని ద్వారం నిర్మించటంలో తప్పిన్నది. అది వునకు ఎంతో అశుభం. వునకు దానివల్ల దేశంలో ఎంతో అపిఖ్యాతి కూడాస్తూ. ఉపాసకులందరూ ఆ దోషాన్ని వెంటనే సవరణ చెయ్యాలి,” అని చెప్పాడు.

“అందుకుగాను వునం ఏం చేయాలి?” అని రాజుగారు పీంగళుడి అడిగాడు.

“ఆ ద్వారాన్ని ముందు పడగొట్టాలి. తర్వాత, శ్రీ భద్రదేవుని కలపి తెచ్చి వురొక ద్వారం తయారు చేయించాలి. అప్పిడు నగర దేవతలకు బలులు జరిపించి, శ్రీ భగవంతుని కొత్త ద్వారాన్ని నిలబెట్టాలి,” అన్నాడు పీంగళుడు.

రాజుగార సెప్పుతొందాత. ఆయ నఅజ్ఞతో పీంగళుడు దోణ ద్వారాన్ని పడగొట్టించాడు. దాని స్థానంలో ఏర్పరచటానికిగాను కొత్త ద్వారం త్వరగానే తయారయింది కూడా.

పీంగళుడు రాజుగారి వద్దకు వెళ్ళి, “వుహరాజా, కొత్త ద్వారం తయారయింది. అది నిలబెట్టటానికిరేపు దివ్యమైన ఘనమైన ఉన్నది. అవసరం అయిన బలి జరిపి ద్వారం నిలబెట్టటానికి తవు అనువు తి ఇవ్వండి!” అన్నాడు వెనయంగా.

“బలి ఇవ్వటానికి ఏమేమి ఏర్పాట్లు జరగాలి?” అని రాజుగారు అడిగాడు.

“పీంగళుడు వర్ణమూ, బట్టతలూ, బోసినోరూ గల ఒక బ్రాహ్మణ్ణి బలి ఇవ్వవలసి ఉంటుంది, వుహరాజా! ఈ ద్వారాన్ని సింహించే వుహ శక్తులను అలాటి బ్రాహ్మణి రక్తమూంసాలతో

మృదుగా త పీరించాలి. ఆ తరువాత ఆ బ్రాహ్మణ్ణి అక్కడే పాలిపేట్టి, పాలిన చోట కొత్త ద్వారం నిలబెట్టాలి,” అన్నాడు పీంగళుడు.

“సరే, అలాంటి బ్రాహ్మణ్ణి వెతికి తెప్పించి, ద్వారం పేట్టించు!” అన్నాడు రాజుగారు.

తనకు ప్రబల శత్రువైన బావమరిదిని హితవూర్చటానికి రాజుగారి అనుమతి దొరికిందిగదా అని పీంగళుడు డికి పరమానందం కలిగింది. ఆయన ఇంటికివెళ్ళి తన భార్యతో, “ఇదుగో, రేపటితో నీ అన్నకు అయ్య మూవూడింది! వాణ్ణి కొత్త ద్వారానికి బలి ఇవ్వబోతున్నాను, చూసికో!” అని నిర్భయంగా పిగల్పాలు పిలికాడు.

“వూ అన్ననే ఎందుకు బలి ఇవ్వాలి? దానికి రాజుగారు ఎలా ఒప్పింకున్నారు?” అని పీంగళుడు డి భార్య అడిగింది.

“ఫిలానివాణ్ణి బలి ఇస్తానని నేను రాజు గారితో చెప్పానా ఏమిటి? పింగళ వర్ణమూ, బోసీ నోరూ గల బ్రాహ్మిణ్ణు బలికి కావాలన్నాను, రాజుగారు సిరేనన్నారే! రేమీనను బయలుదేరి వెళ్ళి వీ అన్ను చూపించి, వాడు బలికి పనికి వస్తాడంటాను. ఎవరు కాదంటారు?” అన్నాడు పింగళుడు.

పింగళుడి భార్య తన భర్తతో ఇంకేమీ అనక, తన అన్నకు రహస్యంగా జరిగిన విషయం వుంటా కబురు చేసి, ఈ గండం తప్పికోవాలంటే తెల్లవారే లోమీగా ఊరు దాటి వెళ్ళిపోమని నిలహా ఇచ్చింది.

తనను చంపటానికి పింగళుడు చేసిన ప్రియ తన వుంటా తెలియ గానే ఆయన బావ వురిది, తనలాగే పింగళ వర్ణమూ, బోసీ నోరూ, బట్ట తలా ఉండేవారిని వురి ఒకరిద్ద

రిని కూడా కలుపుకుని, ఆ రాత్రే నగరం విడిచి వెళ్ళిపోయాడు.

వుర్నాడు తెల్లవారు టూనే పింగళుడు రాజుగారి వద్దకు వెళ్ళి, “మహారాజా, బలికి కావలసినట్లు వంటి వునిషీ ఫిలాని చోట ఉంటాడు, వాణ్ణి ఇక్కడికి పిలిపించండి!” అని చెప్పాడు.

మొటనరాజుగారు తన భటులను పంపాడు. వారు పింగళుడు చెప్పిన చోటికి వెళ్ళి, అక్కడ ఉండే మనిషి క్రితం రాత్రే దేశం విడిచి వెళ్ళి పోయినట్లు తెలుసుకుని, ఆ విషయం రాజు గారికి చెప్పటానికి తిరిగి వచ్చారు.

భటులు చెప్పిన సంగతి వినగానే రాజు గారు, “అరే, ఇప్పుడేం చేసేటట్టు? అలాటి లావాలు గల బ్రాహ్మిణ్ణి ఎలాగైనా సంపాదించి తీరాలి!” అన్నాడు.

దానికి వుంతులు , “ఇదేవుంత పేద సివుస్సి, వుహరాజా? వునహిహితు డిలో అవసరమైన అణాలన్నీ ఉన్నాయి గదా! ఆయననే బలి ఇప్పించండి!” అని రాజుకు నిలహా ఇచ్చారు .

“అలాగే చేయవచ్చుగాని, నాకు హిహితువు లేకుండాపోతే ఎలా? అందుకు తగినవాడు మరెవడైనా ఉన్నాడా? ఆ సంగతి వుండు ఆలోచించండి,” అన్నాడు రాజు.

“వునహిహితు డి వద్ద తక్కారియ్య డనే శిష్యుడు న్నాడు . అతను గురు మఱన్న కూడా తెలివెగలవాడని బరు పిడ్డాడు . అతన్ని తవురు హిహితుడు గా పేట్టుకోవచ్చు,” అని వుంతులు చెప్పారు.

వెంటనే రాజుగారు తక్కారియ్య ణ్ణి పిలిపించి, “నిన్న ఇకవుంచీ నా హిహితు ణ్ణిగా నియమిస్తున్నాను . నువ్వు ఈ పింగళు ణ్ణి శాస్త్రాంతంగా బలి ఇచ్చి, పాతి పేట్టించి, ఆయన వీరు గా ద్వారం పేట్టించు!” అని ఆజ్ఞాపించాడు .

తక్కారియ్యడు దుఃఖ ద్వారం వద్దకు బయలుదేరి వెళ్ళాడు. పింగళు ణ్ణి యజ్ఞ

పితృ మతాగా అలంకరించి చేతులూ, కాళ్ళూ బంధించి కొత్త ద్వారం వద్దకు చేరేశారు . బలి జరిగి నిమిత్తమై, ద్వారం ఏర్పాటు కావలసిన చోట, ఒక లోతైన గొయ్యి తవ్వే ఉన్నది. ఆ గొతిలోకి గురు శిష్యులిద్దరూ ప్రివేశించారు .

పింగళుడు వలవలా ఏడుస్తూ, “ఒరే శిష్యా! ఇంకొకరి కోసం తవ్విన గొతిలో నేనే ప్రవేశించాను గదరా!” అన్నాడు .

“స్వామీ, పినిగట్టుకొని పిరులకు కీడు చేయాలని చూసావాడు ఎమ్మిటికర్లు నా తాను తీసి కున్న గొతిలో తాను పడక తప్పదు . మీరేమీ విచారించకండి. నేను రాజుగారి వద్దకు వెళ్ళి సరి అయిన ముహూర్తం అర్ధరాత్రిదాకా లేదని చెబుతాను. ఆ తరువాత ఏదో ఒక ఉపాయం చేసి మీ ప్రాణాలు కాపాడతాను!” అన్నాడు తక్కారియ్యడు .

అతను ఆ ప్రకారమే బలికి వుహిర్తం అర్ధరాత్రికి వూర్పించాడు . ఆ రాత్రి చీకటిలో అతను పింగళు ణ్ణి ఊరు విడిచి పారిపోవునని, ఒక చచ్చిన వైకను తెచ్చి గొతిలో పై డ్రించేసి, తెల్లవారేలోగా అక్కడ కొత్త ద్వారం ప్రతిష్ఠి చేర్చించాడు .

రామాయణం

రావు లక్ష్మణులను వెంటబెట్టుకుని విశ్వావు త్రు థ ఈశాన్యదిక్కుగా వెళ్ళి జనకమహారాజు యజ్ఞం చేస్తున్న చోటికి చేరాడు . యజ్ఞశాల చుట్టూ అనేక ఋషి నివాసాలున్నాయి . విశ్వావు త్రు థ కూడా ఒక నివాసం తమకై ఏర్పాటు చేయించాడు .

ఈలోపల జనకపు హారాజుకు విశ్వావు త్రు థ వచ్చినట్టు తెలిసింది. ఆయన తన పితౄహతుడైన శతానందు డితో సిహా వచ్చి విశ్వావు త్రు డికి అర్ఘ్యపాద్యాలిచ్చి పై జించాడు . జనక పు హారాజు విశ్వావు త్రు డితో తన యజ్ఞం పూర్తికావటానికి ఇంకా పన్నెండు రోజులు న్నవని చెప్పి, రామలక్ష్మణులను చూసి, “ఈ రాజషిత్రు లెవరు ? ఎవరి కుమారులు ” అని అడిగాడు . విశ్వావు త్రు థ జనకుడికి రావు లక్ష్మణులను పిరిచుయంచేసి,

“వీ వద్ద ఉండే వింటిని ఎక్కుపేట్టటం సాధ్యమవుతుందేమో చూడడానికి, ఈ రాకుమారులు పు ఖ్యంగా ఇక్కడికి వచ్చారు ,” అని తెలియ పిరిచాడు .

జనకుడి వద్ద పితౄహిత్రు థ గా ఉంటున్న శతానందు థ అహిల్యా గౌతముల పేద్దకుమారులు థ . రావు డి వల్ల తన తల్లికి శాపి విమోచనం జరిగిందనీ, తన తల్లిని శపించి వెళ్ళిపోయిన తండ్రి ఆశ్రమానికి తిరిగి వచ్చాడనీ విని శతానందు థ ఎంతో సంతోషించాడు . అతను రావు డికో తిరిగి, “రావు , ఈ విశ్వావు త్ర పు హావు ని అను గ్రహం సింపాదించటం వల్ల నీమాధునై డవయ్యామా ఈ పుహా నీయ్యు డి విచిత్రగాథ చెబు తాను విను ,” అంటూ , విశ్వావు త్రు డి జీవిత వ త్తాంతం ఈ విధంగా చెప్పసాగాడు :

బ్రహ్మదేవతానికి కుశుడనే కుమారుడు పుట్టాడు. అయిన కుశుని పేరు పుట్టాడు. కుశుని పేరు పుట్టినది కొడుకైన గాధికి విశ్వామిత్రుడు కొడుకైపుట్టి, చాలాకాలం రాజ్యం చేశాడు. ఆ కాలంలో అయిన ఒక అహిణిని నువ్వెంటబెట్టుకుని పిర్యటన చేస్తూ వసిష్ఠి వుహుని ఆశ్రమానికి వచ్చాడు. తపస్విలో నివు గుల్మించడే బుష్టి లతో ఆ ఆశ్రమం రెండో బ్రహ్మలోకంలాగా ఉన్నది.

తన ఆశ్రమంలోకి వచ్చిన విశ్వామిత్రుడికి వసిష్ఠి అతిథి సత్కారాలు చేశాడు. ఇద్దరూ కుశలప్రితులు చేసి కున్నారని కొంచెంసేపు ఇష్టాగోష్ఠి జరిగాక వసిష్ఠి తన అతిథికి అయిన పిరివారానికి విందు చేస్తానన్నాడు. “తవు దర్శనమే నాకు గొప్ప విందు. వేరే విందు లేదు కు?” అంటూ విశ్వామిత్రుడు బయలుదేరబోయాడు. కాని

వసిష్ఠి దాయ నను బలవంతాన అపీ, శబల అనే తన కాపు ధేను మను పీలిచి, భృగోజ్యు లేహ్య చోహ్య పానీయా లతో అందరికీ పిండ సోపేతమైన విందు ఏర్పాటు చేయ వున్నాడు. శబల అలాగే చేసింది.

విశ్వామిత్రుడి విందు కు ఎంతో ఆనందించి, “వుహిర్హీ, నాకు శబలను ఇష్టం వంది. దీనికి వుర్ర గాల గోమూను ఇచ్చు కుంటాను. శ్రేష్ఠమైన వస్తువులన్నీ రాజుకే చెందాలి గనక, న్యాయంగా ఈ కాపు ధేను మా నాకే చెందాలి,” అన్నాడు.

“వుహరాజా, లగోమూ కాపు, నూర్ర కోట్ల గోమూ నిచ్చినా నేను శబల నివ్వను. ఇదే నాకున్న ధనం. వూ ఆశ్రమం యా వత్తూ దీనిపేసే ఆధారపడి ఉన్నది,” అన్నాడు వసిష్ఠి.

విశ్వామిత్రుడు వసిష్ఠిడికి అడిగినంత బంగార విస్తానన్నాడు. రత్నరావి లిస్తానన్నాడు. శబలను ఎలాగైనా తనకివ్వమన్నాడు. వసిష్ఠిడు నిరాకరించాడు. అప్పిడు విశ్వామిత్రుడు శబలను బలాత్కారంగా తీసి కు పొవటానికి ఉద్యమించాడు. శబల తనను పట్టవచ్చిన రాజభటులను కుమ్మి, రంకెలు వేస్తూ, కన్నుర కాల్చిస్తూ వచ్చి వసిష్ఠిడి కాళ్ళపై బడి, “ఏమిటి అన్యాయం?” అన్నది.

వసిష్ఠిడు శబలతో, “విశ్వామిత్రుడు అహిణిని వచ్చిన బలశాలి. నాకాబలం లేదు. నేనెం చేసుంది?” అని అడిగాడు.

“తవు తపిశ్శక్తి వుండు ఈ విశ్వామిత్రుడి బలం ఏమిటి? ఈ కుశలను పిర్యనాశనం చేయ గల బలాలను, నేనె పిష్టి

స్తాన , నాకు అనువు తి నివ్వండి," అన్నది కావు ధేను మా

కావు ధేను మారంకెలు వేస్తూంటే పిష్టి మల్లా , వైచ్చుల్లా అనంతంగా పిట్టుకొచ్చి విశ్వావు త్రు డానలను నృగ్గ చెయ్యసాగారు . విశ్వావు త్రు డు రథమెక్కి తనకు తెలిసిన దివ్యాస్త్రాలను ఈనలపే ప్రయోగించ సాగాడు . కావు ధేను మా ఇంకా శకులనూ , కాంభోజులనూ , హిరేత్రులనూ , కిరాత్రులనూ నిష్ఠిస్తూనే ఉన్నది. వారు విశ్వావు త్రు డి నుననువు వుట్టుపెట్టేస్తున్నారు .

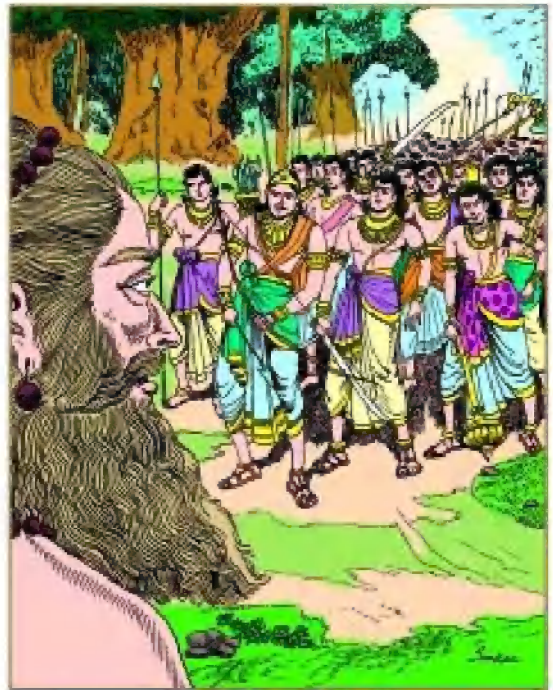
ఇది చూసి విశ్వావు త్రు డి కొడు కులు నూ రువుంది అయ్యు థాలతో వసీష్ఠిడిపేక్షి వెళ్ళారు. అయిన ఒక్కసారి హింకారం చేసి నిరికి నూరుగురూ భస్మమైపోయారు. తనసేన అంతా పోల్చింది, నూరుగురు కొడు కులు క్షణంలో చచ్చారు . విశ్వావు త్రు డికి తీరని పిరాభవం జరిగింది. అయిన రెక్కలు విరిచినపిలాగా అల్చి పోల్చి , చావగా వు గిలిన ఒకకొడు కుపేరాజ్యభారంవేసి, హిమాలయానికి వెళ్ళి అక్కడ శివుణ్ణి గురించి తపస్సు చేశాడు .

కొంతకాలానికి శివుడు ప్రత్యక్షమై ఏమి వరం కావాలో కోరుకోవ న్నాడు .

దేవతల్లా , గంధర్వుల్లా , యక్షల్లా , రాక్షసుల్లా అభిదేవతలు గాగల అస్త్రాలన్నీ తనకు వశం కావాలనీ , సాంగోపాంగంగా ధనుర్వేదమంతా తనకు కరతలాపులకం కావాలనీ విశ్వావు త్రు డు కోరాడు .

శివుడు అయిన కొరిక తీర్చి అంతర్ధాన మైనాడు.

చందమామ

ఈ విధంగా సాధించిన అస్త్రాలతో వసీష్ఠిణ్ణి నిర్మూలించదలిచి విశ్వావు త్రు డు వసీష్ఠి శ్రవం ప్రవేశించి, తన అస్త్రాలతో ఆశ్రమాన్ని దహించసాగాడు . అక్కడిబురుసులు చెల్లాచెదురుగా పరిగెత్తారు. పక్షులూ, మృగాలూ పారి పోయాయి . క్షణంలో ఆశ్రమం శూన్యమై పోయింది.

వసీష్ఠిడు ఆగ్రహవేశంతో తన బ్రహ్మదండం ఎత్తి విశ్వావు త్రు డి కెదురు వచ్చాడు . విశ్వావు త్రు డు ఆగ్నేయాస్త్రం ప్రయోగించాడు . వసీష్ఠిడి బ్రహ్మదండాన్ని తగలగానే అది కాస్తా చల్లారిపోయింది.

విశ్వావు త్రు డు కొన్నివందల అస్త్రాలను ప్రయోగించాడు. కాని వసీష్ఠిడి బ్రహ్మదండం అన్నిటిని దిగవింగేసింది. వసీష్ఠిడి బ్రహ్మదండం నుంచి, అయిన శరీరు నుంచి జ్వాలలు చిప్పుతున్నాయి , రవ్వలు లేస్తున్నాయి .

ఇతర పుస్తకాల వసీష్ణుణ్ణి నివేదించి, “ఓ పుష్కరీ, విశ్వామిత్రుణ్ణి జయించామా ఇక శాంతించు!” అని వేదార్థ.

“బ్రహ్మజేబలం పుంధ్ర త్రియ బలం ఎంత? నేను తపిస్తూ ద్వారా బ్రహ్మత్వం సింపాదిస్తాను,” అనుకుని విశ్వామిత్రుడు భార్యను మేతంగా దక్షిణదిశకు వెళ్ళి, అక్కడ మోరమైన తపిస్తూ చేశాడు. ఆ సమయంలో ఆయనకు హిమ్యంపుడు, పుష్కరంపుడు, దధనేత్రుడు, పుహరపుడు అనే నలుగురు కొడుకులు కలిగారు. కొంతకాలానికి బ్రహ్మ ప్రత్యక్షమై విశ్వామిత్రుడితో, “నీ తపిస్తూ చేతనీకు రాజ్యంలోకాలు స్వాధీనమైనాయి. ఇక పుంధ్ర అందరిచేతా నీమరాజ్యవని పీఠవ బడతామా” అని చెప్పాడు.

రాజ్యం అనేది రుద్ర తపోవిశ్వామిత్రుడు తప్పి చెందలేదు. ఆయనకు బ్రహ్మర్షి అనిపించు

కోవాలని ఉన్నది. అందు చేత ఆయన పుష్కర తపిస్తూ సాగించాడు.

ఆ కాలంలో ఇక్ష్వాకు వంశమీరాజు త్రిశంకు అనే వాడు బొందితో స్వర్గానికి పావలను కున్నాడు. ఈ కోరికను తన కులగురువైన వసీష్ణుడితో చెబితే, అది అసాధ్యమని ఆయన అన్నాడు. దోణాన ఉంటున్న వసీష్ణుకు పూర్వపు తనకు సహాయపడతారేమోనని త్రిశంకు వారి వద్దకు వెళ్ళాడు. వాళ్ళు కోప్పడి త్రిశంకును వచ్చినదారి పట్టవున్నారు. అంతటితో బుద్ధిరాక త్రిశంకు వాళ్ళను దెప్పి, మరెవరినైనా ఆశ్రయిస్తానన్నాడు.

వసీష్ణుడి పూర్వగురు కొడుకులు పుండి పిడి, చండాలుడివి కప్పుని అతణ్ణి శపించారు.

శాపించే త్రిశంకు నల్లటి ఆకారమూ, నల్లటి బట్టలూ, ఇంపి సొప్పులూ కలిగిన వాడై వసీష్ణుడి గర్భశత్రువైన విశ్వామిత్రుణ్ణి ఆశ్రయించాడు. విశ్వామిత్రుడు త్రిశంకు చెప్పినదంతా విని, “నిన్ను ఈ ఆకారంతోడే స్వర్గానికి పంపితాను,” అని పూట ఇచ్చాడు. ఆయన యజ్ఞం తలపెట్టి, అందుకు బుద్ధి పులనందరినీ పీలుపుకు రమ్మని తన శిష్యులను పంపాడు.

ఆహ్వానాలు అందుకుని అందరూ మచ్చాగని, పుష్కరంపుడు డనేవాదూ, వసీష్ణుడి కొడుకులూ రాలేదు. రాని వారిని విశ్వామిత్రుడు పూరంగా శపించాడు.

యజ్ఞం ఆరంభమైంది. కాని హిమిస్సులు తీసికోవటానికి దేవతలు రాలేదు. విశ్వామిత్రుడి పుండిపాలుంది. ఆయన త్రిశంకుతో, “నే నింతకాలం తపిస్తూ చేసే

సింపాదించిన శక్తితోనే నిన్ను స్వర్గానికి పింఠితావు,” అన్నాడు.

పునః లండరూ చూస్తుండగానే, త్రిశంకు తన శరీరంతోనే పైకి లేచి స్వర్గానికి వెళ్ళి పోయాడు.

అల్లుతే అక్కడున్న ఇంద్రాది దేవతలు త్రిశంకును స్వర్గానికి రానివ్వక, అతన్ని కిందికి తోశారు.

త్రిశంకు తలకిందుగా పడిపోతూ, “పుహత్యా రంపు!” అని అరిచాడు. విశ్వామిత్రుడు కోపావేశంతో దీని దిక్కున వురొకసిపిర్చి వుండలాస్తూ, కొత్త నత్రాలనూ సిష్టించి, “ఇంకొక స్వర్గాన్నీ, కొత్త దేవతలనూ కూడా సిష్టిస్తాను,” అన్నాడు. అప్పిడు దేవతలూ, బుష్టిలూ భయపడి విశ్వా

మిత్రుడి వద్దకు వచ్చి, “పుహాను భావా, శాపిగ్రస్తిడెళ్ళ త్రిశంకును స్వర్గంలో ఎలా ఉంచటం?” అని అడిగారు.

“ఇతట్టి బొందితో స్వర్గానికి పింఠితానని చూట ఇచ్చాను. అది జరిగితీరాలి,” అన్నాడు విశ్వామిత్రుడు.

త్రిశంకు కొత్తగా సిష్టి అల్లు న నత్రాల పుధ్యతలకిందు లౌశాశ్వతంగా ఉండి పోయేటట్టూ, విశ్వామిత్రుడు కొత్త దేవతలను సిష్టించే ప్రియత్నం చూసుకునేటట్టూ ఏర్పాటు జరిగింది.

తరవాత విశ్వామిత్రుడు దీనాన్ని వదిలి పేట్టి, పిదపురగా ఉన్న పిక్కిరపునే పేద్ద తపావనానికి వెళ్ళి అక్కడ తపస్సు ప్రారంభించాడు. ఈ సిమయంలో అయోధ్యలో

అంబరీషి వు హా రాజు ఒక య జ్ఞాన్ని ప్రారంభించగా, ఇంద్రుడు య జ్ఞపితృ మత ఎత్తుకుపోయాడు. అప్పిడు రాజమహాపితృ య జ్ఞపితృ మత ఎలాగైనా సంపాదించాలనీ, అది దొరక్కపోతే నరసింహ మత బలి ఇవ్వవలసిన ఉంటుందనీ రాజుతో చెప్పాడు. య జ్ఞపితృ మా దొరక్కపోవటంచేత అంబరీషిడు నరసింహ మా కొనింబయలుదేరాడు.

భగవంతుడవు నే కొండప్రాంతంలో ఋషీకుడనవు ని తన భార్య బిడ్డలతో ఉంటున్నాడు. అంబరీషిడు ఆయన వద్దకు పోయి తన కథ చెప్పి, “లక్షగోవులిస్తాను, మీ కొడుకులలో ఒకణ్ణి య జ్ఞపితృ మా ఇవ్వండి,” అని ప్రార్థించాడు. పేదవాణ్ణి ఇవ్వనన్నాడు ఋషీకుడు. అఖిల వాణ్ణి ఇవ్వనన్నది ఋషీకుడి భార్య. శ్రీ నశ్వేధిక్షనే వాడు రెండోవాడు. వాడు రాజుతో, “పూ అపూనాన్నా నన్ను అవుట్టానికి సిద్ధంగా ఉన్నారని వేరే చెప్పనవసరం లేదు. నన్ను వీ వెంట య జ్ఞపితృ మా తీసి కుపోండి,” అన్నాడు.

అంబరీషిడు శునశ్వేపుణ్ణి వెంటబెట్టుకుని పుట్టవు ధ్యాన్నానికి ఎండబెట్టు తిని

విశ్వామిత్రుడి ఆశ్రమం చేరుకున్నాడు. శ్రీ నశ్వేధిక్ష విశ్వామిత్రుణ్ణి చూస్తూనే ఆయన పాదాలపైపడి, తన కథ చెప్పుకుని, తనను కాపాడవు నివేదించాడు.

విశ్వామిత్రుడు వాణ్ణి చూసి జాలిపిడి తన నలుగురు కొడుకులతో, “ఏడికి బదులుగా మీరు య జ్ఞపితృ మత్రాపిణ్ణి కాపాడండి,” అన్నాడు. వాళ్ళు తండ్రిని లోపపట్టక ఆయన వూట నిరాకరించారు. విశ్వామిత్రుడు వుండి పిడితనకొడుకులను కూడా ముప్పిడి కొడుకులను శపించినట్లే శపించాడు.

తరువాత విశ్వామిత్రుడు శ్రీ నశ్వేధిక్షికి రెండు పుత్రులు ఉపదేశించి, “నిన్నయ జ్ఞపితృ మత చేసి యా పిన్తింభానికి కట్టినప్పిడు ఈ పుత్రులు చదివితే అగ్నిహోత్రులు నీకు పురుషుడమౌతాడు,” అని చెప్పాడు.

అలాగే జరిగింది కూడా. అంబరీషిడి య జ్ఞంలో శ్రీ నశ్వేధిక్షికి ఎర్రగంధం పైసి, ఎర్రబట్టలు కట్టి, దర్బలతో యా పిన్తింభానికి కట్టాడు. అప్పుడు వాడు తన మనుసులో రెండు పుత్రులు జపించుకున్నాడు. ఇంద్రుడు వాడికి ప్రత్యక్షమై దీర్ఘాయువునిచ్చాడు.

మంచిమనసు

పూర్వం కల్పక రాజ్యాన్ని కదంబులును తు
అనే రాజు పాలించేవాడు. రాజు అన్ని విధాలా
సిద్ధులైనా; పరిపాలనా దృష్ట. దేశం మోజు
సింపిద గలది; ప్రిజలు నాగరికత, సింహా
రపు గలవాళ్ళు. అందు చేత ఇతర రాజు
లకు కల్పకం అంటే ఎంత అస్సీయ ఉన్నా,
కదంబులును డొబరు వింటే సింహాస్థిమింగా
ఉండేది.

ఇలా ఉండగా కదంబులును డి అంగర
కుడు చనిపోయాడు. సిద్ధులైనా, విశ్వాసి
పాత్రులైనా అన్ని నవాదు దొరికితే రాజువు రొక
అంగరకుణ్ణి నియమిస్తాడన్న వార్త పిరిపిర
రాజ్యాలలో కూడా పోక్కిపోయింది. అందు
చేత ఆ పిదవి సింహాదించటం కోసం అనేక
వుంది కల్పకానికి బయలుదేరాడు. వారిలో
కొందరు సింహాద్దులో గల ఒక సిత్రంలో బసి
చేశారు.

అలా వచ్చిన వారిలో దండపాణి, ధూవు
కేతూ అనేవాళ్ళు అంగరకుడి ఉద్యోగానికి

చాలా అర్హులుగా కనపడ్డారు. ఇద్దరిలోనూ
దండపాణి మరింత చురుకైనవాడూ, బలా
త్వూ, ధీమత్తుగా కనపించాడు.

అన్నివిధాలా తనకున్న చురుకైనదండపాణి
ఉండగా తనకు రాజుగారి అంగరకుడు
అయ్యే అవకాశం దొరకదని ధూవు కేతూ మా
వెంటనే గ్రహించాడు. దండపాణిని తొలగించ
టానికి బాగా ఆలోచించి ఒక ఉపాయం
పన్నితాడు.

అతను దండపాణితో, “వుత్రవూ, నగ
రంలో నాకు కావలసిన వాళ్ళున్నారు. వాళ్ళను
చూసి ఒకటి, రెండు రోజులలో వచ్చేస్తాను.
కాని ఈ లోపల నా కోసం వూ ఇంటినుంచి
ఎవరైనా వచ్చిన పంలో, నా వూ సెవూ చారం
తెలిపి, వాళ్ళకు ఈ ఉత్తరం ఇల్లు. ఈ చిన్న
సిహాయం చేసిపెట్టు,” అంటూ ఒక ఉత్తరం
ఇచ్చాడు.

తరవాత ధూవు కేతూ సిరాసిరి రాజభవనా
నికి వెళ్ళి, రాజుగారిని కలుసుకుని, “మహా

రాజా, తవు రిని హేచ్చురించ వచ్చాను . వీ తూర్పు సిరిహిద్దున ఉన్న సిత్రంలో ఒక విదేశిగ్రా థవారి ఉన్నాడు . అతనియరు దండ పాణి. అతను తవు అంగరకుడి పిదవి సింపాదించే ప్రియ త్నంలో ఉన్నాడు . తవు రు నా వూట నవ్యుచుసిరులేదు . నేను చెప్పినట్లు చేస్తా నిజం తవు కే తెలు స్తింది,” అంటూ రాజు ఏం చెయ్యాలో చెప్పాడు.

కదంబానుడు త్త ఆ రాత్రి భట్ట లను పింపి సిత్రం పుట్టా కామియ్యి చాడు . కొంత సుపిటికి ఒక ఆశ్వికుడు అట్టు గా వచ్చి, సిత్రం లోకి ప్రివేశించి, దండపాణిని కలుపు కుని, ధూవు కేత్తు గు రించి అడిగాడు . దండపాణి ధూవు కేత్తు తన కిచ్చిన ఉత్తరం తెచ్చి ఆ పు నిషీకి ఇచ్చాడు . పు రు ణం రాజభట్ట లు వచ్చి, ఆ ఉత్తరాన్ని తీసుకుని, దండపాణిని

పుట్ట పుట్టారు . ఆ గొడవలో ఆశ్వికుడు గదినుంచి వల్లగా బయటపడి, తన గుర్రం వీ ద ఎక్కి మెరుపులాగా మాయమయ్యాడు. వాడు ధూవు కేత్తు నియ్యి చించినవాడే.

రాజభట్ట లు ఉత్తరంతో సిహా దండ పాణిని తీసి కుప్పొర్లు రాజు వుండు హజర పేట్టారు .

ఆ ఉత్తరంలో దండపాణి గ్రా థలిపిలో తాను కేవుంగా చేరాననీ, రాజుగారి అంగర కుడిపిదవికి తాను ఎన్నకోబడే అవకాశాలు హేచ్చుగా ఉన్నాయనీ, వీలయినంత త్వర లోనే ఇక్కడి అనేక విషయా లు గుకరించి తెలియ జేయ గలననీ ఎవరికో రాసీ నట్టు గా ఉన్నది.

దండపాణి శత్రు రాజు గ్రా థవారి అని స్పష్టం అయ్యే సరికి కదంబానుడు పుండి

పిడి, దండపాణికి అజన్మకారాగారాని విధిం చాడు . దండపాణిని భ్రష్టు చేశారు . ధూ వు కేత్ర తనకు చేసిన ద్రోహం దండపాణికి అర్థ వు ల్లింది.

తరవాత కదంబాను త్ర ధూ వు కేత్ర సిహా యూ నికి అభినందించి, అతన్ని అప్పిటి క్షుడి తన అంగరకుడు గా నియ వుంపు కున్నాడు .

కొన్నిరోజులు గడిచాయి . ఒకనాడు ధూ వు కేత్ర కదంబాను తి అభ్యంతర వుందిరానికి వెళ్ళాడు. రాజు పిక్కన పాత్రలో పోనీయం ఉన్నది. రాజుతో చాకచక్యంగా వూటలు చెబుతూ, తన ఉంగరంలో దాచి ఉంచిన పొడిని రహస్యంగా పొన పాత్రలో వేశాడు ధూ వు కేత్ర .

తరవాత కొంతుపిటికి పానపాత్ర చేతిలోకి తీసి కుని తాగబోతూ ఉండగా, ఎక్కడినుంచో దండపాణి ఊడిపిడి, “వు హారాజా, అందు లో

విషం ఉన్నది. తాగకండి,” అంటూ రాజు చేతిలోని పాత్ర తీసుసి కున్నాడు .

“విషివూ ? ఎవరు కలిపారు ?” అన్నాడు రాజు ఆశ్చర్యంగా.

“ఇంకెవరు? తవు అంగరకుడే. అతని ఉంగరం వూ డండి,” అన్నాడు దండపాణి.

పొనీయంలో విషం చేరినట్లు రు జువ ల్లింది. రాజు ధూ వు కేత్ర కు వు రణ దండన విధించాడు . భట్ట లు ధూ వు కేత్ర ను తీసి కు పొయూ క, రాజు దండపాణి కేసీ తిరిగి, “ను మ్మభ్యైలు లో నుంచి ఎలా తప్పించు కు వచ్చామో ఈ ధూ వు కేత్ర నాకు విషం పేట్ట బోతాడని నీకు వుండు గానే ఎలా తెలి సీంది? ను మ్మవిదేశి గ్రూ ధచారి ఎ కావా?” అంటూ ప్రశ్నల వర్షం కురిపించాడు .

“వు హారాజా, నేను చెరసాల నుంచి తప్పించు కున్నాను . నేను శత్రు గ్రూ ధచారినే.

ధూ వు కేత్ర మీకు విషప్రయోగం చేసేటట్టు గ్రూరపించినది కూడా నేనే,” అన్నాడత దండపాణి.

కదంబానన ద్రు వు రింత ఆశ్చర్యపెట్టతూ , “నాకు అంతా అయోమయంగా ఉన్నది. నన్ను చంపించదలచు కున్న వాడివి, ఎందు కు అడ్డుపెట్టావా?” అని అడిగాడు .

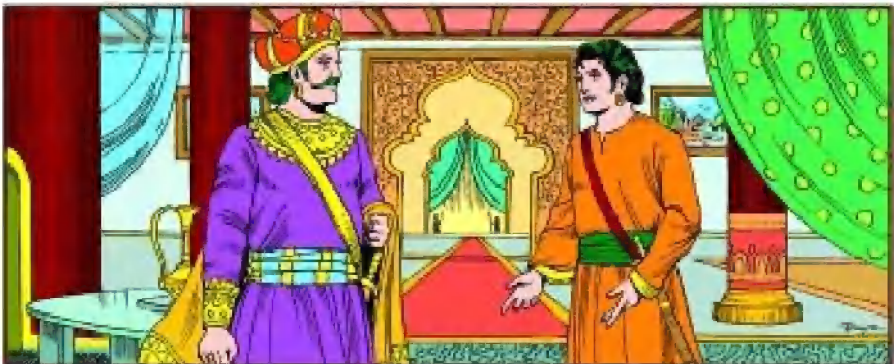
దండపాణి ఇలా అన్నాడు :

“అంతా వివరంగా చెబు తానన , వినండి. రాజ్యకాం గల కళింగరాజు వు వుల్లి చంపించటానికి నన్ను పింపాడు . నేను వీ అంగర కుడి ఉద్యోగం సింపాదించటానికి వచ్చాను . అల్లుతే వీ రాజ్యప్రభా , వీ పరిపాలనా పూ శాకనేను వు గుట్టి అల్లుపాపానన . ఈ రాజ్యాన్ని పూ రాజుకు అందించటంకన్న ద్రోహం ఉండదనిపించింది. నేను తిరిగి వెళ్ళిపోవటానికి నిశ్చయించు కున్నాను . ఇంతలో ధూ వు కేత్ర ఈ చిన్న ఉద్యోగం కోసం నాకు ద్రోహం చేశాడు . అలాటివాడు రేమీ పేద్ద ఆశ కనబడితే తను ప్రాణానికే ఎసిర్ పేట్టగలడనిపించింది. అది రుజువు చెయ్యటానికి చిన్ననాటకం ఆడాను . నేను ధూ వు

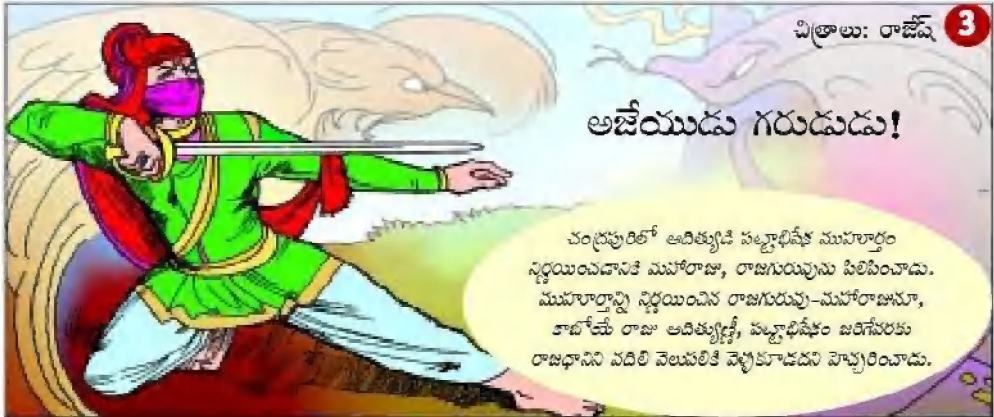
కేత్ర తోచేత్ర లు కలిపేసట్టు నటించాను . అతని సిహాయంతోనే నేను ఖైదు నుంచి బయట పడ్డాను . తాను తమ్ముకున్న గోతిలో తానే పడేటట్టు చెయ్యటానికి అతన్ని మీ మీద విష ప్రయోగానికి పిలికొల్పాను . నా ప్రియ త్నం ఫిలించింది. నా ప్రివర్తనలో దుషిం ఏదన్నా ఉందే తను ను నన్ను తగిన విధంగా శింప వచ్చు.”

దండపాణి ఉన్నతవ్యక్తి అన్నది రాజుకు స్పష్టమై యింది. ఆయన లేచి వచ్చి దండ పాణిని కాగలింపు కుని, “నిన్ను నా అంగ ర కుడు గానేకాక, ఆంతరుంగికుడు గా కూడా నియమించు కుంటున్నాను . నువ్వు నన్ను, నా రాజ్యాన్నీ కూడా కాపాడావా?” అన్నాడు పిరపూ నందంతో.

దానికి దండపాణి, “వుంచండి, వు హా రాజా! వీ దగ్గరచేరి కళింగరాజుకు సమృథ ద్రోహం చెయ్యలేను . వచ్చిన పిని నెరవేర్చు నందు కు వెనక్కు తిరిగి కళింగ రాజు వద్దకు పానూలేను . మరేదేమైనా వెళ్ళి, కొత్తజీవితం నిర్మించు కుంటాను ,” అని అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

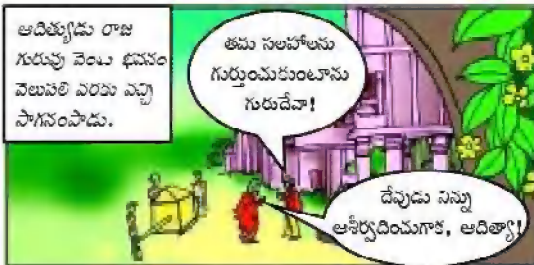

అజేయుడు గరుడుడు!

చంద్రపురిలో అదిత్యుడి పశ్చాత్తాప ముహూర్తం నిర్ణయించడానికి మహారాజు, రాజగురువును పిలిపించాడు. ముహూర్తార్థాన్ని నిర్ణయించిన రాజగురువు-మహారాజునూ, రాజ్‌షే రాజు అదిత్యుణ్ణి, పశ్చాత్తాపానికి జరిగేవరకు రాజధాని నదిలి వెలుపలికి వెళ్ళకూడదని పాపిరించాడు.

అదిత్యుడు రాజ గురువు వెంట భజనం వెలుపలి వరకు వచ్చి సాగనంపాడు.

తమ సలహాను గుర్తుంచుకుంటాను గురుదేవా!

దేవుడు సన్ను అశీర్వాదించుగాక, అదిత్యా!

పల్లకి కనుమరుగయ్యేంతవరకు అదిత్యుడు అక్కడే నిలబడ్డాడు.

భజనంలోని తన ప్రత్యేక గృహంతోకి వచ్చాక....

నువ్వు వెళ్లి, వీరబాహును నేను చూడాలనుకుంటున్నాను చెప్పి.

చిత్తం, ప్రభూ!

వీరబాహు వచ్చాడు.

నన్ను చూడాలన్నారట, ప్రభూ!

అవును వీరబాహూ, రా భలా కూర్చో.

రాజధానికి దూరంగా మహారాజుగారు గడపవలసి వచ్చినప్పుడు నువ్వు చేసిన సాయం మరువరానిది.

ఆ రోజులు చాలా అనందంగా గడిచాయి. నేను పెద్దగా చేసిందేమీ లేదు. మహారాజుగారి అమరాంతిన్వేటిని అరుణా మూసుకున్నది. మేమిద్దరం రాజు వద్దే ఉన్నాం. అది సరే. పశ్చాత్తాపానికి వచ్చాడు?

పట్టాభిషేకం మరో ఐదు రోజుల్లో జరగాలి. అయితే, పట్టాభిషేక మహోత్సవానికి అంతరాయం కలిగిందా అని కొందరు కోయలు పథకం వేస్తున్నట్లు తెలియవచ్చింది. వాళ్ళ నాయకుడి మరణానికి నేనే కారణం అని వాళ్ళు భావిస్తున్నారు.

నేనే చేయాలో సెలవివ్వండి, ప్రభూ!

నువ్వు కోయగూడానికి యాత్రంగా వెళ్ళి, వాళ్ళు పథకాలేమిటో మరలాగా తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి.

నేను ఈ రోజే బయల్దేరుతాను. కోయగూడెం మరెంతో దూరంలో లేదు. సరేహద్దల్లోనే ఉంది.

నువ్వు మిరివో వాళ్ళకు తెలియదు. నిన్ను గుర్తు పట్టలేరు. ఈ విషయం గురించి మహారాజుగారికి గానీ, అరుణకు గానీ నువ్వు వెచ్చనాసిన అవసరం లేదు. నేనే వాళ్ళకు చెబుతాను.

అర్థమయింది ప్రభూ. నేను ఒక్క రోజే రాజధానికి మారంగా వెళుతున్నాను. రేపు తిరిగిరాగానే, తిప్పగా తమ దగ్గరే వస్తాను.

వీరబాహు కనిపించడం లేదు. నువ్వు అయినప్పుడు ఎక్కడెక్కడా పంపావా? అయిన వప్పుడు వస్తాడో తెలుసా?

ఇప్పుడే బయలుదేరు. జా త్రైస్తున్నా!

తోసరికి రావచ్చా, అదిత్యా?

రెండు రోజుల తరవాత.... అరుణ అదిత్యుడి భవనంలోకి వచ్చింది.

రా, అరుణా! ఏమిటి పోయింది?

నేను ఆయన్ను
కోయగూడానికి పంపాను.
ఆయన ఏ క్షణంలోనూ
రావన్ను.

ఆయన్ను
కోయగూడానికి
పంపనటేన
ఆయనరం
ఏమొచ్చింది?
విచారంగా ఉన్నా
వెందుకు?

పట్నాభిషేకానికి
అంతరాయం
కలిగించడానికి
కోందరు కోయలు
పథకం వీస్తున్నట్లు
తెలిసింది. దాని
వివరాలు
తెలుసుకు రమ్మని
వీరబాహును
పంపాను.

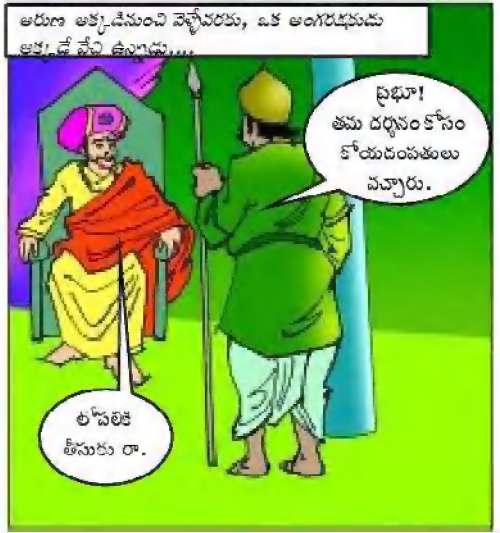

రాజగురువు సలహా
గురించి మహారాజుగారు
నాకు చెప్పారు. నువ్వు చాలా
జాగ్రత్తగా వ్యవహరించాలి
మునా!

నన్ను నువ్వు రక్షించుకోగలవని నాకు తెలుసు.
అయినా రాజగురువు సలహాను పాటించడం
మరి మంచిది. వీరబాహుకు ఏమీ జరగ
కూడదని అనుకున్నాను. నేనీ సంగతి మహారాజుగారికి
చెబుతాను.

మంచిది అరుణా!
నేను కూడా త్వరలో
మహారాజుగారిని దర్శిస్తాను.
వెళ్ళిరా.

అరుణా అక్కడినుంచి వెళ్ళినరకు, ఒక అంగరక్షకుడు
అక్కడే వేచి ఉన్నాడు.....

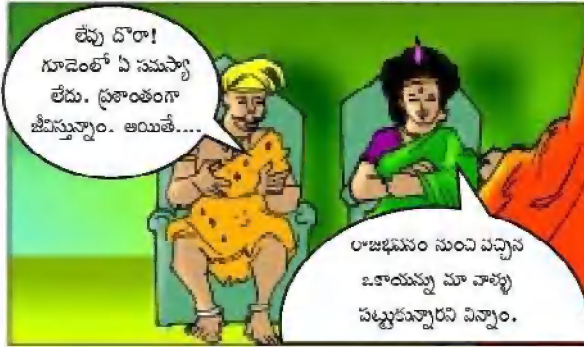
ప్రభూ!
తమ దర్శనం కోసం
కోయదంపతులు
వచ్చారు.

లోపలికి
తీసుకు రా.

దంపతులు లోపలికి వచ్చారు.

రండి.... ఈ రోజు నా కోసం
ఎలాంటి వార్త తీసుకువచ్చారు?
గూడెంట్ ఎలాంటి సమస్యలూ లేవనే
భావించున్నాను.

మనదేశపు సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు

వసంతానికి స్వాగతం!

వసంతాగపు నాన్ని పూ చించే మేవార్ ఉత్సవం కోసం రాజస్థాన్ ఉడయ్ పై ర్ లోని వు హిళల్ల యే టా ఆసిక్తితో ఎదురు చూస్తారు. రంగు రంగుల ధుమ్మిలు ధరించి గంగాష్ట ర్ వద్ద గు పు గ్రా థు తారు. అందంగా అలంకరించిన శివపార్వతుల విగ్రహాలను తలలపై కెత్తుకుని, పీచ్చీలా తటాకతీరంలోని గంగాష్ట ర్ పూ ట్

వద్దకు ఊరేగింమీ తీసుకువెళతారు. అక్కడినుంచి భక్తిగీతాల ఆలాపనతో పెడవలలో విగ్రహాల ఊరేగింమీ ఆరంభపు ముఖ్యంది. ఆటలతో పాటలతో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు జరుగుతాయి. బాణాసంచావేధు కలతో ఉత్సవం తారాస్థాయి కి చేరు కుంటుంది.

వసంతశోభతో వచ్చే పూ తన సంవత్సరారంభాన్ని పునః ఉగాది పంతు గగా జరు మితున్నట్లు నదేశం పెల్ల ప్రాంతాలలో పెల్ల విధాలుగా జరు మితుంటారు.

పంజాబులో వసంతకాలం రాకను పూ చించే బృహాని పంటల పూ ర్పిడిపంతు గగా జరు మితుంటారు. ఏప్రిల్ 13నవచ్చే ఈ పంతు గ నాడు స్త్రీమిత్ర పులు ఆనందోత్సాహాలతో బాంగ్రా న త్వం చేస్తారు.

ఏప్రిల్ 14వ తేదీ పశ్చిమ బెంగాల్లో పిష్యా స్థానాలు చేసే, ఇళ్ళు పై లతో 'రంగోలి' అలంకరిస్తారు. అస్సాంలో రంగాలి మూలా లేదా వసంతోత్సవం పూ తన సంవత్సరారంభాన్ని పూ చిస్తుంది. మై డబ్ రోజు గారూ మూలా నాడు పితృ మూకు స్థానం చేర్చుంచి, పిస్తి మితో అలంకరిస్తారు. రెండవరోజు మనుషు మూలా నాడు అందరూ పూ తన వస్త్రాలు ధరించి, పీండి పంటలు ఆరగిస్తారు. దానధర్మాలు చేస్తారు.

కేరళలో పూ తన సంవత్సరారంభాన్ని విషుగా జరు మితుంటారు. ఏప్రిల్ 14వ తేదీ పుషపూ సెం ఆరంభపు ముఖ్యంది. పూ ర్పిడు పుషపూ సెం ప్రవేశించే అదే రోజు తమిళ 'వర్ష డ పీరప్ప' కూడా జరు మితుంటారు.

పెన్నా సిమెంట్ వారి

పెన్నా గోల్డ్

Portland Pozzolona Cement

PENNA CEMENT INDUSTRIES LTD.

Plot No. 153, Sindalpet Colony, Road No. 2, Saranipeta, Hyderabad-500 024, (A.P.)
www.pennacement.com, Email: info@pennacement.com

Phonex : 22952994,
22952952

Fax : 040-2335091

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

విజ్ఞాన విచిత్రాలు :

మొట్టమొదటి టెలిఫోన్ సంభాషణ!

టెలిఫోనను కనుగొన్న అలెగ్జాండర్ గ్రాహం బెల్ ఒక 'స్పీచ్ థెరపిస్ట్' గా తన జీవితాన్ని ప్రారంభించాడు . పూ గోపిల్లలు పూట్లాడడానికి వారికి ఎలా సాయపడగలమా అని గ్రాహం బెల్ సిదాసిర్వవేళలా ఆలోచిస్తూ ఉండేవాడు . అందువల్ల ఆయన మనిషి చెవి నిర్మాణాన్ని, అది పనిచేసే విధానాన్ని వివరంగానూ , శాస్త్రీయంగానూ అధ్యయనం చేశాడు .

1874వ సం.లో పూ నవ కంఠస్వర స్పందినలను ఆకర్షించే 'ఫోనోటా గ్రాఫ్' అనే వినికీడియం త్రాన్ని రూపొందించాడు . విద్యుత్తరంగాలను ఉపయోగించి శబ్దాన్ని తెలియజేయవచ్చని ఆయన భావించాడు .

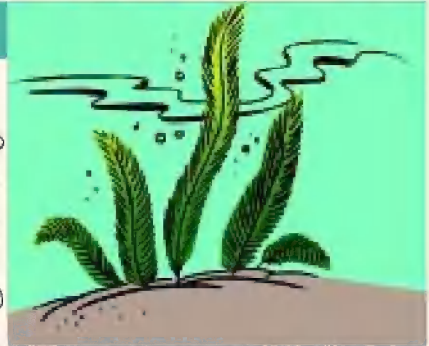
అనుభవజ్ఞుడైన ఎలక్ట్రిషియన్ డాక్టర్ వాట్సన్ తో కలిసి ఈ పథకాన్ని చేపట్టాడు .

రెండేళ్ళ నిర్విరామ పరిశోధనల ఫలితంగా 1876వ సం.లో వాట్సన్, రిసీవర్ ను చెవి వద్ద పట్టుకుని, బెల్ పడకగదిలో నిలబడి-భవనం కింది భాగం ప్రయోగశాలలో ఉన్న గ్రాహం బెల్ తో పూట్లాడాడు . అవతలి నుంచి, "మిస్టర్ వాట్సన్, ఇక్కడికి రా, నిన్ను చూడాలి!" అన్న స్పష్టమైన గ్రాహం బెల్ కంఠస్వరం విని వాట్సన్ పట్టరాని ఆనందంతో ఉప్పొంగి పోయాడు . అదే మొట్టమొదటి టెలిఫోన్ సంభాషణ!

మన పరిసరాలు

చేపలను సరింపజేసే నీటి మొక్క

ఇటీవల కొన్ని సింవత్సరాలుగా వుధ్యధరా సింవుద్ర తీరం లోనూ , ఐరోపా సింవుద్రాల జలాలలోనూ చేపిలు , పురి కొన్ని జలచరాలు బాగా తగ్గిపోయాయి . కాలిఫ్రో టాక్సీ ఫోలియా అనే ఒక రకమైన నీటి మొక్కలు ఉండడమే దీనికి కారణం అని విరిశోధకులు భావిస్తున్నారు . ఈ టాక్సీ ఫోలియా సముద్ర జలచరాల, మొక్కల జీవవైవిధ్యాన్ని గణనీయంగా తగ్గిస్తోంది . ఈ నాచు మొక్కలు తినడానికి రుచిగా ఉండమాతీన్నా తల్తీవు కలిగిస్తాయి . అందువల్ల అవి ఉన్న చోట్ల నుంచి చేపలు దూరంగా వెళ్ళిపోతాయి .

పూడడానికి అందంగా ఉండడం వల్ల 'ఆక్వేరియం' లో అలంకారంగా ఉంచడానికి 'టాక్సీ ఫోలియా' ను ఇటీవలి కాలం వరకు అమ్ముతూ ఉండేవారు . ఇది భిన్నమైన బాతికి చెందినదని చెప్పబడినప్పటికీ, ఇందులోనూ వినాశకరమైన లక్షణాలు కనిపించాయి . అందువల్ల ఆక్వేరియం లలో ఈ మొక్కలను ఉపయోగించడానికి విక్రయించడాన్ని కూడా 1999 సం.లో అమెరికాలో నిషేధించారు .

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

మీకు తెలుసా?

సహజమైన రంగు

ఎంత రుచికరమైన ఆహార పదార్థాలు కూడా చూడడానికి ఇంపేస్ట రంగు తో లేకుంటే అంతగా ఆకర్షించమ అంపు కే ఆహార పదార్థాలకు, పుష్కలంగా తిను బండ్ల రాలలో కలపడానికి రకరకాల కృత్రిమమైన రంగులు మార్కెట్లో లభిస్తున్నాయి. అయినా, సిహజ సీద్ధమైన రంగులను కూడా ఇవాళ వాడుతూనే ఉన్నాము.

అలాంటి సిహజమైన రంగుల్లో ఒకరకం ఆరుద్ర మిశ్రుగు నుంచి తీసే రంగు ముఖ్యమైనది. ఈ పురుగులు మధ్య అమెరికా, ఆస్ట్రేలియా ఎడారి ప్రాంతాలలో విరివిగా కనిపిస్తాయి. స్థానికులు వీటిని కాకరించి ఇస్తారు. వాటిని నలగగొట్టి, ఎండ బెట్టి మెత్తటి పొడిగా తయారు చేస్తారు. ఆ తరువాత ఒక నిర్ణీతనిష్పత్తిలో నీటిలో కలిపి ఎరు మిశ్రుగు ద్రవం తయారు చేస్తారు. ఒక కిలో రంగు ద్రవం తయారు చేయడానికి 150,000 మిశ్రుగులు కావాలట. కేక్ ఐసింగ్, ఇంకా తియ్యబడి తిను బండారాలు తయారు చేయడంలో ఈ రంగును ఉపయోగిస్తారు.

మన దేశం గురించి తెలుసుకుందాం

మన ప్రధాన మంత్రాలు-ఆర్థిక మంత్రాలు

1. తన ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా అవిశ్వాసి తీర్మానాన్ని ఎదుర్కొన్న మొట్టమొదటి ప్రధాన మంత్రి ఎవరు? తీర్మానాన్ని ఎవరు ప్రవేశపెట్టారు?
2. విశ్వాసి తీర్మానం వీగిపోవడంతో రాజీనామా చేసిన ప్రధాన మంత్రి ఎవరు? ఏ సంవత్సరం?
3. భారతదేశం గణతంత్రరాజ్యం అయ్యేక తొలికేంద్ర బడ్జెట్ను సిఫారసు చేసిన వారెవరు?

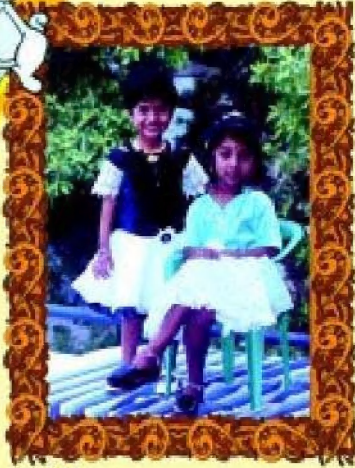

4. ఆర్థిక మంత్రిగా పదవీ బాధ్యతలు ఎక్కువ కాలం వహించిన వారెవరు?
5. స్వాతంత్ర్య భారతదేశ తొలి ఆర్థిక మంత్రి ఎవరు?
6. ఇండియా తొలి బడ్జెట్ను సిఫారసు చేసిన వారెవరు.

(సిహజాధారాలు 66వ మజిలీలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

SOURAA

ఈ ఫోటోలకు
ఒక్క
పూటలోగాని,
చిన్నవాళ్ళలోగాని
వ్యాఖ్యలు
రాయగలరా?
రెండు
వ్యాఖ్యలకూ
సింబంధం
ఉండాలి.

A. SEETHA DEVI

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పొజ్జుకార్డు పేజీ రాసే ఈ నెల 25వ తేదీలోగా పూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు జూన్ 2006 సింబికలో ప్రచురిస్తాం.

ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్ల తాంగల్, చెన్నై - 600 097.

అభినందనలు

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

ఫిబ్రవరి నెల పోటీ ఫలితాలు

పలివెల సుబ్బారాయుడు

శ్రీ సత్యసాయి కవి

45, శాతవాహన నగర్, వనస్థలిపేటం

హైదరాబాద్ - 500 070.

మొదటి ఫోటో: పండువెన్నెల నవ్వింది!

రెండవ ఫోటో: పండు తిందాం రమ్మంది!

సమాధానాలు :

1. జవహర్లాల్ నెహ్రూ ;

ఆచార్య కవిలాసి.

2. వి.పి. సింగ్; 1990.

3. జాన పుత్రయ్య.

4. మొరార్జీ దేశాయ్.

5. ఆర్. కె. పద్మిని చెట్టి.

6. సిర్ జేవ్స్ విల్సన్ (స్వాతంత్ర్యానికి
పై ర్యం)

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited,
No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

A TREASURE-TROVE FOR TALENTED TOTS

Junior
CHANDAMAMA

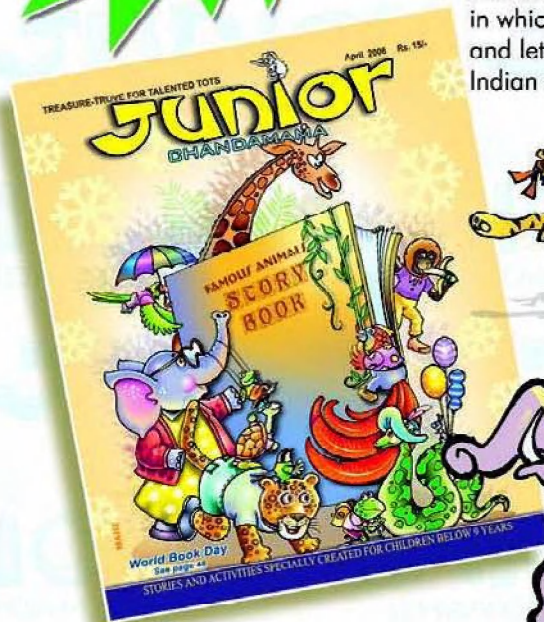
THE ONE-STOP COMPLETE FUN AND ACTIVITY MAGAZINE

NOW AVAILABLE
AT YOUR NEAREST
NEWS STAND FOR
RS.15 PER COPY

- Games, puzzles, riddles, stories, colouring activity and more...

- Good habits grow when young. Check out articles and features in which values are taught subtly and let your child learn about Indian culture and heritage.

- Pick up a copy of Junior Chandamama for interesting new stories and puzzles to be read out to the kiddies.

PAY ONLY RS.150 FOR ANNUAL SUBSCRIPTION AND SAVE RS.30

AMBULIMAMA (Tamil)

APRIL 2006

Regd. with Registrar of Newspaper for India No. 1095/57

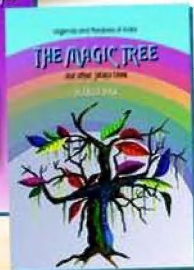
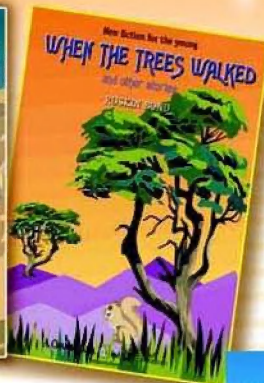
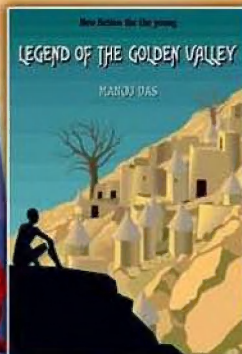
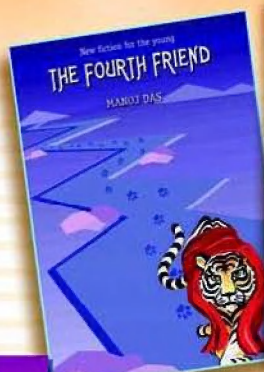
Regd No. TN/CC(S)Dn/161/06-08

Licensed to post WPP - Inland No.TN/CC(S)Dn/88/06-08, Foreign No. 89/06-08

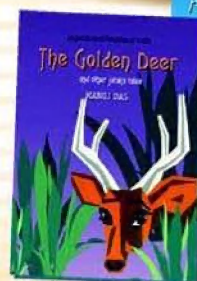
BEST BUY FOR WORLD BOOK DAY. ALSO BEST GIFT FOR YOUR DEAR AND DEAR ONES.

THREE EXCITING BOOKS FROM
TWO RENOWNED WRITERS FOR CHILDREN

MANOJ DAS AND RUSKIN BOND

Also four books of
**LEGENDS
AND
PARABLES OF
INDIA**
from **CHANDAMAMA**

INDIA IS A LAND OF STORIES, RICH IN LEGENDS, PARABLES AND MYTHS.

Chandamama has enriched many generations of young minds with these stories. The spiritual subtext and moral lessons in these delightful stories continue to fascinate and mould young Indian minds.

Popular Prakashan has co-published these stories to educate, entertain and inspire the growing generation.

CHANDAMAMA

**Popular
prakashan**

FOR FURTHER ENQUIRIES CONTACT :
CHANDAMAMA INDIA LTD., 82, DEFENCE OFFICERS COLONY,
CHENNAI - 600 097.